

Departamento de Francés

Programación didáctica

Curso 2019-2020

1. PRESENTACIÓN	3
1.1 Composición do departamento	3
1.2 Niveis, cursos e grupos.....	3
2. OBXECTIVOS	3
2.1 Obxectivos da 2ª Lingua Estranxeira	3
2.2 Contribución da área de Francés Lingua Estranxeira á adquisición das competencias clave	9
2.2.1 Competencia en comunicación lingüística	9
2.2.2. Competencia dixital.....	10
2.2.3. Competencia social e cidadá.....	10
2.2. 4 Competencias sociais, conciencia e expresión culturais.	10
2.2. 5 Competencia para aprender a aprender.	11
2.2.6. Sentido da iniciativa e espírito emprendedor.....	11
2.2.7. Competencias clave en ciencia e tecnoloxía	11
3. METODOLOXÍA	12
3.1 Principios metodolóxicos de educación.....	12
3.2 Didáctica da lingua estranxeira	13
4. LIBROS DE TEXTO	13
5. TEMPORALIZACIÓN E SECUENCIACIÓN	15
6. PROGRAMACIÓN DE 1º DE ESO 2ª LINGUA ESTRANXEIRA	16
7. PROGRAMACIÓN DE 2º DE ESO 2ª LINGUA ESTRANXEIRA	99
8. PROGRAMACIÓN DE 3º DE ESO 2ª LINGUA ESTRANXEIRA	175
9. PROGRAMACIÓN DE 4º ESO, 2ª LINGUA ESTRANXEIRA.....	257
10. PROGRAMACIÓN DE 1º DE BACHARELATO, 2ª LINGUA ESTRANXEIRA	326
11. PROGRAMACIÓN DE 1º DE BACHARELATO 1ª LINGUA ESTRANXEIRA	354
13. GRAO MÍNIMO DE CONSECUCIÓN PARA SUPERAR A MATERIA DE FRANCÉS SEGUNDA LINGUA..	403
14. TEMAS TRANSVERSAIS	410
16. PLAN LECTOR	411
17. AS TIC	411
18. ACTIVIDADES COMPLEMENTARIAS E EXTRAESCOLARES PARA A ESO E BACHARELATO	413

19. PROCEDEMENTOS E INSTRUMENTOS DE AVALIACIÓN: CRITERIOS DE AVALIACIÓN E DE CUALIFICACIÓN	414
19.1. Procedementos xerais.....	414
19.2. Recuperación de alumnos pendentes.....	415
20. MEDIDAS DE ATENCIÓN Á DIVERSIDADE.....	416
21. CONTRIBUCIÓN AO PLAN DE CONVIVENCIA.....	416
22. EDUCACIÓN EN VALORES	417
23. APOIO ÁS TICS.....	417
24. PROCEDEMENTO DE AVALIACIÓN DA APLICACIÓN E DESENVOLVEMENTO DA PROGRAMACIÓN DOCENTE. INDICADORES DE LOGRO PARA AVALIAR O PROCESO DE ENSINO E PRÁCTICA DOCENTE. 418	
25. PUBLICIDADE DA PROGRAMACIÓN	418

1. Presentación

1.1 Composición do departamento

Don JESÚS PENSADO FIGUEIRAS. Xefe de Departamento con destino definitivo no centro.

Imparte Francés, 2ª lingua estranxeira en 3º de ESO, 4º de ESO e 1º de Bacharelato.

Imparte Francés, 1ª lingua estranxeira en 1º de Bacharelato.

Dona MARÍA DEL CARMEN CANEDO FONTENLA. Profesora de Ensino secundario con destino definitivo no centro.

Imparte Francés, 2ª lingua estranxeira en 1º e 2º da ESO.

1.2 Niveis, cursos e grupos

NIVEL	CURSO	Nº DE GRUPOS
ESO-2ª LINGUA ESTRANXEIRA	1º	5
ESO-2ª LINGUA ESTRANXEIRA	2º	5
ESO-2ª LINGUA ESTRANXEIRA	3º	3
ESO -2ª LINGUA ESTRANXEIRA	4º	2
BACHARELATO-2ª LINGUA ESTRANXEIRA	1º	1
BACHARELATO- 1ª LINGUA FRANCÉS	1º	1

2. Obxectivos

2.1 Obxectivos da 2ª Lingua Estranxeira

Segunda Lingua Estranxeira

DECRETO 86/2015 DO 25 DE XUÑO POLO QUE E ESTABLECE O CURRÍCULO DA EDUCACIÓN SECUNDARIA OBRIGATORIA E DO BACHARELATO DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA

Introdución: obxectivos da segunda lingua estranxeira

O papel heurístico das linguas constitúe un reto para o sistema educativo, pois son instrumento de comunicación e de interacción social, de conservación e transmisión de coñecemento, de participación cidadá na vida social, de investigación, creación, experimentación e descuberta. E as linguas achégannos ao xeito de vida e ás formas de pensamento doutros pobos e dos seus patrimonios culturais. A lingua apréndese non para falar, ler ou escribir sobre a lingua, senón para falar, ler e escribir sobre emocións, afectos e aventuras, sobre o mundo; como medio das relacións interpersoais e

recoñecemento da alteridade, motor do noso pensamento e das nosas reflexións, e porta de acceso ao coñecemento. Neste marco, a formación lingüística no contexto escolar é un instrumento para a equidade, xa que debe facilitar os medios necesarios para comunicar no ámbito educativo e na vida profesional e social, nomeadamente en contextos formais e educativos, e tamén sensibilizar cara a usos creativos e lúdicos das linguas, e achegar ao patrimonio literario e cultural que estas propician.

O Consello de Europa, a través de sucesivos proxectos, está comprometido nunha política lingüística dirixida a protexer e desenvolver a herdanza lingüística e a diversidade cultural de Europa como fonte de enriquecemento mutuo, así como a facilitar a mobilidade persoal dos seus cidadáns e das súas cidadás, e o intercambio de ideas. O Marco Común Europeo de Referencia para as linguas (MCER), publicado en 2001, é un documento de particular transcendencia non só como ferramenta práctica para propiciar a reflexión sobre o ensino das linguas e a transparencia de cursos, programas e titulacións entre os Estados e dentro deles, senón tamén polo recoñecemento da competencia plurilingüe e intercultural, que transcende o concepto de multilingüismo, no seu día piar dos enfoques

das políticas lingüísticas máis abertas ao recoñecemento da diversidade. Hoxe, o MCER constitúe unha referencia para proxectos e documentos clave do Consello de Europa, como a "Guía para a elaboración e posta en marcha de currículos para unha educación plurilingüe e intercultural" (2010), na que se desenvolve a noción de plurilingüismo como eixe dun enfoque centrado na rede de relacións entre distintas linguas e culturas. Nesta mesma liña, enmárcanse o informe do Foro Intergubernamental Europeo titulado "O dereito dos estudantes á calidade e á equidade en educación. O papel das competencias lingüísticas e interculturais", mantido en Xenebra en novembro 2010, e a Conferencia Intergubernamental "Calidade e inclusión en educación: o papel único das linguas", mantida en Estrasburgo en setembro de 2013. En ambos os foros europeos, recoñécese a importancia da competencia lingüística e da circulación de competencias entre as linguas para lograr un maior dominio da linguaxe, clave para a inclusión social e o éxito escolar.

A educación plurilingüe e intercultural considera, con carácter xeral, a aprendizaxe de todas as linguas e culturas e, de xeito específico, os enfoques plurais transversais e integradores no seu ensino e na súa aprendizaxe. A súa finalidade é retirar barreiras artificiais entre as linguas, encerradas tradicionalmente nos sistemas escolares en compartimentos estancos, e promover o uso integral do repertorio lingüístico,

discursivo, estratéxico e intercultural que posúe o alumnado e que vai adquirindo ao longo das súas diversas experiencias lingüísticas dentro e fóra do ámbito educativo. Así, o/a aprendiz plurilingüe realizará transferencias dos coñecementos e experiencias lingüísticas

adquiridos nunha lingua para abordar tarefas de comunicación, creación e aprendizaxe noutra lingua diferente.

Esta capacidade de transferencia non só permite descubrir as regularidades dunha lingua total ou parcialmente descoñecida e relacionalas, desde o punto de vista teórico, coas regularidades observadas noutras linguas que coñece, ou identificar termos emparentados en todas as linguas, senón que, ademais, promove a tolerancia perante palabras descoñecidas, nomeadamente importante nos contextos de comprensión que necesitan a fluidez, como son a lectura extensiva e a comprensión de textos orais sen posibilidade de verificación do entendido. A competencia plurilingüe facilitará, así, a inferencia de significados e o desenvolvemento de competencias heurísticas eficaces para identificar os elementos esenciais e secundarios nun texto descoñecido.

Pola súa banda, mediante o diálogo intercultural pónense en xogo dispositivos de relación social esenciais, como son o recoñecemento do outro como lexítimo, o reforzamento da identidade propia no recoñecemento da identidade das demais persoas, a aceptación da diversidade persoal, social e cultural, e o respecto polos dereitos fundamentais.

No contexto escolar, a aprendizaxe das linguas está dirixida ao logro de obxectivos similares, aínda que con diferentes niveis de dominio. Por iso, un estudo integrado de todas as linguas posibilita, por unha banda, que os contidos, as estratexias e os procesos traballados nunha lingua sexan igualmente utilizados nas actividades lingüísticas de comprensión e produción nas demais e, por outra, que se poida focalizar, no proceso de ensino e aprendizaxe, nos elementos diferenciadores e en todos aqueles aspectos que teñen incidencia directa na capacidade de comunicarse adecuadamente. Xa que logo, o coñecemento morfolóxico ou léxico dunha lingua pode axudar á comprensión noutra lingua; as estratexias de comprensión de lectura desenvolvidas nunha lingua poden ser transferidas para a lectura noutros idiomas; o coñecemento da estrutura dos textos descritivos permitirá producilos en calquera lingua; e o coñecemento das normas que ordenan as relacións entre xeracións, sexos, clases e grupos sociais nunha lingua informa e sensibiliza sobre a necesidade de coñecer e respectar as normas que rexen a dimensión social do uso da lingua noutra comunidade lingüística.

Por outra parte, o tratamento integrado das linguas debe considerar o punto de partida diferente de cada unha delas. Daquela, non se pode esquecer a situación de minorización da lingua galega, que cómpre atender e dinamizar adecuadamente. Con esa finalidade, é preciso favorecer o uso e a aprendizaxe desta lingua de xeito que se impulse a súa normalización e se venzan as dificultades da súa menor presenza e repercusión social, motivadas en moitos casos por prexuízos cómpre desmontar e superar. O alumnado galego debe rematar a súa escolarización co nivel de usuario/a competente nas dúas linguas oficiais, galego e castelán, o que implica a utilización adecuada e eficaz de ambas as linguas nun amplo repertorio de situacións comunicativas, propias de diferentes ámbitos, cun grao crecente de formalidade e complexidade.

Finalmente, a situación de sociedade multilingüe e plural en que vivimos solicita un enfoque metodolóxico de carácter plurilingüe que potencie o desenvolvemento comunicativo do alumnado nas linguas que adquira ao longo da súa vida, con independencia da diferenza de fins e niveis de dominio con que as utilice, e que o faga consciente da riqueza que supón ser unha persoa plurilingüe para o desenvolvemento cognitivo e social, e para o éxito escolar.

Isto implica un tratamento integrado das linguas que o alumnado está a aprender nas aulas. No caso das áreas de Lingua castelá e literatura e de Lingua galega e literatura, os currículos presentan contidos similares en gran medida, e unha distribución igualmente similar en cada un dos cursos que conforman a educación secundaria obrigatoria e o bacharelato. Evidentemente, cada lingua ten as súas características propias, que requiren un tratamento e un traballo específico, pero hai determinados aspectos do currículo que, pola afinidade ou similitude que presentan en ambas as áreas, precisan ou ben ser abordados de maneira parella, ou ben ser presentados só nunha lingua pero traballados e practicados en cada unha delas, e utilizar a mesma terminoloxía nas dúas linguas para non dificultar innecesariamente o proceso de aprendizaxe do alumnado. Daquela, o profesorado implicado no proceso de ensino e aprendizaxe de Lingua castelá e literatura e de Lingua galega e literatura, en cada curso de ambas as etapas, deberá organizar o seu labor nun currículo integrado, que transcenda as respectivas linguas nas que un/unha aprendiz sexa capaz de comunicarse. Isto supón recoñecer a existencia dunha competencia global para a comunicación lingüística e implica non só evitar a repetición de contidos naqueles aspectos comúns á aprendizaxe de calquera lingua, como son as estratexias de lectura ou

o proceso de escritura, a tipoloxía textual ou a definición de termos lingüísticos, senón tamén, e especialmente, priorizar a realización de actividades comunicativas de produción

e comprensión de textos orais e escritos, pois destas depende o desenvolvemento da competencia xeral en comunicación lingüística.

Ademais, nos centros docentes teñen presenza linguas estranxeiras, que tamén son abordadas na aula desde un enfoque comunicativo e intercultural, xa que o coñecemento dos valores e as crenzas compartidas por grupos sociais doutros países resulta esencial para a comunicación nesta sociedade globalizada. Así, para o tratamento integrado de linguas é preciso que, igual que acontece non caso das dúas linguas cooficiais, haxa unha coordinación entre o profesorado destas e o de linguas estranxeiras, para evitar a repetición de contidos na liña das que se mencionaron para as linguas ambientais, e para unificar a terminoloxía. Non se pode esquecer que o achegamento do alumnado á lingua estranxeira se produce, na maior parte dos casos, partindo das linguas próximas, a materna e ambientais.

Igualmente presentes nas aulas están as linguas clásicas, o latín e o grego, cuxo estudo a nivel fonético, morfosintáctico e léxico proporciona unha sólida base para o perfeccionamento no manexo doutras linguas. Estas desempeñan, logo, un papel salientable como soporte lingüístico da maioría das linguas e para a comprensión do léxico culto que forma gran parte da terminoloxía científica e técnica actual nas linguas que o alumnado coñece ou estuda.

Todo isto sen esquecer o enriquecemento cultural que lle proporciona o coñecemento dos diferentes aspectos que se inclúen na civilización clásica, berce da Europa actual, como son, entre outros, a mitoloxía, a relixión ou as súas creacións literarias e artísticas, que tanta influencia tiveron en épocas posteriores e seguen a ter hoxe en día.

Por tanto, é esencial a incorporación das linguas clásicas ao currículo integrado das linguas, para reforzar a reflexión lingüística do noso alumnado e fortalecer o seu acceso á cultura literaria.

Resulta obvio que para a posta en práctica destes currículos integrados e o logro dos obxectivos plurilingües e interculturais que se perseguen, o profesorado é un elemento determinante, xa que deberá potenciar unha metodoloxía adecuada para levar a cabo enfoques comunicativos e proxectos plurais e transversais, promover a reflexión metacomunicativa e metalingüística e o contraste entre linguas, ou asegurar accións coordinadas entre os departamentos lingüísticos para decidir, entre outros, desde que

lingua abordar o estudo dos xéneros discursivos ou as estratexias e os procesos cognitivos que están na base das actividades lingüísticas. A finalidade é construír en cada centro docente a coherencia pedagóxica no ensino das linguas.

As materias cuxos currículos se desenvolven ao abeiro desta introdución, as de linguas, teñen como obxectivo o desenvolvemento da competencia comunicativa do alumnado, entendida en todas as súas vertentes: pragmática, lingüística, sociolingüística e literaria. desenvolver satisfactoria e eficazmente en calquera situación de comunicación da vida privada, social e profesional.

Eses coñecementos, que articulan os procesos de comprensión e expresión oral por unha banda, e de comprensión e expresión escrita por outra, constitúen instrumentos esenciais para a aprendizaxe no ámbito educativo e, posteriormente, ao longo da vida.

A reflexión literaria, presente nun bloque de contidos nas linguas ambientais, o galego e o castelán, e nas linguas clásicas, a través da lectura, mediante a comprensión e a interpretación de textos significativos, favorece o coñecemento das posibilidades expresivas da lingua, desenvolve a capacidade crítica e creativa dos/das estudantes, dálles acceso á memoria, á creatividade, á imaxinación, á descuberta das outras persoas e ao coñecemento doutras épocas e culturas, e enfrónaos/as a situacións, sentimentos e emocións nunca experimentados, que enriquecen a súa visión do mundo e favorecen o coñecemento de si mesmos/as.

En definitiva, estas materias lingüísticas perseguen o obxectivo último de contribuír á formación de cidadás e cidadáns cunha competencia comunicativa que lles permita interactuar satisfactoriamente en todos os ámbitos que orman e van formar parte da súa vida. Isto esixe unha reflexión sobre os mecanismos de usos orais e escritos da súa propia lingua, e das outras linguas que estudan e coñecen, e a capacidade de interpretar e valorar o mundo, de formar as súas opinións propias, claras e fundamentadas, e de sentir satisfacción, a través da lectura crítica de obras literarias.

A materia de Segunda Lingua Estranxeira está organizada en cinco bloques que se corresponden coas actividades de lingua que, tal como as define o MCER, supoñen o exercicio da competencia lingüística comunicativa dentro dun ámbito específico para procesar (en forma de comprensión ou de expresión) un ou máis textos co fin de realizar unha tarefa: comprensión de textos orais, produción de textos orais (expresión e interacción), comprensión de textos escritos e produción de textos escritos (expresión e

interacción). Para a súa realización, estas actividades requiren a competencia comunicativa, polo que se inclúe un quinto bloque no que se recollen os elementos que abrangue a competencia comunicativa (lingüísticos, sociolingüísticos e pragmáticos), así como as experiencias lingüísticas noutras linguas. Todos estes elementos do quinto bloque relaciónanse entre si e interactúan na realización das actividades lingüísticas comunicativas de comprensión, produción e interacción. Isto supón que, para cada tarefa comunicativa descrita nos estándares, cumprirá incorporarse o conxunto dos contidos recollidos no quinto bloque para a realización do bloque de actividade lingüística que corresponda. Da mesma maneira, para avaliar o grao de adquisición de cada estándar de aprendizaxe dunha determinada actividade de lingua, deberán aplicarse todos os criterios de avaliación recollidos e descritos para a actividade correspondente, así como aqueles do quinto bloque que correspondan.

2.2 Contribución da área de Francés Lingua Estranxeira á adquisición das competencias clave

Todas as áreas e materias do currículo contribúen ao desenvolvemento de diferentes competencias. Tal como especificase na lexislación vixente (LOE), a aprendizaxe dunha lingua estranxeira, neste caso o francés, incide de maneira directa na adquisición das seguintes competencias clave:

2.2.1 Competencia en comunicación lingüística.

A aprendizaxe dunha lingua estranxeira contribúe á adquisición da competencia en comunicación lingüística de maneira directa, completando, enriquecendo e enchendo de novos matices comprensivos e expresivos esta capacidade comunicativa xeneral. Unha aprendizaxe da lingua estranxeira baseado no desenvolvemento de habilidades comunicativas, contribuirá ao desenvolvemento desta competencia básica no mesmo sentido que o fai a primeira lingua. Agora ben, a achega da lingua estranxeira ao desenvolvemento desta competencia é primordial no discurso oral ao adquirir as habilidades de escoitar e conversar, unha relevancia singular nesta etapa. Así mesmo, a aprendizaxe da lingua estranxeira, mellora a competencia comunicativa xeneral ao desenvolver a habilidade para expresarse, oralmente e por escrito, utilizando as convencións e a linguaxe apropiada a cada situación, interpretando diferentes tipos de discurso en contextos e con comunicativa xeneral ao desenvolver a habilidade para expresarse, oralmente e por escrito, utilizando as convencións e a linguaxe apropiada a cada situación, interpretando diferentes tipos de discurso en contextos e con funcións diversas. Por outra banda, o recoñecemento e a aprendizaxe progresiva de regras de

funcionamento do sistema da lingua estranxeira, a partir das linguas que se coñecen, mellorará a adquisición desta competencia.

2.2.2. Competencia dixital.

As tecnoloxías da información e a comunicación ofrécennos a posibilidade de comunicarnos en tempo real con calquera parte do mundo e tamén o acceso sinxelo e inmediato a un fluxo incesante de información que crece cada día. O coñecemento dunha lingua estranxeira facilita o acceso á información que se pode atopar nesta lingua, á vez que ofrece a posibilidade de comunicarnos. Ademais, facilita a comunicación persoal a través do correo electrónico en intercambios con mozos doutros lugares e, o que é máis importante, crea contextos reais e funcionais de comunicación. Así mesmo, na medida en que a lingua estranxeira esixe o contacto con modelos lingüísticos moi diversos, a utilización de recursos dixitais para a aprendizaxe é inherente á materia e o seu uso cotián contribúe directamente ao desenvolvemento desta competencia.

2.2.3. Competencia social e cidadá.

A área de Francés, como segunda lingua, é un bo vehículo para o desenvolvemento da competencia social e cidadá. As linguas serven aos falantes para comunicarse socialmente, forman parte da cultura común das diferentes comunidades e nacións. Pero tamén, en gran medida, son vehículo de comunicación e transmisión cultural e favorecen o respecto, o interese e a comunicación con falantes doutras linguas e o recoñecemento e a aceptación de diferenzas culturais e de comportamento. O intercambio de información persoal axuda a reforzar a identidade dos interlocutores. Doutra banda, en lingua estranxeira é especialmente relevante o traballo en grupo e en parellas e a través destas interaccións apréndese a participar, a expresar as ideas propias e a escoitar as dos demais, desenvólvese a habilidade para construír diálogos, negociar significados, tomar decisións valorando as achegas dos compañeiros, conseguir acordos e, en definitiva, favorécese aprender de e cos demais.

2.2. 4 Competencias sociais, conciencia e expresión culturais.

Esta área inclúe especificamente un achegamento a manifestacións culturais propias da lingua e dos países nos que se fala e, por tanto, contribúe a adquirir a competencia artística e cultural ao propiciar unha aproximación a obras ou autores que contribuíron á creación artística. Igualmente, a área contribúe ao desenvolvemento desta competencia se se facilita a expresión de opinións, gustos e emocións que producen diversas manifestacións culturais e artísticas e se se favorecen os traballos creativos individuais e en grupo, como a realización e representación de simulacións e narracións. En

definitiva, transmitir en linguada diversidade cultural a partir de manifestacións artísticas, contribuirá ao desenvolvemento estranxeira o desta competencia.

2.2. 5 Competencia para aprender a aprender.

A partir da adquisición da linguaxe, este convértese en vehículo do pensamento humano, en instrumento para a interpretación e representación da realidade e na ferramenta de aprendizaxe por excelencia. Esta materia contribúe pois de maneira esencial ao desenvolvemento da competencia para aprender a aprender posto que acrecenta a capacidade lingüística xeral conferíndolle novas potencialidades e recursos diferentes para a comprensión e expresión, facilitando ou completando a capacidade dos alumnos para interpretar ou representar a realidade e construír coñecementos, formular hipóteses e opinións, expresar e analizar sentimentos e emocións. Doutra banda, a competencia para aprender a aprender rendibilízase enormemente se se inclúen contidos directamente relacionados coa reflexión sobre a propia aprendizaxe, para que cada alumno poida identificar como aprende mellor e que estratexias fanos máis eficaces. Esa é a razón da inclusión no currículo dun apartado específico de reflexión sobre a propia aprendizaxe que xa se iniciou en Educación Primaria pero que debe adquirir nesta etapa un grao maior de sistematización. O desenvolvemento de estratexias diversas para aprender a aprender prepara ao alumnado de forma progresiva á toma de decisións que favorecen a autonomía para utilizar e para seguir aprendendo a lingua estranxeira ao longo da vida.

2.2.6. Sentido da iniciativa e espírito emprendedor.

O coñecemento dunha lingua estranxeira contribúe tamén á adquisición da Sentido da iniciativa e espírito emprendedor, en varios sentidos. O currículo fomenta o traballo cooperativo na aula, o manexo de recursos persoais e habilidades sociais de colaboración e negociación, o que supón pór en funcionamento determinados procedementos que permiten o desenvolvemento de iniciativas e toma de decisións na planificación, organización e xestión do traballo, propiciando así a autonomía e a iniciativa persoal.

2.2.7. Competencias clave en ciencia e tecnoloxía

A lingua estranxeira, dentro dun sistema de ensino-aprendizaxe dinámico, pode contribuír á presentación de contidos e competencias en ciencia e tecnoloxía (como doutras áreas de coñecemento), facilitando e expandindo o acceso a datos, procedementos e técnicas de investigación; facendo posible un intercambio máis directo e frutífero entre comunidades científicas, e propiciando a construción conxunta do saber humano.

3. Metodoloxía

3.1 Principios metodolóxicos de educación

- Partir da vida real dos estudantes e das súas experiencias concretas para obter un aprendizaxe significativo
- Ter en conta o que saben xa para servir de apoio ós novos aprendizaxes.
- Animar á reflexión, á dedución de conclusións a partir de observacións ou de exploracións, a confrontación de opinións, a inferencia racional e a verbalización das emocións.
- Respetar as particularidades de cada alumno (f. / m.), adaptando os métodos, as actividades e os recursos aportados. Traballar a coeducación e a non discriminación sexual.
- Utilizar técnicas e soportes variados que permiten á vez o desenvolvemento da capacidade crítica e creativa, e o da motivación.
- Favorecer a autoevaluación e a coevaluación, como ferramenta para pór de relevo a realidade e xulgala obxectivamente.
- Acostumar ó traballo en grupo, ponendo en comun capacidades e intereses, estimulando ó diálogo, destacando a responsabilidade individual e a solidariedade, axudando ás tomas de decisión colectivas, orientando as confrontacións.
- Suscitar as argumentacións razoadas, a convivencia, o respecto ós outros, a non discriminación sexual, relixiosa ou étnica.
- Crear un ambiente de colaboración, de distribución de tarefas e de responsabilidades, de identificación da cultura propia, de respecto ó patrimonio natural e cultural propio e ó dos demais. Desenvolver o espírito de cidadanía.
- Centrarse nun talante de resolución de problemas e desenvolverlo pensamento crítico e creativo.

(Fonte: M.ª V.Reyzábal et Ana I. Sanz, "Os eixos transversais. Aprendizaxes para a vida". Barcelona - Praxis.

A partires destes principios establecemos como prioritario para a metodoloxía dun idioma estranxeiro :

- Claridade e orde sistemática no proceso de aprendizaxe.
- Tratamento da lingua oral:
- Desenvolvemento da capacidade para a comprensión de textos orais
- Desenvolvemento da capacidade para a expresión oral: discriminar e reproducir sons, producir frases, establecer conversacións.

- Tratamento da lingua escrita:
- Desenvolvemento da capacidade para a comprensión de instrucións: cadros, regras
- Desenvolvemento da capacidade para a lectura comprensiva dunha narración
- Desenvolvemento da capacidade para a expresión escrita
- Proporcionar os datos socioculturais necesarios para que o alumno familiarícese cos elementos representativos do país cuxa lingua se está estudando (formas de vida, temas diversos, valores).

3.2 Didáctica da lingua estranxeira

Desenvolve a capacidade de interactuar nas situacións das habilidades do uso oral da lingua: escoitar, falar, conversar, así como as habilidades ler e escribir, e potencia tanto as destrezas produtivas como as receptivas, dando á comprensión un lugar relevante (escoitar e comprender, ler e comprender).

O Real Decreto sobre Ensinos Mínimos identifica sete competencias clave na súa Anexo I:

- Competencia en comunicación lingüística.
- Competencia dixital.
- Competencia social e cidadá.
- Competencias sociais, conciencia e expresións culturais.
- Competencia para aprender a aprender.
- Sentido da iniciativa e espírito emprendedor.
- Competencias clave en ciencia e tecnoloxía.

4. Libros de texto

Relación de libros de texto e material didáctico impreso para o curso 2019/2020	
Código de centro: 15027307	Denominación do centro: IES ISIDRO PARGA PONDAL
Enderezo: Rúa Muiño Pintura, 4, 15100	Concello: CARBALLO Provincia: A CORUÑA
Correo electrón: ies.parga.pondal@edu.xunta.es Teléfono: 881 88 03 71	

Curso e etapa	Área Materia Ámbito Módulo	Título, editorial e ano de publicación	ISBN	Lingua da edición	PG LT *
---------------	-------------------------------------	--	------	-------------------	---------------

1º ESO	FRANCÉS 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français 1</i> , Livre de l'élève, Editorial Santillana, 2015.	ISBN: 978- 84-96597- 97-6	FRANCÉS	N
1º ESO	FRANCÉS 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français 1</i> , Cahier d'exercices, Editorial Santillana, 2015.	978-84- 96597-97- 6	FRANCÉS	N
2º ESO	FRANCÉS 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français 2</i> , Livre de l'élève, Editorial Santillana, 2015.	978-84- 927-2923- 4	FRANCÉS	N
2º ESO	FRANCÉS 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français</i> , Cahier d'exercices, Editorial Santillana, 2015.	978-84- 927-2945- 6	FRANCÉS	N
3º ESO	FRANCÉS 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français 3</i> , Livre de l'élève, Editorial Santillana, 2015.	978-84- 9049-016- 7	FRANCÉS	N
3º ESO	FRANCÉS 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français</i> , Cahier d'exercices, Editorial Santillana, 2015.	978-84- 9049-016- 7	FRANCÉS	N
4º ESO	4º ESO 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français 4</i> , Livre de l'élève, Editorial Santillana, 2015.	ISBN: 978- 84-9049- 187-4	FRANCÉS	N
4º ESO	4º ESO 2ª lingua	<u>Parachute</u> , <i>Méthode de français</i> , Cahier d'exercices, Editorial Santillana, 2016.	ISBN: 978- 84-9049- 215-4	FRANCÉS	N
1º BAC	FRANCÉS 2ª lingua	<u>C'EST A DIRE</u> A2 Livre de l'élève, Editorial Santillana, 2015. (Unidades 1-5)	978-84- 92729-63- 0	FRANCÉS	N
1º BAC	FRANCÉS 2ª lingua	<u>C'est à dire</u> A2, Cahier d'exercices, Editorial Santillana, 2015. (Unidades 1-5)	978-84- 92729-65- 4	FRANCÉS	N
1º BAC	FRANCÉS 1ª lingua	<u>C'est à dire</u> A2 Livre de l'élève, Editorial Santillana, 2015.	978-2-09- 038567-0	FRANCÉS	N

1º BAC	FRANCÉS 1ª lingua	<i>C'est à dire</i> A2 Cahier d'exercices, Editorial Santillana, 2015.	978-2-09- 038568-7	FRANCÉS	N
--------	----------------------	---	-----------------------	---------	---

5. Temporalización e secuenciación

Esta temporalización é orientativa e estará supeditada ao grao de adquisición das unidades precedentes por parte do alumnado.

<i>Curso</i>	<i>1ª avaliación</i>	<i>2ª avaliación</i>	<i>3ª avaliación</i>
<i>1º ESO</i>	Unidades 1,2	Unidades 3,4	Unidades 5,6
<i>2º ESO</i>	Unidades 1,2	Unidades 3,4	Unidades 5,6
<i>3º ESO</i>	Unidades 1,2	Unidades 3,4	Unidades 5,6
<i>4º ESO</i>	Unidades 1,2	Unidades 3,4	Unidades 5,6
<i>1º BAC 1ª L</i>	Unidades 1,2,3,4	Unidades 5,6,7	Unidades 8,9,10
<i>1º BAC 2ª L</i>	Unidades 0,1	Unidades 2,3	Unidades 4,5

6. Programación 1º ESO, 2ª Lingua Estranxeira

Segunda Lingua Estranxeira. 1º de ESO

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias

Clave nos 4 Bloques:

- Bloque 1. Comprensión de textos orais
- Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción
- Bloque 3. Comprensión de textos escritos
- Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

6. Programación de 1º de ESO 2ª Lingua Estranxeira

Libro de texto: *Parachute*, Méthode de français, 1, Santillana,: 2015

Programación dos contidos

Unidade 0

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Comprender de forma oral minidiálogos escoitados nun parque.
- Recoñecer preguntas para poder presentarse.

Estratexias de comprensión

- Escoitar e aprender a escoitar.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Saúdos.
- Personaxes francófonos soados.

Funcións comunicativas

- Saudar.
- Presentarse, presentar a alguén.
- Contar ata 20.
- Dicir cal é a súa cor favorita.

Patróns sintácticos e discursivos

- Comment o teu t'appelles?
- S'appeler: je, tu, il/elle.
- Comment ça vai?
- Qui est-ce? C'est...

Léxico de uso frecuente

- Palabras transparentes.
- Os saúdos.
- O alfabeto.
- As cores.
- Os números do 0 ao 20.

Patróns sonoros

- O ritmo na frase.
- Sensibilización coas entoacións interrogativa e exclamativa.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: producción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe

persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Adestrarse na pronunciación do vocabulario estudado.
- Imitar as entoacións dos textos memorizados.
- Presentar os seus compañeiros, reutilizando a estrutura que se acaba de descubrir.

Interacción

- Escenificar un diálogo memorizado por parellas.
- Contestar unha pregunta persoal.
- Imaxinar e interpretar un diálogo a partir dun modelo.
- Xogar a adiviñar quen falou.

Estratexias de produción

- Memorizar diálogos e fórmulas comunicativas.
- Axudarse do xesto e da mímica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Saúdos.
- Personaxes francófonos soados.

Funcións comunicativas

- Saudar.
- Presentarse, presentar a alguén.
- Contar ata 20.
- Dicir cal é a súa cor favorita.

Patróns sintácticos e discursivos

- Comment o teu t'appelles?
- S'appeler: je, tu, il/elle.
- Comment ça vai?
- Qui est-ce? C'est...

Léxico de uso frecuente

- Palabras transparentes.
- Os saúdos.
- O alfabeto.
- As cores.
- Os números do 0 ao 20.
- Imitar entoacións.

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de

aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os s asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; descríbense persoas, obxectos, lugares e actividades; nárranse acontecementos

pasados, e exprésanse de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).

4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Comprender palabras transparentes coa axuda da grafía e da ilustración.
- Comprender diálogos curtos coa axuda da imaxe.
- Comprender preguntas.

Estratexias de comprensión

- Axudarse das ilustracións e das palabras transparentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Observar elementos socioculturais nunha ilustración (roupa, taxi, xogos).
- Saúdos.
- Personaxes francófonos soados.

Funcións comunicativas

- Saudar.
- Presentarse, presentar a alguén.
- Contar ata 20.
- Dicir cal é a súa cor favorita.

Patróns sintácticos e discursivos

- Comment o teu t'appelles?
- S'appeler: je, tu, il/elle.
- Comment ça vai?
- Qui est-ce? C'est...

Léxico de uso frecuente

- Palabras transparentes.
- Os saúdos.

- O alfabeto.
- As cores.
- Os números do 0 ao 20.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais Propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, déixe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática

e competencias clave en ciencia

e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).

2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis

importantes.

3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Estratexias de comprensión

-Comprender un texto curto e aprender a extraer del información.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Saúdos.

- Personaxes francófonos soados.

Funcións comunicativas

- Saudar.

- Presentarse, presentar a alguén.

- Contar ata 20.

- Dicir cal é a súa cor favorita.

Patróns sintácticos e discursivos

- Comment o teu t'appelles?

- S'appeler: je, tu, il/elle.

- Comment ça vai?

- Qui est-ce? C'est...

Léxico de uso frecuente

- Palabras transparentes.

- Os saúdos.

- O alfabeto.

- As cores.

- Os números do 0 ao 20.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Unidade 1

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Contidos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiás ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Estratexias de Comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Contidos

- Escoitar, observar ilustracións para descubrir o vocabulario.
- Extraer informacións específicas dun diálogo.
- Escoitar e comprender un cómic.
- Asociar unha ilustración a unha frase.
- Comprender mensaxes orais.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: producción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe

persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Falar de si mesmo.
- Exercitar a memoria para repasar o vocabulario visto.
- Buscar semellanzas, diferenzas, anomalías a partir dunha ilustración.
- Contestar preguntas persoais.

-Presentarse, falar das súas preferencias.

Interacción

-A partir dun modelo memorizar un diálogo por parellas e representalo ante a clase.

Estratexias de produción

-Xogar cos ritmos para aprender dunha forma lúdica e desinhibida.

- Memorizar diálogos e fórmulas comunicativas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A escola en Francia: sistema escolar, horarios e materias, instalacións...

Funcións comunicativas

-Nomear o material escolar.

-Identificar unha persoa ou obxecto.

-Describir un obxecto.

-Falar do horario escolar (días da semana, materias).

-Falar das súas materias favoritas.

Patróns sintácticos e discursivos

-Os artigos definidos.

-Os artigos indefinidos.

-Qu'est-ce que c'est? C'est...

-Il e a...

Léxico de uso frecuente

-O material escolar.

-As cores.

-As materias.

-Os días da semana.

Patróns sonoros

-Imitar entoacións.

-Ler en voz alta e imitar as entoacións, e traballar o son [ε].

-Son [ɔ̃].

-Je lis, je dis: ai = [ε].

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos

nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os s asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, coa axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).

2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender preguntas, e buscar información en textos curtos.
- Comprender un texto curto e aprender a extraer información del.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer del información.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A escola en Francia: sistema escolar, horarios e materias, instalacións...

Funcións comunicativas

- Nomear o material escolar.
- Identificar unha persoa ou obxecto.
- Describir un obxecto.
- Falar do horario escolar (días da semana, materias).
- Falar das súas materias favoritas.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os artigos definidos.
- Os artigos indefinidos.
- Qu'est-ce que c'est? C'est...
- Il e a...

Léxico de uso frecuente

- O material escolar.
- As cores.

-As materias.

-Os días da semana.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

- Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos

sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Redactar unha presentación.

-Personalizar unha páxina do seu caderno presentándose.

Estratexias de comprensión

Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A escola en Francia: sistema escolar, horarios e materias, instalacións...

Funcións comunicativas

-Nomear o material escolar.

-Identificar unha persoa ou obxecto.

-Describir un obxecto.

-Falar do horario escolar (días da semana, materias).

-Falar das súas materias favoritas.

Patróns sintácticos e discursivos

-Os artigos definidos.

-Os artigos indefinidos.

-Qu'est-ce que c'est? C'est...

-Il e a...

Léxico de uso frecuente

-O material escolar.

-As cores.

-As materias.

-Os días da semana.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido de iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Aprender a contar en francés (do 0 ao 21).
- Razoar de forma lóxica.
- Sensibilizar os alumnos coa reciclaxe.
- Observar con curiosidade o comportamento dos demais e respectar. Ser tolerantes.
- Participar nos intercambios orais e respectar a quenda dos demais.
- Descubrir o sistema escolar francés. Falar de si mesmo.
- Valorar a diversidade e o respecto aos demais. Traballar de forma disciplinada e activa.
- Respectar o material común e persoal.
- Desenvolver a capacidade de observación, dedución e de memoria.
- Utilizar estratexias de comprensión oral, reflexionar sobre unha regra gramatical, desenvolver o sentido da observación.
- Perder o «medo» á lingua descoñecida: sendo consciente das semellanzas entre o francés e o español e comprobar que hai maneiras fáciles e divertidas de aprender (cancións, xogos).
- Utilizar estratexias de comprensión oral. Exercitar a memoria. Recoñecer a importancia do xogo de rol e da linguaxe non verbal na aprendizaxe.
- Distinguir a lingua oral da escrita e valoralo como unha vantaxe. Valorar a importancia da interacción e a aprendizaxe.
- Representar unha escena.
- Descubrir un autor francés.
- Interesarse pola cultura francesa. Desenvolver a súa creatividade e a súa habilidade manual.
- Contestar preguntas persoais
- Procurar información por Internet. Escribir nun blog.

Unidade 2

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descricións, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

- Escoitar mensaxes orais e saber recoñecer as datas.
- Comprender un diálogo curto e contestar preguntas sinxelas sobre asuntos persoais.
- Saber recoñecer preguntas sinxelas para poder contestalas.
- Comprensión exhaustiva de expresións xa coñecidas.
- Identificar situacións e facer hipóteses. Identificar os personaxes do diálogo.
- Comprender mensaxes orais de mozas que expresan os seus gustos.
- Comprender unha situación con axuda de indicios non verbais.

Estratexias de comprensión

- Escoitar e aprender a escoitar.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os deportes.
- Festas francesas.
- Símbolos franceses.

Funcións comunicativas

- Pedir información sinxela a alguén como o seu nome, clase...
- Expresar os gustos.
- Describir a alguén.
- Saber dicir a data.

Patróns sintácticos e discursivos

- Verbos en –er: je, tu, il, elle.
- Verbo être.
- Formación do feminino dos adxectivos.
- Formación do plural.

Léxico de uso frecuente

- Meses.
- Números do 20 ao 31.
- Deportes e tempo libre.
- Adxectivos para a descrición.

Patróns sonoros

- O son [y].
- O son [R].
- Ou = [ou].
- «E» mudo.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar

de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.

2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).

3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Adestrarse na pronuncia do vocabulario estudado.
- Exercitar a memoria para atopar as respostas adecuadas.
- Expresar gustos persoais.
- Describir o seu mellor amigo.

Interacción

- Memorizar un diálogo por parellas e representalo ante a clase.
- Xogar e adiviñar de quen se está a falar.
- Xogar e adiviñar unha data.
- Preguntar informacións persoais.

Estratexias de produción

- Memorizar diálogos e fórmulas comunicativas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os deportes.
- Festas francesas.
- Símbolos franceses.

Funcións comunicativas

- Pedir información sinxela a alguén como o seu nome, clase...
- Expresar os gustos.

-Describir a alguén.

-Saber dicir a data.

Patróns sintácticos e discursivos

-Verbos en –er: je, tu, il, elle.

-Verbo être.

-Formación do feminino dos adxectivos.

-Formación do plural.

Léxico de uso frecuente

-Meses.

-Números do 20 ao 31.

-Deportes e tempo libre.

-Adxectivos para a descrición.

Patróns sonoros

-Imitar entoacións e traballar a liaison.

-Traballar a expresividade.

-Ler en voz alta e imitar as entoacións.

-O son [y].

- O son [R].

-Ou= [u].

- «E» mudo.

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de

lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. \square , %, \square), e os s asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, coa axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender a personaxes que se presentan e falan dos seus gustos.
- Comprender un texto curto e aprender a extraer información del.
- Recoñecer informacións xa coñecidas polo alumno.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer del información.
- Comprender textos curtos con axuda das ilustracións e de palabras transparentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os deportes.
- Festas francesas.
- Símbolos franceses.

Funcións comunicativas

- Pedir información sinxela a alguén como o seu nome, clase...
- Expresar os gustos.
- Describir a alguén.
- Saber dicir a data.

Patróns sintácticos e discursivos

- Verbos en –er: je, tu, il, elle.
- Verbo être.
- Formación do feminino dos adxectivos.
- Formación do plural.

Léxico de uso frecuente

- Meses.
- Números do 20 ao 31.
- Deportes e tempo libre.
- Adxectivos para a descrición.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.
- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.
- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.
- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.
- Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).
- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.
- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

-Redactar unha presentación coa descrición do seu mellor amigo/a.

Estratexias de comprensión

- Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Os deportes.

-Festas francesas.

-Símbolos franceses.

Funcións comunicativas

-Pedir información sinxela a alguén como o seu nome, clase...

- Expresar os gustos.

-Describir a alguén.

-Saber dicir a data.

Patróns sintácticos e discursivos

-Verbos en –er: je, tu, il, elle.

-Verbo être.

-Formación do feminino dos adxectivos.

-Formación do plural.

Léxico de uso frecuente

-Meses.

-Números do 20 ao 31.

-Deportes e tempo libre.

-Adxectivos para a descrición.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

- Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

- Competencias sociais e cívicas

- Aprender a aprender

- Sensibilización e expresión cultural

- Sentido de iniciativa e espírito emprendedor

Contidos

- Aprender a contar en francés (do 21 ao 31).

- Ensinarlles aos alumnos a tolerar, expresar e comprender puntos de vista diferentes aos seus.
- Ser capaz de traballar en grupo. Valorar a diversidade e o respecto aos demais. Traballar de forma disciplinada e activa. Respectar o material común e persoal.
- Respectar a quenda de palabra.
- Facerlle ver ao alumno a importancia de respectar as regras do xogo.
- Desenvolver o coñecemento dos valores democráticos e a reflexión crítica das nocións de xustiza, igualdade, cidadanía e dos dereitos civís.
- Dar gran valor á amizade.
- Perder o «medo» á lingua descoñecida: sendo consciente das semellanzas entre o francés e o español e comprobar que hai maneiras fáciles e divertidas de aprender (cancións, xogos).
- Utilizar estratexias de comprensión oral. Exercitar a memoria. Recoñecer a importancia do xogo de rol e da linguaxe non verbal na aprendizaxe.
- Distinguir a lingua oral da escrita e valoralo como unha vantaxe. Valorar a importancia da interacción e a aprendizaxe.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos. Traballar a memoria. Dar importancia ao xogo na aprendizaxe.
- Mostrar interese por Francia, así como polos seus símbolos.
- Contestar preguntas persoais.

Unidade 3

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre

aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.

4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación

- Observar ilustracións, escoitar e relacionar.
- Identificar situacións e comprender vocabulario.
- Comprender o sentido xeral de diálogos curtos e contestar preguntas sinxelas.
- Comprensión exhaustiva de expresións xa coñecidas.

Estratexias de comprensión

- Escoitar e aprender a escoitar.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Xestos ecolóxicos no día a día.
- Xeografía de Francia.

Funcións comunicativas

- Facer valoracións.
- Describir acción.
- Falar de ecoloxía.

Patróns sintácticos e discursivos

- Verbos en –er: nous, vous, ils/elles.
- Oracións negativas.
- A elisión.
- On=nous.

Léxico de uso frecuente

- Verbos de acción.
- Reciclaxe e ecoloxía.
- Os números do 40 ao 100.

Patróns sonoros

- O son [ʒ].
- O son [ã].
- Au, eau= [o].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, e utilizar fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: producción

Expresión

- Adestrarse na pronuncia do vocabulario estudado.
- Familiarizarse coa utilización do nous e vous.
- Exercitar a memoria para atopar as respostas adecuadas.
- Describir unha escena.
- Presentación da tarefa final.

Interacción

- Preguntar información aos seus compañeiros sobre a súa vida no colexio.

Estratexias de produción

- Crear frases a partir dun modelo sintáctico.
- Memorizar diálogos e fórmulas comunicativas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Xestos ecolóxicos no día a día.
- Xeografía de Francia.

Funcións comunicativas

- Facer valoracións.
- Describir accións.
- Falar de ecoloxía.

Patróns sintácticos e discursivos

- Verbos en –er: nous, vous, ils/elles.
- Oracións negativas.
- A elisión.
- On=nous

Léxico de uso frecuente

- Verbos de acción.
- Reciclaxe e ecoloxía.
- Os números do 40 ao 100.

Patróns sonoros

Traballar a pronuncia e a entoación.

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. \square , %, \square), e os s asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, coa axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras

para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).

2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).

4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender un test sobre o tema da ecoloxía.
- Ser capaz de extraer información a partir dun mapa de Francia.
- Ler información nunha páxina web sobre un campamento de verán.
- Ler información dun blog.

Estratexias de comprensión

- Comprender un mapa e aprender a extraer información.
- Comprender textos curtos con axuda das ilustracións e de palabras transparentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Xestos ecolóxicos no día a día.
- Xeografía de Francia.

Funcións comunicativas

- Facer valoracións.
- Describir acción.
- Falar de ecoloxía.

Patróns sintácticos e discursivos

- Verbos en –er: nous, vous, ils/elles.
- Oracións negativas.
- A elisión.

-On=nous.

Léxico de uso frecuente

-Verbos de acción.

-Reciclaxe e ecoloxía.

-Os números do 40 ao 100.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

- Mostrar control sobre un repertorio limitado

de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).

2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións

e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.

3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

-Preparar un concurso relacionado coa ecoloxía.

Estratexias de comprensión

-Redactar unha lista coas accións necesarias para preparar unha presentación reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Xestos ecolóxicos no día a día.

-Xeografía de Francia.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido de iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Aprender a contar en francés (do 40 ao 100).
- Reutilizar números de forma lúdica utilizando a lóxica.
- Respectar o medio ambiente e valorar os xestos ecolóxicos na casa e no colexio.
- Repartir as tarefas. Proporlle ideas ao grupo. Respectar o traballo dos demais. Aceptar as críticas. Compartir o mérito e a responsabilidade.
- Respectar a quenda de palabra.
- Falar das relacións entre amigos.
- Manexar o libro, saber observar. Utilizar o xogo como modo de aprendizaxe. Recoñecer a importancia da linguaxe non verbal. Desenvolver a capacidade de facerse entender por medio da mímica.
- Utilizar estratexias de comprensión oral. Desenvolver a capacidade de dedución, saber observar e localizar elementos fundamentais.
- Diferenciar a gramática da lingua oral da da lingua, comparala coa estrutura gramatical na súa lingua.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos. Traballar a memoria. Dar importancia ao xogo na aprendizaxe.
- Traballar a capacidade de observación. Coidar a pronuncia e a entoación.
- Autoavaliarse e desenvolver o sentido da observación.
- Aceptar a avaliación dos demais e as críticas.
- Mostrar interese por Francia e adquirir coñecementos xeográficos.
- Utilizar a lingua con fins poéticos.
- Observar e comentar unha ilustración.
- Colaborar nun proxecto común. Expresar a súa opinión sobre o comportamento persoal na clase.
- Preparar un soporte de presentación para a tarefa final.

Unidade 4

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación : comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

- Observar ilustracións, escoitar e relacionar.
- Comprender e identificar consellos asociándoos a unha ilustración.
- Comprender o sentido xeral de diálogos curtos e contestar preguntas sinxelas.
- Comprensión do sentido xeral dunha mensaxe, localizar palabras clave.
- Comprender mensaxes publicitarias.
- Comprender ordes.
- Comprender unha mensaxe radiofónica.

Estratexias de comprensión

- Adestrarse na comprensión oral.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Comprender o sentido xeral de frases gravadas para contestar preguntas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os medios de comunicación e a publicidade.
- A orixe dos apelidos máis usuais e insólitos en Francia.

Funcións comunicativas

- Situarse no espazo.
- Preguntar e dicir a idade.
- Falar da familia.
- Dar ordes ou consellos.
- Expresar a posesión.

Patróns sintácticos e discursivos

- As preposicións de lugar.
- Os determinantes posesivos.
- O verbo avoir.
- O imperativo afirmativo.

Léxico de uso frecuente

- As partes do corpo.
- A familia.
- Os medios de comunicación.

Patróns sonoros

- Identificar a entoación do imperativo.
- A liaison.
- O son [Ø].
- O son [z].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Falar da familia.
- Presentación da tarefa final.
- Reutilizar o léxico das partes do corpo e as preposicións.

Interacción

- Preparar un diálogo por parellas.

Estratexias de produción

- Crear frases a partir dun modelo sintáctico.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os medios de comunicación e a publicidade.
- A orixe dos apelidos máis usuais e insólitos en Francia.

Funcións comunicativas

- Situarse no espazo.
- Preguntar e dicir a idade.
- Falar da familia.

-Dar ordes ou consellos.

-Expresar a posesión.

Patróns sintácticos e discursivos

-As preposicións de lugar.

-Os determinantes posesivos.

-O verbo avoir.

-O imperativo afirmativo.

Léxico de uso frecuente

-As partes do corpo.

-A familia.

Patróns sonoros

-Adestrar a lectura expresiva.

-Imitar a entoación.

-A liaison.

-O son [Ø].

-O son[z].

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender unha árbore xenealóxica.
- Comprender un texto sobre a orixe dos apelidos.
- Ser capaz de extraer información a partir dun sobre artístico.
- Ler información dun blog.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer información.
- Comprender textos curtos coa axuda das ilustracións e de palabras transparentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os medios de comunicación e a publicidade.
- A orixe dos apelidos máis usuais e insólitos en Francia.

Funcións comunicativas

- Situarse no espazo.
- Preguntar e dicir a idade.
- Falar da familia.
- Dar ordes ou consellos.
- Expresar a posesión.

Patróns sintácticos e discursivos

- As preposicións de lugar.
- Os determinantes posesivos.
- O verbo avoir.
- O imperativo afirmativo.

Léxico de uso frecuente

- As partes do corpo.
- A familia.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

-Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

-Preparar un anuncio publicitario.

Estratexias de comprensión

-Desenvolver o sentido da observación e a capacidade de dedución.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os medios de comunicación e a publicidade.
- A orixe dos apelidos máis usuais e insólitos en Francia.

Funcións comunicativas

- Situarse no espazo.
- Preguntar e dicir a idade.
- Falar da familia.
- Dar ordes ou consellos.
- Expresar a posesión.

Patróns sintácticos e discursivos

- As preposicións de lugar.
- Os determinantes posesivos.
- O verbo avoir.
- O imperativo afirmativo.

Léxico de uso frecuente

- As partes do corpo.
- A familia.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido de iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Aplicar un razoamento lóxico. Contar.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para filmar.
- Interesarse polo benestar persoal.
- Respectar as regras dun xogo na clase.
- Valorar a diversidade e respectar as diferenzas. Falar de alguén a quen queres.
- Respectar a quenda á hora de falar.

- Repartir as tarefas. Propórllle ideas ao grupo. Respetar o traballo dos demais. Aceptar as críticas. Compartir o mérito e a responsabilidade.
- Saber observar, desenvolver estratexias para asociar elementos. Recoñecer a importancia do xogo e da linguaxe non verbal na aprendizaxe.
- Desenvolver a observación, analizar unha estrutura gramatical.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos e utilizalas de forma crítica e sistemática.
- Autoavaliarse e desenvolver o sentido da observación.
- Aceptar a avaliación dos demais e saber defender unha opinión.
- Coñecemento elemental de elementos históricos.
- Desenvolver a capacidade de facerse comprender por xestos.
- Saber comentar unha ilustración.
- Capacidade para traballar en solitario.
- Colaborar nun proxecto común. Expresar a súa opinión sobre o comportamento persoal na clase.
- Saber buscar información en Internet e utilizala de forma crítica e sistemática.

Unidade 5

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres,

no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descricións, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.

4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación

- Observar ilustracións, e escoitar para assimilar e memorizar.
- Comprender e identificar o vocabulario da roupa a través dunha canción.
- Comprender mensaxes orais co fin de recoñecer os interlocutores.
- Comprensión do sentido xeral dun diálogo, localizar palabras clave e expresións para realizar compras.
- Escoitar unha situación e contestar preguntas de comprensión.

Estratexias de comprensión

- Adestrarse na comprensión oral.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Localizar expresións útiles.
- Paralelismo entre L1 e L2: expresión da causa e da hora.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os diferentes estilos á hora de vestir.
- París: monumentos, museos, arquitectura, gastronomía...

Funcións comunicativas

- Facer compras e comentarios sobre a roupa.
- Preguntar e expresar a causa.
- Preguntar e dicir a hora.
- Falar das tarefas cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os determinantes demostrativos.
- O verbo mettre.
- Pourquoi... parce que...
- O verbo faire.

Léxico de uso frecuente

- A roupa.

-A hora.

-As fórmulas de cortesía (tu ou vous, je voudrais).

Patróns sonoros

-O son [v].

-O son [oer].

-Je lis, je dis: oi = [wa].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guiión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Falar da roupa e os seus gustos.
- Reutilizar estruturas para explicar que se fixo antes dunha festa.
- Presentación da tarefa final.
- Reutilizar o léxico da roupa, as compras e a hora.

Interacción

- Dar unha opinión sobre a roupa.
- Memorizar un diálogo. De compras.
- Xogar e reutilizar vocabulario e estruturas co fin de formular preguntas para atopar de que personaxe se trata.

Estratexias de produción

- Crear frases a partir dun modelo sintáctico.
- Cantar unha canción para memorizar e asimilar o vocabulario.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os diferentes estilos á hora de vestir.
- París: monumentos, museos, arquitectura, gastronomía...

Funcións comunicativas

- Facer compras e comentarios sobre a roupa.
- Preguntar e expresar a causa.
- Preguntar e dicir a hora.
- Falar das tarefas cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os determinantes demostrativos.
- O verbo mettre.
- Pourquoi... parce que...
- O verbo faire.

Léxico de uso frecuente

- A roupa.
- A hora.
- As fórmulas de cortesía (tu ou vous, je voudrais).

Patróns sonoros

- Adestrarse na pronuncia do [v] e imitar as entoacións dos textos memorizados.

-Adestrarse na pronuncia do [oer] e imitar as entoacións dos textos memorizados.

-Ler en voz alta, marcar ben as pausas da puntuación e as entoacións.

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender mensaxes escritas, e identificar o seu autor.
- Comprender preguntas co fin de contestalas.
- Comprender de forma global un texto (diario de viaxes) e saber buscar información específica.
- Ler información dun blog.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer información.
- Comprender de forma global un texto (diario de viaxes) e saber buscar información específica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Os diferentes estilos á hora de vestir.
- París: monumentos, museos, arquitectura, gastronomía...

Funcións comunicativas

- Facer compras e comentarios sobre a roupa.
- Preguntar e expresar a causa.
- Preguntar e dicir a hora.
- Falar das tarefas cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os determinantes demostrativos.
- O verbo mettre.
- Pourquoi... parce que...
- O verbo faire.

Léxico de uso frecuente

- A roupa.
- A hora.
- As fórmulas de cortesía tu ou vous, je voudrais).

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.
- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.
- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.
- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.
- Mostrar control sobre un repertorio limitado

de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p.

ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

-Redactar un texto de opinión a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

-Preparar unha presentación da súa cidade.

Estratexias de comprensión

-Desenvolver o sentido da observación e a capacidade de dedución.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Os diferentes estilos á hora de vestir.

-París: monumentos, museos, arquitectura, gastronomía...

Funcións comunicativas

-Ir de compras e facer comentarios sobre a roupa.

-Preguntar e expresar a causa.

-Preguntar e dicir a hora.

-Falar das tarefas cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

-Os determinantes demostrativos.

-O verbo mettre.

-Pourquoi... parce que...

-O verbo faire.

Léxico de uso frecuente

-A roupa.

-A hora.

-As fórmulas de cortesía tu ou vous, je voudrais).

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido de Iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Aplicar un razoamento lóxico.

-Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para filmar.

- Saber vestirse en función das situacións.

-Interesarse polo prezo da roupa e saber cando falar de vostede.

- Recoñecer a tipoloxía de documentos escritos.

-Interesarse polo país do que estamos a aprender a lingua. Falar da moda e saber vencer os prexuizos.

-Proporlle ideas ao grupo, escoitar e respectar a presentación dos demais compañeiros e saber aceptar críticas.

-Saber observar, desenvolver estratexias para asociar elementos. Recoñecer a importancia do xogo e da linguaxe non verbal na aprendizaxe.

-Utilizar estratexias de comprensión oral. Utilizar o xogo de rol como aprendizaxe e exercitar a memoria.

-Diferenciar a gramática da lingua oral da escrita.

-Reflexionar sobre unha regra gramatical, desenvolver a capacidade de observación e comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.

-Desenvolver o sentido da observación. Utilizar estratexias de comprensión oral.

- Autoavaliarse e desenvolver o sentido da observación.

- Aceptar a avaliación dos demais e saber defender unha opinión.
- Desenvolver a creatividade e as habilidades manuais: fabricar un reloxo.
- Apreciar a cultura e a arte francesas.
- Apreciar e aprender cancións e adiviñas.
- Interesarse pola vida cultural da súa cidade.
- Observar e comentar unha ilustración.
- Dar a súa opinión sobre a roupa e sobre os seus gustos.
- Colaborar nun proxecto común. Expresar a súa opinión sobre o comportamento persoal na clase.
- Saber buscar información en Internet.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para facer unha reportaxe.

Unidade 6

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus

expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descricións, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación

- Memorizar o alfabeto e os alimentos asociando as letras do alfabeto a un alimento.
- Comprensión do sentido xeral dun diálogo co fin de contestar preguntas. Comprender vocabulario que serve para aceptar e rexeitar un alimento.
- Localizar informacións precisas nun diálogo.
- escoitar e asociar.
- Exercitar a facultade de concentración auditiva e visual.
- Comprender unha mensaxe oral de forma máis exhaustiva explicando se as frases son verdadeiras ou falsas.

Estratexias de comprensión

- Axudarse de pistas non verbais, ilustracións, para situarse nunha situación.
- Adestrarse na comprensión oral.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Localizar expresións útiles.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Alimentación e dietética.
- As vacacións en Francia: estancias, solidariedade e minusvalías.

Funcións comunicativas

- Propor, pedir e rexeitar alimentos.
- Falar das comidas.
- Falar das actividades cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os artigos partitivos.
- O verbo prendre.
- Os verbos pronominais.

Léxico de uso frecuente

- O alfabeto.
- Os alimentos.
- As comidas.
- As actividades cotiás.

Patróns sonoros

- O son [ɛ̃].
- O son [ʃ].
- Je lis, je dis: in, ein, ain, aim = [ɛ̃].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deixes persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Deletrear divertíndose.
- Describir ilustracións.

-Presentación da tarefa final.

Interacción

-Reutilizar vocabulario para memorizalo.

-Facer proposicións para merendar. Propor, rexeitar, aceptar.

-Memorizar un diálogo. Escenificalo.

-Expresarse de forma libre. Escenificar un diálogo inventado.

Estratexias de produción

-Traballar a expresividade xestual para representar diálogos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Alimentación e dietética.

-As vacacións en Francia: estancias, solidariedade e minusvalías.

Funcións comunicativas

-Propor, pedir e rexeitar alimentos.

-Falar das comidas.

-Falar das actividades cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

-Os artigos partitivos.

-O verbo prendre.

-Os verbos pronominais.

Léxico de uso frecuente

-O alfabeto.

-Os alimentos.

-As comidas.

-As actividades cotiás.

Patróns sonoros

-O son [ɛ].

-O son [ʃ].

-Je lis, je dis: in, ein, ain, aim = [ɛ].

-Imitar as entoacións.

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos

nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Localizar e comprender informacións a través do xogo.
- Ordenar cronoloxicamente informacións.
- Comprender de forma global un texto e saber buscar información específica.
- Comprender títulos e asocialos a un testemuño.
- Ler información dun blog.

Estratexias de comprensión

- Deducir informacións precisas dun documento. Localizar as palabras clave e as palabras transparentes.
- Aprender a extraer informacións nos textos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Alimentación e dietética.
- As vacacións en Francia: estancias, solidariedade e minusvalías.

Funcións comunicativas

- Propor, pedir e rexeitar alimentos.
- Falar das comidas.
- Falar das actividades cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os artigos partitivos.
- O verbo preindre.
- Os verbos pronominais.

Léxico de uso frecuente

- O alfabeto.
- Os alimentos.
- As comidas.
- As actividades cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os artigos partitivos.
- O verbo preindre.
- Os verbos pronominais.

Léxico de uso frecuente

- O alfabeto.
- Os alimentos.
- As comidas.

-As actividades cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, déixe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Bloque 4. Produción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.
- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.
- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.
- Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).
- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.
- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

- Escribir unha minirreportaxe ou un cómic.
- Redactar unha presentación explicando que é o que fan pola mañá.
- Utilizar as estruturas interrogativas.

Estratexias de comprensión

- Fixar a atención na grafía.
- Seguir un modelo reutilizando o aprendido na unidade.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Alimentación e dietética.
- As vacacións en Francia: estancias, solidariedade e minusvalías.

Funcións comunicativas

- Propor, pedir e rexeitar alimentos.
- Falar das comidas.

-Falar das actividades cotiás.

Patróns sintácticos e discursivos

-Os artigos partitivos.

-O verbo preindre.

-Os verbos pronominais.

Léxico de uso frecuente

-O alfabeto.

-Os alimentos.

-As comidas.

-As actividades cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido de Iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- escoitar os demais e respectar as regras do xogo e da clase.

-Saber propor, aceptar e rexeitar alimentos educadamente. Interesarse por unha alimentación rica e equilibrada.

-Falar de si mesmo, dos seus hábitos e escoitar os compañeiros. Coñecer aspectos do modo de vida francés.

-Comprender as dimensións multiculturais e socioeconómicas das sociedades europeas. escoitar os demais e ser tolerante.

-Proporlle ideas ao grupo, escoitar e respectar a presentación dos demais compañeiros e saber aceptar críticas.

-Recoñecer a importancia da linguaxe non verbal na aprendizaxe. Adquirir novos coñecementos, traballar a memoria. Desenvolver a capacidade xestual para facerse entender.

-Memorizar frases importantes. Recoñecer a importancia do xogo e da linguaxe non verbal na aprendizaxe. Coidar a entoación e a pronuncia.

- Reflexionar sobre unha regra gramatical, desenvolver a capacidade de observación e comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Desenvolver o sentido da observación.
- Autoavaliarse e desenvolver o sentido da observación.
- Aceptar a avaliación dos demais.
- Utilizar formas de cortesía.
- Comprender referencias culturais.
- Situar rexións de Francia. Interesarse polas vacacións escolares de Francia.
- Traballar por parellas.
- Colaborar nun proxecto común. Expresar a súa opinión sobre o comportamento persoal na clase. Desenvolver a creatividade e a imaxinación.
- Saber buscar información en Internet.

TEMPORALIZACIÓN DOS CONTIDOS

PARACHUTE 1 está previsto para cubrir 70 horas/sesións aproximadamente, impartidas con frecuencia de 2 horas semanais.

Por tanto, o método cunha distribución <<estándar>> dos seus contidos ao longo do curso podería ser a seguinte:

1º TRIMESTRE	Mínimo: 19 horas	Máximo: 25 horas
Unidade 0	2	4
Unidade 1	8	10
Unidade 2	8	10
Avaliación por competencias	1	1
2º TRIMESTRE	Mínimo: 17 horas	Máximo: 21 horas
Unidade 3	8	10
Unidade 4	8	10
Avaliación por competencias	1	1
3º TRIMESTRE	Mínimo: 17 horas	Máximo: 21 horas
Unidade 5	8	10
Unidade 6	8	10
Avaliación por competencias	1	1

*Enténdese por unidade o conxunto libro-caderno, onde o caderno é un complemento estratéxico do libro do alumno.

FERRAMENTAS PARA A AVALIACIÓN

Distintos formatos segundo as estratexias

Como vimos detalladamente no punto 3 desta programación, as estratexias de avaliación son diversas e PARACHUTE responde ofrecendo as ferramentas correspondentes.

AVALIACIÓN INICIAL	LIBRO DO ALUMNO	CADERNO DE EXERCICIOS	LIBRO DO PROFESOR	OUTROS
	Unidade 0	Unidade 0		«PLUS»: Diagnostic: tests de niveau
AVALIACIÓN FORMATIVA				
	«Je joue et je révisé» «Bilan oral» (Ao final de cada unidade) «Moi et les autres» (Despois da tarefa final de cada unidade)	«Bilan écrit» (Ao final de cada unidade) «Cartes mentais» (Un mapa por unidade)	Criterios de observación para cada actividade	Xerador de avaliacións: banco de actividades Programación didáctica de aula: criterios de avaliación e estándares de aprendizaxe para cada actividade
AVALIACIÓN SUMATIVA				
	<<Vers le DELF: J'évalue mes compétences>>			Xerador de avaliacións: avaliacións por competencias

Avaliación das destrezas: indicadores de logro

Para axudar o profesor a cualificar a avaliación dos niveis de desempeño competenciais alcanzados polo alumnado, propomos nesta programación os indicadores de logro, para as catro competencias.

Estes indicadores de logro inclúen rangos dirixidos á avaliación de desempeños, que teñen en conta o principio de atención á diversidade.

7. Programación de 2º de ESO 2ª Lingua estranxeira

Libro de texto: *Parachute, Méthode de français, 2, Santillana, 2015*

Programación dos contidos

Unidade 0

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización

de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descricións, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.
4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Comprender de forma oral mini-diálogos escoitados na clase.
- Identificar personaxes dunha ilustración.
- Definir a situación dun diálogo

-Identificar nomes de persoa nunha canción.

Estratexias de comprensión

- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual.
- Comprender globalmente un diálogo co fin de definir a situación.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-As actividades extraescolares.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao cole.
- Describir a alguén fisicamente.
- Comunicar na clase.
- Falar das actividades extraescolares.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os verbos en presente (primeiro grupo –er)
- Faire du / de la / de l' / des
- Jouer du / de la / de l' / des
- Jouer au / à la / à l' / aux
- Os verbos pouvoir et vouloir.

Léxico de uso frecuente

- O material escolar.
- Números altos (ata un millón).
- A roupa e as cores.

Patróns sonoros

- Revisión dos sons vocálicos / consonánticos.
- As entoacións de base.

BLOQUE 2. PRODUCCIÓN DE TEXTOS ORAIS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto na conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para

organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan

que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Describir o que fan os personaxes dunha ilustración.
- Falar das súas actividades extraescolares.

Interacción

- Xogar cos compañeiros utilizando o vocabulario traballado.

Estratexias de produción

- Memorizar fórmulas comunicativas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- As actividades extraescolares.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao cole.
- Describir a alguén fisicamente.
- Comunicar na clase.

- Falar das actividades extraescolares.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os verbos en presente (primeiro grupo –er)

- Faire du / de la / de l' / des

- Jouer du / de la / de l' / des

- Jouer au / à la / à l' / aux

- Os verbos pouvoir et vouloir.

Léxico de uso frecuente

-O material escolar.

- Números altos (ata un millón).

- A roupa e as cores.

Patróns sonoros

-Revisión dos sons vocálicos / consonánticos.

- As entoacións de base.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e a información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e a información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos

de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles

Contidos

Comunicación: comprensión

- Comprender palabras transparentes con axuda da grafía e da ilustración.
- Comprender diálogos curtos e contestar preguntas.

Estratexias de comprensión

- Comprender diálogos curtos con axuda da imaxe.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- As actividades extraescolares.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao cole.
- Describir a alguén fisicamente.
- Comunicar na clase.
- Falar das actividades extraescolares.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os verbos en presente (primeiro grupo –er)
- Faire du / de la / de l' / des
- Jouer du / de la / de l' / des
- Jouer au / à la / à l' / aux
- Os verbos pouvoir et vouloir.

Léxico de uso frecuente

- O material escolar.
- Números altos (ata un millón).
- A roupa e as cores.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.
- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

- Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información e breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás.

- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal,

xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortografía

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. e. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nos que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que se establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos en outros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Describir a personaxes dunha ilustración.

Estratexias de comprensión

-Reutilización do vocabulario do curso anterior.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-As actividades extraescolares.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao cole.
- Describir a alguén fisicamente.
- Comunicar na clase.
- Falar das actividades extraescolares.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os verbos en presente (primeiro grupo -er)
- Faire du / de la / de l' / des
- Jouer du / de la / de l' / des
- Jouer au / à la / à l' / aux
- Os verbos pouvoir et vouloir.

Léxico de uso frecuente

- O material escolar.
- Números altos (ata un millón).
- A roupa e as cores.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Contidos

- Aprender a contar en francés (de 1 a un millón)
- Participar e respectar a quenda de palabra dos demais.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Implicarse na aprendizaxe.
- Memorizar unha canción.

Unidade 1

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os seus significados e as súas intencións comunicativas xerais.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre

aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.

4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

-Escoitar, observar ilustracións para descubrir o vocabulario.

-Extraer informacións globales dun diálogo.

-Escoitar e adiviñar as nacionalidades dos personaxes.

-Asociar un personaxe á súa cidade e país.

-Lembrar as réplicas dun diálogo.

-Comprender preguntas curtas.

Estratexias de comprensión

-Co apoio das informacións sacadas dunha ilustración, desenvolver o espírito de observación e de lóxica exercitando a atención visual e auditiva.

-Comprender o sentido xeral e localizar as palabras clave nun diálogo simple.

-Memorizar e repetir as réplicas dun diálogo.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A Unión Europea.

-Os ídolos.

Funcións comunicativas

-Describir fisicamente unha persoa ou un animal.

-Facer o retrato de alguén.

-Informarse da identidade de alguén.

-Indicar a nacionalidade e o país.

-Describir sensacións.

-Expresar o que se quere ou o que se pode facer.

Patróns sintácticos e discursivos

C'est un / une... qui...

Il / elle est + nacionalidad.

As preposicións de lugar (cidades e países).

Avoir mal au / à la / à l' / aux + nome.

Os verbos pouvoir e vouloir.

Léxico de uso frecuente

-Os adxectivos de descrición.

-Os países e as nacionalidades.

-As sensacións (ter fame, sede, medo, doer).

Patróns sonoros

-Escoitar e diferenciar os sons [ɔ] / [ɑ] / [ε].

-O son [uj].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos

socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira

sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Asociar ilustracións en función do seu parecido físico.
- Crear frases co fin de reutilizar as estruturas estudadas.
- Preparar unha presentación sobre un personaxe famoso, facer que os compañeiros adiviñen de quen se trata.

Interacción

- A partir dun modelo crear e memorizar un diálogo por parellas e representalo ante a clase.
- Describir fisicamente a un personaxe do libro ou coñecido para que os compañeiros o adiviñen.
- Diálogo no veterinario.
- Adiviñar a través dos xestos dun compañeiro.
- Crear mensaxes para diferentes ilustracións.
- Preguntar pola saúde de alguén, contestar expresando sensacións.

Estratexias de produción

- Xogar cos ritmos para aprender dunha forma lúdica e desinhibida.
- Memorizar diálogos e fórmulas comunicativas
- Reutilizar vocabulario visto na clase seguindo modelos.
- Utilizar as estruturas estudadas dunha forma lúdica utilizando a mímica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A Unión Europea.
- Os ídolos.

Funcións comunicativas

- Describir fisicamente unha persoa ou un animal.
- Facer o retrato de alguén.
- Informarse da identidade de alguén.
- Indicar a nacionalidade e o país.
- Describir sensacións.
- Expresar o que se quere ou o que se pode facer.

Patróns sintácticos e discursivos

- C'est un / une... qui...
- Il / elle est + nacionalidad.
- As preposicións de lugar (ciudades e países).
- Avoir mal au / à la / à l' / aux + nome.
- Os verbos pouvoir e vouloir.

Léxico de uso frecuente

- Os adxectivos de descrición.
- Os países e as nacionalidades.
- As sensacións (ter fame, sede, medo, doer).

Patróns sonoros

- Os sons [ɔ̃] / [ɑ̃] / [ɛ̃]. Imitar as entoacións.
- O son [uj].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e a información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e

peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles

Contidos

Comunicación: comprensión

-Comprender globalmente informacións escritas.

- Ler un documento co fin de atopar o que di cada personaxe.
- Ler e comprender preguntas, buscar información en textos curtos.
- Comprender un texto curto e aprender a extraer información del.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer del información.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A Unión Europea.
- Os ídolos.

Funcións comunicativas

- Describir fisicamente unha persoa ou un animal.
- Facer o retrato de alguén.
- Informarse da identidade de alguén.
- Indicar a nacionalidade e o país.
- Describir sensacións.
- Expresar o que se quere ou o que se pode facer.

Patróns sintácticos e discursivos

- C'est un / une... qui...
- Il / elle est + nacionalidad.
- As preposicións de lugar (ciudades e países).
- Avoir mal au / à la / à l' / aux + nome.
- Os verbos pouvoir e vouloir.

Léxico de uso frecuente

- Os adxectivos de descrición.
- Os países e as nacionalidades.
- As sensacións (ter fame, sede, medo, doer).

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Saber pronunciar e escribir palabras que conteñan o son [ã].

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e

os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura

simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela. Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso

máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortografía

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. e. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nos que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que se establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos en outros países), intercámbiase información, descríbense en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e fanse e aceptan ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar razoamento lóxico para deducir. Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para realizar procuras.
- Participar nos intercambios orais, respectar a quenda dos demais.
- Desenvolver a capacidade de observación e de escoita. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia e a entoación.
- Traballar a memoria.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical.
- Desenvolver a capacidade de observación. Recoñecer a importancia da linguaxe non verbal na aprendizaxe. Analizar unha estrutura gramatical. Coidar a pronuncia. Adquirir e asimilar novos coñecementos.
- Querer adquirir, obter e asimilar novos coñecementos.
- Organizar o traballo individual.
- Desenvolver a creatividade e a capacidade de facerse comprender mediante a mímica.
- Descubrir a Unión Europea.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Realizar procura de información por Internet.

Unidade 2

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os seus significados e as súas intencións comunicativas xerais.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descricións, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e

directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.

4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

-Escoitar mensaxes orais e saber en que lugar se realizan.

-Comprender un diálogo de forma global co fin de identificar a situación e contestar preguntas.

-Saber recoñecer preguntas sinxelas para poder contestalas.

-Escoitar globalmente un diálogo co fin de definir a súa situación.

-Comprender unha conversación e verificar as súas respostas.

Estratexias de comprensión

-Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.

-Escoitar e aprender a escoitar.

-Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva de forma lúdica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A seguridade viaria.

-Os slógans.

Funcións comunicativas

-Indicar un itinerario.

-Indicar onde vai e de onde vén.

-Facer proposicións, suxestións. Aceptar e rexeitar.

-Falar de proxectos inmediatos.

Patróns sintácticos e discursivos

-Aller au / à la / à l' / aux.

-Vir du / de la / de l' / des.

-Le futur proche.

-On = tout le monde.

Léxico de uso frecuente

-A cidade: lugares, itinerarios.

-Os medios de transporte.

-As profesións.

-As actividades e o tempo libre.

Patróns sonoros

-Os sons [b] / [v] / [f].

-Os sons [oe] / [ø].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: producción

Expresión

-Indicar un itinerario.

Interacción

-Facer proposicións a un compañeiro, aceptar ou rexeitar.

-Consentir unha profesión para que os compañeiros adiviñen de cal se trata.

Estratexias de produción

-Liberar progresivamente a expresión oral. Reutilizar o adquirido na unidade de forma dinámica e creativa.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A seguridade viaria.

-Os slógans.

Funcións comunicativas

-Indicar un itinerario.

-Indicar onde vai e de onde vén.

-Facer proposicións, suxestións. Aceptar e rexeitar.

-Falar de proxectos inmediatos.

Patróns sintácticos e discursivos

-Aller au / à la / à l' / aux.

-Vir du / de la / de l' / des.

-Le futur proche.

-On = tout le monde.

Léxico de uso frecuente

-A cidade: lugares, itinerarios.

-Os medios de transporte.

-As profesións.

-As actividades e o tempo libre.

Patróns sonoros

-Imitar entoacións e traballar a expresividade.

-Os sons [b] / [v] / [f].

-Os sons [oe] / [ø].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e a información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e a información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras

para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).

2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).

4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Reutilizar o vocabulario da cidade de forma lúdica.
- Comparar un itinerario e detectar erros.
- Comprender un texto curto e aprender a extraer información del.
- Comprender proposicións e as súas respostas para polas en orde.
- Ler e comprender personaxes que falan dos seus proxectos.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer del información.
- Comprender textos curtos con axuda das ilustracións e de palabras transparentes.
- Desenvolver a súa competencia en comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semi-auténticos cun importante contido social.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A seguridade viaria.
- Os slógans.

Funcións comunicativas

- Indicar un itinerario.
- Indicar onde vai e de onde vén.
- Facer proposicións, suxestións. Aceptar e rexeitar.
- Falar de proxectos inmediatos.

Patróns sintácticos e discursivos

- Aller au / à la / à l' / aux.
- Vir du / de la / de l' / des.
- Le futur proche.
- On = tout le monde.

Léxico de uso frecuente

- A cidade: lugares, itinerarios.
- Os medios de transporte.
- As profesións.
- As actividades e o tempo libre.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Je lis, j'écris :
- é(e)(s), er, es, et, ez = [e].

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.
- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.
- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.
- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.
- Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal,

xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as

- convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortografía

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. e. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nos que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que se establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos en outros países), se intercambia información, se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

- Redactar unha presentación sobre a seguridade viaria no seu país.
- Redactar slógans que rimen.

Estratexias de comprensión

Redactar slógans a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A seguridade viaria.
- Os slógans.

Funcións comunicativas

- Indicar un itinerario.
- Indicar onde vai e de onde vén.
- Facer proposicións, suxestións. Aceptar e rexeitar.
- Falar de proxectos inmediatos.

Patróns sintácticos e discursivos

- Aller au / à la / à l' / aux.
- Vir du / de la / de l' / des.
- Le futur proche.
- On = tout le monde.

Léxico de uso frecuente

- A cidade: lugares, itinerarios.
- Os medios de transporte.
- As profesións.
- As actividades e o tempo libre.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Je lis, j'écris :
- é(e)(s), er, es, et, ez = [e].

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir. Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.
- Saber utilizar diferentes ferramentas tecnolóxicas para facer procuras.
- Participar e respectar a quenda de palabra. Implicarse na vida da clase.
- Falar dos proxectos propios aos demais.
- Gañar confianza á hora de falar.
- Propor ideas ao grupo e respectar as ideas dos compañeiros.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia. Diferenciar a gramática da lingua oral da gramática da lingua escrita. Reflexionar sobre unha regra gramatical. Desenvolver o sentido da escoita.
- Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Desenvolver a capacidade de mímica para facerse entender.
- Saber utilizar o xogo como método de aprendizaxe.
- Avaliar o seu propio traballo.
- Distinguir a lingua oral da escrita e valoralo como unha vantaxe. Valorar a importancia

da interacción e da aprendizaxe.

-Desenvolver a súa creatividade e a súa habilidade manual.

-Implicarse na creación de ideas.

-Implicarse na súa aprendizaxe.

-Aprender a traballar en grupo. Colaborar nun proxecto.

-Conversar en francés.

-Buscar en Internet información sobre a seguridade viaria.

Unidade 3

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os

seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os seus significados e as súas intencións comunicativas xerais.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descricións, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.
4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación

- Observar ilustracións, escoitar e relacionar.
- Recoñecer o vocabulario nunha canción.
- Identificar situacións comprender vocabulario.

- Comprender o sentido xeral de diálogos curtos e atopar diferenzas.
- Comprender documentos escritos co fin de contestar preguntas orais.
- Escoitar un diálogo, establecer comparacións.
- Comprensión global dun diálogo.
- Comprender preguntas orais co fin de respondelas.

Estratexias de comprensión

- Escoitar e aprender a escoitar.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Comprender unha situación con axuda de pistas sonoras e visuais para poder localizar as diferenzas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- As festas tradicionais en Francia.

Funcións comunicativas

- Facer a compra de alimentos.
- Convidar a alguén, aceptar/ rexeitar educadamente unha invitación.
- Expresar a posesión.
- Facer a compra nunha tenda de alimentación.
- Explicar unha receita de cociña.
- Precisar unha cantidade.

Patróns sintácticos e discursivos

- Adxectivos posesivos (varios posuidores).
- Je voudrais... (cortesía).
- O imperativo e os pronomes de CD.
- A cantidade.

Léxico de uso frecuente

- A compra e as tendas de alimentación.
- Os alimentos (1).
- As receitas.

Patróns sonoros

- Os sons [gr] / [kr] / [tr].
- Os sons [s] / [z].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Adestrarse na pronuncia do vocabulario estudado.
- Reutilizar frases e estruturas traballadas anteriormente.
- Presentación oral da diferentes xornadas internacionais.

Interacción

- Convidar a alguén, aceptar, rexeitar.
- Comprar nunha tenda de alimentación.

Estratexias de produción

- Crear un diálogo a partir dun modelo.
- Apropiarse de expresións para convidar a alguén, aceptar ou rexeitar de forma educada. Asociar frases a personaxes. Traballar a pronuncia.
- Memorizar diálogos e fórmulas comunicativas

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- As festas tradicionais en Francia.

Funcións comunicativas

- Facer a compra de alimentos.
- Convidar a alguén, aceptar/ rexeitar educadamente unha invitación.
- Expresar a posesión.
- Facer a compra nunha tenda de alimentación.
- Explicar unha receita de cociña.
- Precisar unha cantidade.

Patróns sintácticos e discursivos

- Adxectivos posesivos (varios posuidores).
- Je voudrais...(cortesía).
- O imperativo e os pronomes de CD.
- A cantidade.

Léxico de uso frecuente

- A compra e as tendas de alimentación.
- Os alimentos (1).
- As receitas.

Patróns sonoros

- Os sons [gr] / [kr] / [tr].
- Imitar entoacións.
- Les sons [s] / [z].

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de

aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun

mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).

4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

-Ler observar e atopar erros.

-Ler e comprender documentos escritos co fin de contestar preguntas.

-Ler unha receita.

-Comprender de forma global textos curtos. Observar documentos. Buscar información específica.

-Ler e comprender invitacións de diferente natureza.

-Comprender documentos e extraer deles información para preparar unha presentación oral.

-Asociar réplicas a un personaxe, descifrar mensaxes.

Estratexias de comprensión

-Comprender una receita.

-Comprender textos curtos con axuda das ilustracións e de palabras transparentes.

-Buscar información en diferentes documentos co fin de facer unha presentación.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-As festas tradicionais en Francia.

Funcións comunicativas

-Facer a compra de alimentos.

-Convidar a alguén, aceptar/ rexeitar educadamente unha invitación.

-Expresar a posesión.

-Facer a compra nunha tenda de alimentación.

-Explicar unha receita de cociña.

-Precisar unha cantidade.

Patróns sintácticos e discursivos

-Adxectivos posesivos (varios posuidores).

-Je voudrais...(cortesía).

-O imperativo e os pronomes de CD.

-A cantidade.

Léxico de uso frecuente

-A compra e as tendas de alimentación.

-Os alimentos (1).

-As receitas.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos

-Savoir prononcer et écrire des mots contenant sonlle [3].

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática

competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

-Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir. Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.

-Aplicar un razoamento matemático e as regras aprendidas con rigor.

-Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para realizar procuras de información.

-Repartir as tarefas. Propór ideas ao grupo. Respetar o traballo dos demais. Aceptar as críticas. Compartir o mérito e a responsabilidade.

- Participar e respectar a quenda de palabra, escoitar aos compañeiros.

-Traballar a capacidade de observación e de escoita. Implicarse na aprendizaxe.

- Traballar a capacidade da escoita e da memoria. Coidar a pronuncia e a entoación.

-Reflexionar sobre unha regra gramatical; comparala coa estrutura gramatical da súa lingua. Diferenciar a gramatical oral da escrita. Adquirir e asimilar novos coñecementos.

-Reutilizar os coñecementos adquiridos.

- Desenvolver a capacidade de escoita, de observación e de memoria.
- Autoevaluarse, desenvolver o sentido da observación.
- Organizar o seu traballo, avaliar o traballo dos demais.
- Implicarse na creación de ideas.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Descubrir as festas tradicionais en Francia.
- Colaborar nun proxecto común.
- Implicarse na súa aprendizaxe.
- Conversar en francés.
- Realizar procuras en Internet para atopar información sobre as xornadas internacionais.
- Preparar un soporte de presentación para a tarefa final.

Unidade 4

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á

organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os seus significados e as súas intencións comunicativas xerais.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.
4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

-Observar as ilustracións, escoitar e localizar o vocabulario.

- Comprender descrições relacionadas co aloxamento.
- Comprensión do sentido xeral dun texto, localizar palabras clave.
- Comparar elementos descritivos orais cunha ilustración.
- Comprender un cómic.
- Debuxar unha casa a partir dunha descrición oral.
- Comprender un diálogo co fin de definir a situación.
- Asociar frases a unha ilustración.

Estratexias de comprensión

- Adestrarse na comprensión oral, axudarse das ilustracións e dos ruídos de fondo.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Comprender o sentido xeral dunha descrición e ser capaz de debuxala segundo vaian escoitando a gravación.
- Escoitar e ser capaces de descubrir os erros.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Casas insólitas.
- A habitación dos seus soños.

Funcións comunicativas

- Descibir a súa casa ou o seu apartamento.
- Falar da súa habitación e dos seus obxectos persoais.
- Contar acontecementos do pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- As preposicións de lugar con de.
- O passé composé (1): formación e auxiliares.

Léxico de uso frecuente

-O aloxamento: as habitacións, os mobles, a decoración.

- Os obxectos persoais.
- As expresións de lugar.

Patróns sonoros

- Os sons [ʃ] / [s].
- Os sons [ʒ] / [ʒ].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, cométanse erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Falar da súa habitación.
- Observar unha ilustración e explicar as diferenzas.
- Describir un apartamento.
- Contar un acontecemento en pasado.

Interacción

- Realizar preguntas e/ou contestalas.
- Falar de acontecementos pasados.

Estratexias de produción

- Crear unha des cripción a partir dun modelo.
- Reutilizar os coñecementos adquiridos dunha forma dinámica e lúdica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Casas insólitas.
- A habitación dos seus soños.

Funcións comunicativas

- Describir a súa casa ou o seu apartamento.
- Falar da súa habitación e dos seus obxectos persoais.
- Contar acontecementos do pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- As preposicións de lugar con de.
- O passé composé (1): formación e auxiliares.

Léxico de uso frecuente

-O aloxamento: as habitacións, os mobles, a decoración.

- Os obxectos persoais.
- As expresións de lugar.

Patróns sonoros

- Os sons [ʃ] / [s].
- Os sons [ʃ] / [ʒ]
- Ler e imitar entoacións.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e a información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e

sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as

ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender una descripción dunha habitación.
- Comprender un cómic.
- Comprender de forma global un diálogo e extraer del información.
- Desenvolver a súa competencia en comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semiauténticos cun gran contido sociocultural.
- Escribir unha nota ou carta para quedar con alguén.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer información.
- Comprender textos curtos con axuda das ilustracións e de palabras transparentes.
- Comprender de forma global textos curtos. Observar documentos, buscar informacións específicas.
- Comprender vocabulario grazas ao contexto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Casas insólitas.
- A habitación dos seus soños.

Funcións comunicativas

- Describir a súa casa ou o seu apartamento.
- Falar da súa habitación e dos seus obxectos persoais.
- Contar acontecementos do pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- As preposicións de lugar con de.
- O passé composé (1): formación e auxiliares.

Léxico de uso frecuente

- O aloxamento: as habitacións, os mobles, a decoración.
- Os obxectos persoais.
- As expresións de lugar.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos

-O son [s] pode escribirse c(e), c(i),ç, s, ss ou t(i).

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

- Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.
- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.
- Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.
- Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.
- Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).
- Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.
- Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

- Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e

sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortografía

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa a sou intereses ou afeccións (p. e. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nos que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que se establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos en outros países), intercámbiase información, descríbense en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e fanse e aceptan ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

-Redactar unha presentación. Casas insólitas.

-Redactar unha invitación.

Estratexias de comprensión

-Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

-Redactar unha invitación liberando de forma progresiva a expresión escrita.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Casas insólitas.

-A habitación dos seus soños.

Funcións comunicativas

-Describir a súa casa ou o seu apartamento.

-Falar da súa habitación e dos seus obxectos persoais.

-Contar acontecementos do pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

-As preposicións de lugar con de.

-O passé composé (1): formación e auxiliares.

Léxico de uso frecuente

-O aloxamento: as habitacións, os mobles, a decoración.

-Os obxectos persoais.

-As expresións de lugar.

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

-O son [s] pode escribirse c(e), c(i), ç, s, ss ou t(i).

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

-Utilizar o razoamento lóxico para deducir. Aplicar as regras aprendidas con

concentración e rigor.

- Aplicar un razoamento matemático
- Aplicar as regras aprendidas con rigor.
- Participar e respectar a quenda de palabra dos demais.
- Implicarse na vida da clase. Participar e escoitar aos seus compañeiros.
- Coller confianza na expresión oral
- Repartir as tarefas. Propor ideas ao grupo. Respectar o traballo dos demais. Aceptar as críticas. Compartir o mérito e a responsabilidade
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Reforzar os automatismos de dedución de palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Diferenciar a gramática da lingua oral e a gramática da lingua escrita. Reflexionar sobre unha regra gramatical.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Coidar a pronuncia. Buscar o adquirir, obter e asimilar novos coñecementos.
- Utilizar o xogo como un modo de aprendizaxe.
- Autoevaluarse, desenvolver o sentido da observación.
- Organizar o seu traballo.
- Desenvolver a súa capacidade de facerse comprender mediante a mímica.
- Falar dos tipos de aloxamentos atípicos.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Implicarse na súa aprendizaxe.
- Participar e respectar ao compañeiro.
- Conversar en francés.
- Saber buscar información en Internet e utilizala de forma crítica e sistemática.

Unidade 5

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que

as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os seus significados e as súas intencións comunicativas xerais.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e

estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.

4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación

- Comprender e identificar o vocabulario dos utensilios da mesa.
- Observar ilustracións, escoitar para assimilar e memorizar.
- Comprender de forma global un diálogo nun restaurante.
- Comprender de forma global a letra dunha canción.
- Comprender un poema.
- Comprender mensaxes orais co fin de contestar preguntas e corrixir informacións.

Estratexias de comprensión

- Adestrarse na comprensión oral.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Localizar expresións útiles.
- Comprender un poema mediante ilustracións.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Literatura francesa.
- Un espectáculo poético.

Funcións comunicativas

- Pedir a comida nun restaurante.
- Informarse sobre os costumes de alguén.
- Falar das accións cotiás e contar anécdotas en pasado.
- Expresar emocións.

Patróns sintácticos e discursivos

-O pronome en.

-O passé composé (2) : participios pasados en [y], [i], [e]

Léxico de uso frecuente

- Os utensilios da mesa.

- Expresións de tempo (frecuencia).

- Os alimentos (2).

Patróns sonoros

-Os sons [aj] e [ej].

- Os sons [y], [u] e [i].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para

realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Describe unha mesa.

Interacción

-Memorizar un diálogo. No restaurante.

-Cantar unha canción

-Reutilizar as expresións da alimentación de forma lúdica.

-Reutilizar modelos sintácticos e traballar a mímica.

-Preparar un diálogo: no restaurante.

-Propor alimentos a alguén. Preguntas e respostas.

Estratexias de produción

-Comunicar na lingua de aprendizaxe cun modelo.

-Crear frases a partir dun modelo sintáctico.

-Cantar unha canción para memorizar e asimilar o vocabulario.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Literatura francesa.

-Un espectáculo poético.

Funcións comunicativas

-Pedir a comida nun restaurante.

-Informarse sobre os costumes de alguén.

- Falar das accións cotiás e contar anécdotas en pasado.

- Expresar emocións.

Patróns sintácticos e discursivos

-O pronome en.

-O passé composé (2) : participios pasados en [y], [i], [e]

Léxico de uso frecuente

- Os utensilios da mesa.

- Expresións de tempo (frecuencia).

- Os alimentos (2).

Patróns sonoros

-Os sons [aj] e [ej].

- Os sons [y], [u] e [i].

-Ler en voz alta, traballar a pronuncia.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles

Contidos

Comunicación: comprensión

- Ler e comprender un diálogo nun restaurante.
- Ler e comprender unha canción.
- Comprender un poema.
- Comprender pequenas anécdotas e asocialas a unha ilustración.
- Comprender de forma global pequenos textos, relacionar obras con autores.
- Comprender documentos en Internet e saber buscar información.
- Ler unha ficha dun autor: Jules Verne.

Estratexias de comprensión

- Comprender un pequeno poema.
- Comprender un texto curto e aprender a extraer información.
- Desenvolver a súa competencia escrita a partir de documentos auténticos ou

semiauténticos con forte contido sociocultural.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Literatura francesa.

-Un espectáculo poético.

Funcións comunicativas

-Pedir a comida nun restaurante.

-Informarse sobre os costumes de alguén.

- Falar das accións cotiás e contar anécdotas en pasado.

- Expresar emocións.

Patróns sintácticos e discursivos

-O pronome en.

-O passé composé (2) : participios pasados en [y], [i], [e]

Léxico de uso frecuente

- Os utensilios da mesa.

- Expresións de tempo (frecuencia).

- Os alimentos (2).

Patróns sonoros e ortografía

-O poema.

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

-O son [ε] pode escribirse ai, é, ê, e(ll), e (rr), e(tt) ou ei.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortografía

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. e. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nos que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e dan etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que se establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos en outros países), intercámbiase información, descríbense en termos sinxelos sucesos importantes e experiencia persoais, e fanse e aceptan ofrecementos e suxestións (p. e. se cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

- Redactar a continuación dun poema.
- Redactar unha ficha sobre un escritor.

Estratexias de comprensión

- Seguindo un modelo escribir a continuación dun poema.
- Reutilizar o adquirido na unidade para liberar de forma progresiva a expresión escrita.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Literatura francesa.
- Un espectáculo poético.

Funcións comunicativas

- Pedir a comida nun restaurante.
- Informarse sobre os costumes de alguén.
- Falar das accións cotiás e contar anécdotas en pasado.
- Expresar emocións.

Patróns sintácticos e discursivos

- O pronome en.
- O passé composé (2) : participios pasados en [y], [i], [e]

Léxico de uso frecuente

- Os utensilios da mesa.
- Expresións de tempo (frecuencia).
- Os alimentos (2).

Patróns sonoros e ortografía

- O poema.
- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- O son [ɛ] pode escribirse ai, é, ê, e(ll), e (rr), e(tt) ou ei.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Competencia dixital

Contidos

- Aplicar un razoamento lóxico.
- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir. Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para realizar procuras.
- Participar e respectar a quenda de palabra dos demais.
- Implicarse na vida da clase. Participar e escoitar aos compañeiros.
- Propor ideas ao grupo, escoitar e respectar a presentación dos demais compañeiros, saber aceptar críticas.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Implicarse na aprendizaxe.
- Traballar a capacidade de escoita, observación e memoria. Reconocer a importancia do xogo na aprendizaxe. Coidar a pronuncia.
- Querer adquirir, obter e asimilar novos coñecementos.
- Reutilizar o adquirido. Coidar a pronuncia. Traballar a capacidade de observación e escoita.
- Desenvolver a creatividade.
- Desenvolver a capacidade da mímica para comunicar.

- Descubrir algúns autores franceses.
- Implicarse na creación de ideas.
- Saber buscar información en Internet.

Unidade 6

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. e. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización

de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os seus significados e as súas intencións comunicativas xerais.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións e opinións formulados en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular.
4. Comprende, nunha conversación formal na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación

- Comprensión do sentido xeral dun diálogo co fin de asocialo a unha viñeta.
- Completar un diálogo e completalo co vocabulario visto na lección.
- Localizar informacións precisas nun texto sobre un animal.
- Comprender preguntas sobre un texto dun animal.
- Comprender unha mensaxe oral de forma máis exhaustiva explicando se as frases son verdadeiras ou falsas.

Estratexias de comprensión

- Exercitar a facultade de concentración auditiva e visual.

- Adestrarse na comprensión oral.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Localizar expresións útiles.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Francia en superlativo: lugares ou acontecementos de renome.

Funcións comunicativas

- Falar das estacións, do tempo que vai.
- Informarse e dar informacións precisas dun animal.
- Facer comparacións.
- Falar dos proxectos do futuro.

Patróns sintácticos e discursivos

- O comparativo e o superlativo.
- O futuro simple: formación e verbos irregulares.
- Os pronomes de CD

Léxico de uso frecuente

- As estacións e o tempo.
- Os animais da sabana.
- Os grandes números (medidas e cantidades).
- Expresións de tempo (futuro).

Patróns sonoros

- Os sons [k] / [g].
- Os sons [d] / [t].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e bastante comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos dos que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira bastante comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos

concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido se se articulan clara e lentamente.

2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).

3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Contestar preguntas.
- Describir un animal
- Cantar unha canción

Interacción

- Comparar animais.
- Expresar acontecementos en futuro.

Estratexias de produción

- Sistematizar estruturas e reutilizalas. Utilizar frases comparativas e superlativas.
- Reutilizar os coñecementos adquiridos de forma dinámica e lúdica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Francia en superlativo: lugares ou acontecementos de renome.

Funcións comunicativas

- Falar das estacións, do tempo que vai.
- Informarse e dar informacións precisas dun animal.
- Facer comparacións.

-Falar dos proxectos do futuro.

Patróns sintácticos e discursivos

- O comparativo e o superlativo.
- O futuro simple: formación e verbos irregulares.
- Os pronomes de CD co presente e o futuro.

Léxico de uso frecuente

- As estacións e o tempo.
- Os animais da sabana.
- Os grandes números (medidas e cantidades).
- Expresións de tempo (futuro).

Patróns sonoros

- Os sons [k] / [g].
- Os sons [d] / [t].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático, e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p.e. □, %, □), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Localizar e comprender informacións a través do xogo.
- Comprender de forma global un texto, saber buscar información específica.

- Comprender descrições e asocialos a un personaxe.
- Comprender un cómic e saber completalo.

Estratexias de comprensión

- Deducir informacións precisas dun documento. Localizar as palabras clave e as palabras transparentes. Aprender a extraer informacións nos textos.
- Desenvolver a competencia da comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semiauténticos con gran contido sociocultural.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Francia en superlativo: lugares ou acontecementos de renome.

Funcións comunicativas

- Falar das estacións, do tempo que vai.
- Informarse e dar informacións precisas dun animal.
- Facer comparacións.
- Falar dos proxectos do futuro.

Patróns sintácticos e discursivos

- O comparativo e o superlativo.
- O futuro simple: formación e verbos irregulares.
- Os pronomes de CD co presente e o futuro.

Léxico de uso frecuente

- As estacións e o tempo.
- Os animais da sabana.
- Os grandes números (medidas e cantidades).
- Expresións de tempo (futuro).

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- O son [ɲ] escíbese gn.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, déixe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos ou bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortografía

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. e. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nos que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que se establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. e. se cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación

- Escribir unha descrición dun animal salvaxe.
- Preparar un libro dos recordos.

Estratexias de comprensión.

- Escribir unha ficha seguindo un modelo e reutilizando o aprendido na unidade.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Francia en superlativo: lugares ou acontecementos de renome.

Funcións comunicativas

-Falar das estacións, do tempo que vai.

-Informarse e dar informacións precisas dun animal.

-Facer comparacións.

-Falar dos proxectos do futuro.

Patróns sintácticos e discursivos

-O comparativo e o superlativo.

-O futuro simple: formación e verbos irregulares.

-Os pronomes de CD co presente e o futuro.

Léxico de uso frecuente

-As estacións e o tempo.

-Os animais da sabana.

-Os grandes números (medidas e cantidades).

-Expresións de tempo (futuro).

Patróns sonoros e ortografía

- Signos de puntuación: sinal de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

-O son [ɲ] escríbese gn.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

-Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir, Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.

-Aplicar un razoamento matemático.

-Utilizar ferramentas tecnolóxicas para publicar documentos.

-Participar e respectar a quenda de palabra.

-Implicarse na clase. Participar e escoitar aos compañeiros.

-Falar de proxectos no futuro.

-Gañar confianza á hora de falar.

- Propor ideas ao grupo, escoitar e respectar a presentación dos demais compañeiros, saber aceptar críticas.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical, desenvolver a capacidade de observación, escoita e memoria. Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Coidar a pronuncia. Adquirir, obter e assimilar novos coñecementos.
- Traballar a capacidade de observación. Recoñecer a importancia do xogo de rol na aprendizaxe. Adquirir novos coñecementos e perseverar na aprendizaxe.
- Saber utilizar o xogo como modo de aprendizaxe.
- Autoevaluarse, desenvolver o sentido da observación.
- Organizar o seu traballo.
- Imaxinar un diálogo.
- Desenvolver a súa creatividade: libro dos recordos.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Conversar en francés.
- Colaborar nun proxecto común. Expresar a súa opinión sobre o comportamento persoal na clase. Desenvolver a creatividade e a imaxinación.
- Saber buscar información en Internet.

8. Programación de 3º de ESO 2ª Lingua estranxeira

Libro de texto: *Parachute, Méthode de français, 3, Santillana, 2015*

Programación dos contidos

Unidade 0

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que

as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.

2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.

4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Comprender de forma oral minidiálogos escoitados nun colexio a comezo do curso.
- Comprender de forma global un diálogo co fin de definir a situación.
- Escoitar poemas.

Estratexias de comprensión

- Escoitar e aprender a escoitar.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- O colexio en Francia.
- Algúns poetas do século XX.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao colexio e dos horarios de clase.
- Coñecer os compañeiros.
- Falar dos seus gustos e costumes.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os tempos verbais: presente e passé composé.
- Palabras interrogativas.

Léxico de uso frecuente

- Os sentimentos.
- Vida cotiá: o colexio, as actividades extraescolares, os gustos.

Patróns sonoros

- As entoacións do francés.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Adestrarse na pronunciación das expresións estudadas.

- Facer comparacións.
- Memorizar e recitar un poema.

Interacción

- Falar das sensacións do primeiro día de clase.
- Contestar a unha pregunta persoal.

Estratexias de produción

- Memorizar un poema curto para liberar progresivamente a expresión oral.
- Adestrarse en pronunciar unha mesma frase con diferentes tons.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- O colexio en Francia.
- Algúns poetas do século XX.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao colexio e dos horarios de clase.
- Coñecer os compañeiros.
- Falar dos seus gustos e costumes.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os tempos verbais: presente e passé composé.
- Palabras interrogativas.

Léxico de uso frecuente

- Os sentimentos.
- Vida cotiá: o colexio, as actividades extraescolares, os gustos.

Patróns sonoros

- As entoacións do francés.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; descríbense persoas, obxectos, lugares e actividades; nárranse acontecementos pasados, e exprésanse de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves

en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Comprender textos curtos con axuda da grafía e da ilustración.
- Observar un horario e extraer información del.

Estratexias de comprensión

- Entender de forma global un texto para sacar del informacións máis precisas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- O colexio en Francia.
- Algúns poetas do século XX.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao colexio e dos horarios de clase.
- Coñecer os compañeiros.
- Falar dos seus gustos e costumes.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os tempos verbais: presente e passé composé.
- Palabras interrogativas.

Léxico de uso frecuente

- Os sentimentos.
- Vida cotiá: o colexio, as actividades extraescolares, os gustos.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; descríbense persoas, obxectos, lugares e actividades; nárranse acontecementos pasados, e exprésanse de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- O colexio en Francia.
- Algúns poetas do século XX.

Funcións comunicativas

- Falar da volta ao colexio e dos horarios de clase.
- Coñecer os compañeiros.
- Falar dos seus gustos e costumes.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os tempos verbais: presente e passé composé.
- Palabras interrogativas.

Léxico de uso frecuente

- Os sentimentos.
- Vida cotiá: o colexio, as actividades extraescolares, os gustos.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilidade e expresión cultural

- Participar e respectar a quenda de palabra dos demais.
- Traballar a capacidade de observación e de escoita. Coidar a pronuncia e a entoación. -
- Implicarse na aprendizaxe.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical.
- Buscar, adquirir, obter e assimilar novos coñecementos. Perseverar na aprendizaxe.
- Descubrir os poetas franceses do século XX.
- Descubrir como é o colexio en Francia.

Unidade 1

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen

sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou

aeropostos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.

2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.

4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Escoitar, comprender e identificar un itinerario ilustrado.
- Identificar músicas de diferentes países.
- Comprender descrições de personaxes para identificalos.
- Extraer informacións específicas dun diálogo para poder corrixir os erros.
- Ditado: saber pasar do oral ao escrito.

Estratexias de comprensión

- Co apoio das informacións sacadas dunha ilustración, desenvolver o espírito de observación e de lóxica exercitando a atención visual e auditiva.
- Comprender o sentido xeral e localizar as palabras clave nun diálogo simple para poder corrixir a información.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A francofonía: Reunión e outros DROM.
- Os acrósticos.

Funcións comunicativas

- Presentarse e dicir a nacionalidade.
- Presentar e describir a alguén.
- Falar da personalidade de alguén.

- Dar datos precisos de alguén.
- Dicir cales son as calidades e os defectos de alguén.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adxectivos de personalidade.
- Il/elle est, c'est/c'est un(e)...
- Il/elle est + nacionalidade.
- Os pronombres relativos (qui, que).
- Revisión: à, en, au(x).
- Os adxectivos cualificativos.
- O xénero dos adxectivos.

Léxico de uso frecuente

- Os países e as nacionalidades.
- Os adxectivos de personalidade (calidades e defectos).
- Os signos do zodíaco.

Patróns sonoros

- Os sons [ɛ]/[ə].
- Os sons [ẽ]/[in].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse

desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía

básicas (saúdo e tratamento).

3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Presentar e describir a alguén.
- Falar de si mesmo.
- Exercitar a memoria para repasar o vocabulario visto.

Estratexias de produción

- Xogar cos ritmos para aprender vocabulario dunha forma lúdica e desinhibida.
- Memorizar informacións para expresalas de forma oral.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A francofonía: Reunión e outros DROM.
- Os acrósticos.

Funcións comunicativas

- Presentarse e dicir a nacionalidade.
- Presentar e describir a alguén.
- Falar da personalidade de alguén.
- Dar datos precisos de alguén.
- Dicir cales son as calidades e os defectos de alguén.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adxectivos de personalidade.
- Il/elle est,c'est/c'est un(e)...
- Il/elle est + nacionalidade.
- Os pronomes relativos (qui, que).

- Revisión: à, en, au(x).
- Os adxectivos cualificativos.
- O xénero dos adxectivos.

Léxico de uso frecuente

- Os países e as nacionalidades.
- Os adxectivos de personalidade (calidades e defectos).
- Os signos do zodíaco.

Patróns sonoros

- Traballar a entoación e a prosodia.
- Os sons [ɛ]/[ə].
- Os sons [ẽ]/[in].
- Je lis, je dis: ai = [ɛ].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información

breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

Comunicación: produción

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus

intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).

2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.

3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Redactar unha presentación.

-Facer unha presentación dun personaxe soado.

-Escribir un acrónimo.

Estratexias de comprensión

Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes. Liberar progresivamente a expresión escrita.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A francofonía: Reunión e outros DROM.

-Os acrósticos.

Funcións comunicativas

- Presentarse e dicir a nacionalidade.

-Presentar e describir a alguén.

-Falar da personalidade de alguén.

- Dar datos precisos de alguén.

- Dicir cales son as calidades e os defectos de alguén.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adxectivos de personalidade.

- Il/elle est,c'est/c'est un(e)...

- Il/elle est + nacionalidade.

- Os pronomes relativos (qui, que).

- Revisión: à, en, au(x).

- Os adxectivos cualificativos.
- O xénero dos adxectivos.

Léxico de uso frecuente

- Os países e as nacionalidades.
- Os adxectivos de personalidade (calidades e defectos).
- Os signos do zodíaco.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os

signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

Comunicación: produción

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi

breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.

3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Redactar unha presentación.

-Facer unha presentación dun personaxe soado.

-Escribir un acrónimo.

Estratexias de comprensión

Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes. Liberar progresivamente a expresión escrita.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A francofonía: Reunión e outros DROM.

-Os acrósticos.

Funcións comunicativas

- Presentarse e dicir a nacionalidade.

-Presentar e describir a alguén.

-Falar da personalidade de alguén.

- Dar datos precisos de alguén.

- Dicir cales son as calidades e os defectos de alguén.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adxectivos de personalidade.

- Il/elle est,c'est/c'est un(e)...

- Il/elle est + nacionalidade.

- Os pronomes relativos (qui, que).

- Revisión: à, en, au(x).

- Os adxectivos cualificativos.

- O xénero dos adxectivos.

Léxico de uso frecuente

- Os países e as nacionalidades.
- Os adxectivos de personalidade (calidades e defectos).
- Os signos do zodíaco.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Iniciativa emprendedora e de empresa

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar un razoamento e a lóxica para deducir. Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.
- Participar e respectar a quenda dos demais.
- Coñecer a francofonía.
- Observar con curiosidade o comportamento dos demais e respectar. Ser tolerantes.
- Falar de si mesmo.
- Proporlle ideas ao grupo. escoitar e respectar as presentacións dos demais. Aceptar a crítica. Saber defender unha opinión.
- Desenvolver e traballar a capacidade de observación. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical. Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Cantar. Traballar a pronuncia e a capacidade de memoria.
- Querer adquirir, obter e asimilar novos coñecementos.
- Desenvolver estratexias de lectura e asimilar novos coñecementos. Emitir hipóteses. Confrontar a súa opinión coa dos seus compañeiros.
- Autoavaliarse. Desenvolver o sentido da observación.
- Organizar o seu traballo.

- Descubrir culturas e nacionalidades diferentes a través da música, a cociña e o patrimonio arquitectónico...
- Coñecer a francofonía. Desenvolver a creatividade.
- Coñecer personalidades históricas e do mundo cultural.
- Facer rimar as palabras para dar unha dimensión musical á lingua.
- Recoñecer a tipoloxía de documentos escritos.
- Ser capaz de traballar en grupo.
- Procurar información por Internet.

Unidade 2

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descripcións, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Comprender un diálogo e identificar a persoa.
- Saber recoñecer preguntas sinxelas para poder contestalas.

- Comprender un diálogo sobre os diferentes gustos á hora de vestir.
- Comprender con precisión unha mensaxe dun contestador automático.

Estratexias de comprensión

- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A moda nos adolescentes.
- A orixe e a historia de certas pezas de vestir e de accesorios.

Funcións comunicativas

- Describir a alguén.
- Falar dos diferentes estilos á hora de vestir, da moda nos mozos.
- Falar con paixón dos seus gustos.
- Participar nun casting.
- Expresar matices, intensidade.
- Contar unha actividade en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adverbios de intensidade.
- A negación (1): ne...rien, ne... jamais.
- El passé composé (afirmativo/ negativo, verbos pronominais).
- Os conectores de tempo.

Léxico de uso frecuente

- A roupa.
- Os adverbios de intensidade.
- Os conectores de tempo (cronoloxía).

Patróns sonoros

- Os sons [ɔ̃]/[ɑ̃]/[ɛ̃].
- Os sons [v]/[f] e [p]/[b].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se

produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte

evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Reformular información de forma precisa describindo a forma de vestir duns mozos.
- Dar unha opinión.
- Expresar gustos persoais.
- Contar unha anécdota.
- Cantar unha canción.
- Describir a alguén.
- Presentación da tarefa final á clase.

Interacción

- Por parellas, representar a denuncia nunha comisaría por roubo.
- Facer preguntas sobre unha viaxe que fixeran e contestar utilizando o passé composé.

Estratexias de produción

- Describir fotos coa axuda dunha lista de vocabulario.
- Reutilizar o vocabulario e as estruturas aprendidas para liberar, aos poucos, a expresión oral.
- Reutilizar as estruturas vistas de forma creativa.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A moda nos adolescentes.
- A orixe e a historia de certas pezas de vestir e de accesorios.

Funcións comunicativas

- Describir a alguén.
- Falar dos diferentes estilos á hora de vestir, da moda nos mozos.
- Falar con paixón dos seus gustos.
- Participar nun casting.
- Expresar matices, intensidade.
- Contar unha actividade en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adverbios de intensidade.
- A negación (1): ne...rien, ne... jamais.
- O passé composé (afirmativo/ negativo, verbos pronominais).
- Os conectores de tempo.

Léxico de uso frecuente

- A roupa.
- Os adverbios de intensidade.
- Os conectores de tempo (cronoloxía).

Patróns sonoros

- Diferenciar entoacións e practicar a negación.
- Os sons [ɔ]/[ɑ]/[ɛ].
- Os sons [v]/[f] e [p]/[b].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas

sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. \square , %, \square), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, coa axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións

sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).

4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Observar unha ilustración e mediante esta ordenar cronoloxicamente un texto.
- Comprender un texto curto e buscar ilustracións co fin de identificar os personaxes.
- Ler un informe policial e buscar diferenzas respecto doutro texto lido con anterioridade.
- Comprender un texto de forma global e na segunda lectura de forma máis precisa co fin de comprender novas palabras.
- Ler e comprender un texto próximo á forma oral (correo electrónico).

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer del información.
- Comprender palabras novas utilizando estratexias de lectura global.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A moda nos adolescentes.
- A orixe e a historia de certas pezas de vestir e de accesorios.

Funcións comunicativas

- Describir a alguén.
- Falar dos diferentes estilos á hora de vestir, da moda nos mozos.
- Falar con paixón dos seus gustos.
- Participar nun casting.
- Expresar matices, intensidade.
- Contar unha actividade en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- Os adverbios de intensidade.
- A negación (1): ne...rien, ne...jamais.
- El passé composé (afirmativo/ negativo, verbos pronominais).

-Os conectores de tempo.

Léxico de uso frecuente

-A roupa.

-Os adverbios de intensidade.

-Os conectores de tempo (cronoloxía).

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

-Recoñecer palabras homónimas.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na

redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.

3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Redactar unha presentación persoal na que se describa co fin de participar nun casting para unha serie de televisión.

- Escribir o final dunha historia.

-Redactar a orixe dunha peza de vestir.

-Redactar un correo electrónico.

-Buscar un título para o texto.

-Escribir un acrónimo.

Estratexias de comprensión

-Redactar unha presentación a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A moda nos adolescentes.

-A orixe e a historia de certas pezas de vestir e de accesorios.

Funcións comunicativas

-Describir a alguén.

-Falar dos diferentes estilos á hora de vestir, da moda nos mozos.

-Falar con paixón dos seus gustos.

-Participar nun casting.

-Expresar matices, intensidade.

-Contar unha actividade en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

-Os adverbios de intensidade.

-A negación (1): ne...rien, ne... jamais.

-O passé composé (afirmativo/ negativo, verbos pronominais).

-Os conectores de tempo.

Léxico de uso frecuente

- A roupa.
- Os adverbios de intensidade.
- Os conectores de tempo (cronoloxía).

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Iniciativa emprendedora e de empresa

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar un razoamento e a lóxica para deducir, e aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.
- Aplicar un razoamento matemático.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas.
- Participar e respectar a quenda de palabra.
- Proporlle ideas ao grupo. escoitar e respectar a presentación dos demais. Aceptar unha crítica.
- Desenvolver e traballar a capacidade de observación. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia e a entoación. Traballar a memoria.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical. Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Recoñecer a importancia do xogo e da linguaxe non verbal na comunicación.
- Cantar. Traballar a pronuncia e a capacidade de memoria.
- Querer adquirir, obter e asimilar novos coñecementos.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos. Traballar a memoria. Dar importancia ao xogo na aprendizaxe.
- Desenvolver o sentido da observación, saber autoavaliarse.
- Recoñecer cales son os seus puntos fortes ou débiles.

- Descubrir diferentes formas de vestir.
- Implicarse a través da creación de ideas.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Dar a súa opinión.
- Reflexionar e expresarse sobre os temas da aprendizaxe.
- Implicarse no traballo de aprendizaxe.
- Conversar en francés.
- Ser capaz de traballar en grupo.

Buscar información en Internet sobre a historia das pezas de vestir.

Unidade 3

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descricións, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

-Observar ilustracións, escoitar e localizar diferenzas.

- Identificar expresións, comprender vocabulario.
- Comprender o sentido xeral de diálogos curtos e identificar a persoa que fala.
- Comprensión exhaustiva de expresións xa coñecidas.
- Saber localizar información nun discurso para poder contestar preguntas sobre este.
- Entender opinións sobre o medio ambiente. Asociar as opinións a un tema.
- Desenvolver a memoria auditiva.

Estratexias de comprensión

- Comprender unha situación con axuda de pistas sonoras e visuais para localizar diferenzas.
- Automatizar expresións de uso cotián.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Ecoloxía e alimentación: insectos no menú.
- A linguaxe SMS.

Funcións comunicativas

- Expresar sensacións e emocións.
- Facer recomendacións.
- Dar a súa opinión sobre o futuro do planeta.
- Falar do futuro.
- Falar das súas intencións e proxectos.

Patróns sintácticos e discursivos

- Avoir besoin de + nome/ + infinitivo.
- Il fait/ ondoit + infinitivo.
- O verbo devoir.
- O futuro simple (formación, verbos irregulares).

Léxico de uso frecuente

- As sensacións e as emocións.
- A expresión da opinión.
- A expresión do tempo.
- O medio ambiente.
- A linguaxe SMS.

Patróns sonoros

- Os sons [ɛ]/[œ].
- Os sons [ʃ]/[ʒ] e [z]/[s].
- Escoitar, repetir e traballar as diferentes entoacións.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, e utilizar fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e

de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Reutilizar as expresións de sensacións e emocións de forma lúdica.
- Adestrarse na pronuncia do vocabulario estudado.
- Falar dos sentimentos e emocións.

- Facer recomendacións.
- Exercitar a memoria para atopar as respostas adecuadas.
- Dar a súa opinión nun debate.
- Expresar sentimentos sobre un tema subxectivo, a comida.
- Presentación do proxecto final: falar de como será o futuro.

Interacción

- Falar de proxectos futuros por parellas.

Estratexias de produción

- Reutilizar as estruturas estudadas de forma lúdica.
- Reutilizar as estruturas estudadas de forma libre.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Ecoloxía e alimentación: insectos no menú.
- A linguaxe SMS.

Funcións comunicativas

- Expresar sensacións e emocións.
- Facer recomendacións.
- Dar a súa opinión sobre o futuro do planeta.
- Falar do futuro.
- Falar das súas intencións e proxectos.

Patróns sintácticos e discursivos

- Avoir besoin de + nome/+ infinitivo.
- Il fait/ondoit + infinitivo.
- O verbo devoir.
- O futuro simple (formación, verbos irregulares).

Léxico de uso frecuente

- As sensacións e as emocións.
- A expresión da opinión.
- A expresión do tempo.
- O medio ambiente.
- A linguaxe SMS.

Patróns sonoros

- Os sons [ɛ]/[œ].

-Os sons [j]/[ʝ] e [z]/[s].

-Escoitar, repetir e traballar as diferentes entoacións.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex.

□, %, □), e os :

asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, coa axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Atribuír frases relacionadas cos sentimentos a cada personaxe.
- Comprensión global dun texto con datos estatísticos.
- Entender a linguaxe do SMS a través dun cómic.

Estratexias de comprensión

- Comprender datos estatísticos dun texto.
- Comprender textos curtos con axuda das ilustracións e de palabras transparentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Ecoloxía e alimentación: insectos no menú.
- A linguaxe SMS.

Funcións comunicativas

- Expresar sensacións e emocións.
- Facer recomendacións.
- Dar a súa opinión sobre o futuro do planeta.
- Falar do futuro.

-Falar das súas intencións e proxectos.

Patróns sintácticos e discursivos

-Avoir besoin de + nome/+ infinitivo.

-Il fait/ondoit + infinitivo.

-O verbo devoir.

-O futuro simple (formación, verbos irregulares).

Léxico de uso frecuente

-As sensacións e as emocións.

-A expresión da opinión.

-A expresión do tempo.

-O medio ambiente.

-A linguaxe SMS.

Patróns sonoros e ortográficos

-As enquisas, as porcentaxes.

-Recoñecer palabras homónimas.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes..

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e

empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na

redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación: produción

- Realizar unha enquisa na clase. Redactar os resultados utilizando porcentaxes.
- Descodificar un SMS e transcribilo á linguaxe estándar.
- Buscar información e explicar como se pode loitar contra a fame no mundo.

Estratexias de comprensión

- Redactar unha lista coas accións necesarias para preparar unha presentación reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Ecoloxía e alimentación: insectos no menú.
- A linguaxe SMS.

Funcións comunicativas

- Expresar sensacións e emocións.
- Facer recomendacións.
- Dar a súa opinión sobre o futuro do planeta.
- Falar do futuro.
- Falar das súas intencións e proxectos.

Patróns sintácticos e discursivos

- Avoir besoin de + nome/+ infinitivo.

- Il fait/ondoit + infinitivo.
- O verbo devoir.
- O futuro simple (formación, verbos irregulares).

Léxico de uso frecuente

- As sensacións e as emocións.
- A expresión da opinión.
- A expresión do tempo.
- O medio ambiente.
- A linguaxe SMS.

Patróns sonoros e ortográficos

- Porcentaxes
- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Iniciativa emprendedora e de empresa

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar un razoamento e a lóxica para deducir. Aplicar as regras aprendidas con concentración e rigor.
- Saber utilizar a tecnoloxía.
- Participar, colaborar e respectar a quenda de palabra.
- Participar nun debate, respectar outras opinións diferentes á súa.
- Traballar a súa capacidade de observación. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia e a entoación. Traballar a memoria.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical. Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Adquirir, obter e asimilar novos coñecementos. Coidar a pronuncia.
- Autoavaliarse, e en caso contrario, buscar consello, información. Coller seguridade á

hora de falar.

- Propórle ideas ao grupo. escoitar e respectar a presentación dos demais. Aceptar a avaliación dos demais e as críticas.
- Facerse entender por medio da mímica.
- Descubrir a linguaxe do SMS.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Falar sobre as súas actividades e emocións.
- Implicarse na súa propia aprendizaxe.
- Desenvolver a capacidade de traballar en grupo.
- Buscar información en Internet.

Unidade 4

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á

organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descricións, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Axudarse dunha ilustración para introducir o vocabulario da cidade.
- Comprender un micro conversación e identificar unha situación.
- Comprender o sentido xeral de diálogos curtos e contestar a preguntas sinxelas.
- Comprensión do sentido xeral dun diálogo co fin d identificar unha situación.
- Comprender indicacións e situarse no espazo.
- Escoitar un slam.

Estratexias de comprensión

- Co apoio das informacións sacadas dunha ilustración, desenvolver o espírito de observación e de lóxica exercitando a atención visual e auditiva.
- Comprender o sentido xeral dun diálogo para contestar a preguntas concretas.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A vida en Marsella.
- Arte e literatura na Provenza.

Funcións comunicativas

- Orientarse nunha cidade, describir lugares.
- Preguntar e indicar un camiño.
- Construír unha narración en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- O pronombre e.
- O imperfecto e o passé composé (situar unha acción/describir accións sucesivas).

Léxico de uso frecuente

- A cidade.
- Preposicións de lugar.
- Expresións para plantar o decorado dunha acción nunha narración.

Patróns sonoros

- Os sons [o]/[oe]/[ə].
- Os sons [p]/[t]/[k].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre

temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Falar da súa cidade utilizando adiviñas.
- Contar unha anécdota utilizando o pasado.
- Observar un cadro e describir unha situación.
- Preparar e cantar un slam.
- Describir unha situación ou accións en pasado.
- Presentar a tarefa final.

Interacción

- Preparar un diálogo por parellas. Preguntar e indicar o camiño.

Estratexias de produción

- Reutilizar estruturas de forma libre.

-Reutilizar o vocabulario e as estruturas aprendidas para liberar, aos poucos, a expresión oral.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A vida en Marsella.

-Arte e literatura na Provenza.

Funcións comunicativas

-Orientarse nunha cidade, describir lugares.

-Preguntar e indicar un camiño.

-Construír unha narración en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

-O pronome e.

-O imperfecto e o passé composé (situar unha acción/describir accións sucesivas).

Léxico de uso frecuente

-A cidade.

-Preposicións de lugar.

-Expresións para plantar o decorado dunha acción nunha narración.

Patróns sonoros

-Imitar patróns sonoros e o acento marsellés.

-Os sons [ou]/[oe]/[ə].

-Os sons [p]/[t]/[k].

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de

lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. \square , %, \square), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de

referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Entender un itinerario con axuda dun plano.
- Comprender un texto de forma global descubriendo nel informacións erróneas.
- As postais.
- Reconstruír unha historia en pasado.

Estratexias de comprensión

- Aprender a estrutura dunha narración.
- Utilizar a lóxica e a comprensión para entender a alternancia do imperfecto/passé composé nas narracións.
- Comprender textos curtos coa axuda das ilustracións e de palabras transparentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A vida en Marsella.
- Arte e literatura na Provenza.

Funcións comunicativas

- Orientarse nunha cidade, describir lugares.
- Preguntar e indicar un camiño.
- Construír unha narración en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

- O pronome e.
- O imperfecto e o passé composé (situar unha acción/describir accións sucesivas).

Léxico de uso frecuente

- A cidade.
- Preposicións de lugar.
- Expresións para plantar o decorado dunha acción nunha narración.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Recoñecer palabras homónimas.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación: produción

- Inventar unha historia a partir dun cadro.
- Escribir unha postal.

Estratexias de comprensión

-Redactar a partir de modelos, reutilizando ao máximo todo o adquirido nesta unidade e as precedentes.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-A vida en Marsella.

-Arte e literatura na Provenza.

Funcións comunicativas

-Orientarse nunha cidade, describir lugares.

-Preguntar e indicar un camiño.

-Construír unha narración en pasado.

Patróns sintácticos e discursivos

-O pronombre e.

-O imperfecto e o passé composé (situar unha acción/describir accións sucesivas).

Léxico de uso frecuente

-A cidade.

-Preposicións de lugar.

-Expresións para plantar o decorado dunha acción nunha narración.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.

-Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Iniciativa emprendedora e de empresa

Competencia dixital

Contidos

- Aplicar un razoamento lóxico para deducir e aplicar as regras aprendidas con rigor e concentración.

-Aplicar un razoamento matemático.

-Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para filmar.

-Respectar as regras de seguridade e de convivencia, participar e respectar a quenda de palabra dos demais. Coller confianza á hora de falar.

- Traballar a súa capacidade de observación. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia e a entoación. Traballar a memoria.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical. Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Adquirir, obter e asimilar novos coñecementos. Perseverar na aprendizaxe.
- Utilizar o xogo como método de aprendizaxe.
- Desenvolver o sentido da observación, autoavaliarse. Coller seguridade á hora de falar.
- Descubrir pintores e cadros franceses.
- Descubrir a Provenza.
- Desenvolver a creatividade. Implicarse na creación de ideas.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Participar e respectar a quenda de palabra.
- Conversar en francés.
- Capacidade para traballar en solitario.
- Saber buscar información en Internet e utilizala de forma crítica e sistemática.

Unidade 5

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de

lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa (p. ex. nun centro de

estudos), preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Observar ilustracións, escoitar para localizar e asimilar o vocabulario.
- Comprender mensaxes orais co fin de recoñecer os personaxes.
- Comprensión do sentido xeral dun diálogo, localizar palabras clave e expresións de frecuencia.
- Escoitar unha situación e contestar a preguntas de comprensión.

Estratexias de comprensión

- Adestrarse na comprensión oral.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Localizar expresións útiles.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Actuar para axudar os demais: axuda humanitaria, asociacións júnior...

Funcións comunicativas

- Falar das tarefas do fogar e de pequenos servizos.
- Expresar o seu enfado, a súa indignación.
- Expresar a frecuencia.
- Dar as grazas.

Patróns sintácticos e discursivos

- A negación (2): plus, personne.
- Construcións verbais con pronomes de complemento directo e indirecto.

Léxico de uso frecuente

- As tarefas do fogar.
- As relacións persoais.
- A frecuencia.

Patróns sonoros

- Os sons [b]/[d]/[g].
- Os sons [ɔ̃]/[ɔn].
- Escoitar entoacións: o enfado, a indignación.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e

de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Expresar enfado e indignación contra alguén.
- Falar dun mesmo utilizando frases negativas.
- Reutilizar expresións para adiviñar as respostas dos compañeiros.

- Elixir un obxecto para contar como é o seu día a día.
- Elixir un proverbio e explicar en que situacións pode ser utilizado.
- Falar de alguén sen dicir o seu nome.
- Presentación da tarefa final.

Interacción

- Presentar os vosos talentos e intercambiar servizos.

Estratexias de produción

- Reutilizar as estruturas estudadas de forma lúdica.
- Reutilizar o vocabulario e as estruturas aprendidas para liberar, aos poucos, a expresión oral.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Actuar para axudar os demais: axuda humanitaria, asociacións júnior...

Funcións comunicativas

- Falar das tarefas do fogar e de favores.
- Expresar o seu enfado, a súa indignación.
- Expresar a frecuencia.
- Dar as grazas.

Patróns sintácticos e discursivos

- A negación (2): plus, personne.
- Construcións verbais con pronomes de complemento directo e indirecto.

Léxico de uso frecuente

- As tarefas do fogar.
- As relacións persoais.
- A frecuencia.

Patróns sonoros

- Os sons [b]/[d]/[g].
- Os sons [ɔ̃]/[ɔn].
- Imitar entoacións: enfado, indignación.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de

aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos

pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende a idea xeral de correspondencia formal en que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. ex. sobre un curso de verán).

4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Comprender mensaxes por palabras e completalas con vocabulario visto.
- Ler e comprender un test.
- Comprender de forma global un cómic e saber buscar información específica.
- Comprender diferentes textos e distinguir neles expresións para dar as grazas.
- Comprender proverbios e saber en que situacións utilízalos.

Estratexias de comprensión

- Comprender un texto curto e aprender a extraer información.
- Comprender de forma global un texto de cómic e saber buscar información específica.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Actuar para axudar os demais: axuda humanitaria, asociacións júnior...

Funcións comunicativas

- Falar das tarefas do fogar e de favores.
- Expresar o seu enfado, a súa indignación.
- Expresar a frecuencia.
- Dar as grazas.

Patróns sintácticos e discursivos

- A negación (2): plus, personne.
- Construcións verbais con pronomes de complemento directo e indirecto.

Léxico de uso frecuente

- As tarefas do fogar.
- As relacións persoais.
- A frecuencia.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Recoñecer palabras homónimas.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, déixe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios

de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).

4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación: produción

- Redactar un texto imaxinando o final dunha historia.
- Redactar unha mensaxe de agradecemento.
- Preparar unha presentación dunha asociación solidaria.

Estratexias de comprensión

- Redactar unha mensaxe de agradecemento a partir de varios modelos e da utilización dos coñecementos adquiridos nesta unidade e as anteriores.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Actuar para axudar os demais: axuda humanitaria, asociacións júnior...

Funcións comunicativas

- Falar das tarefas do fogar e de favores.
- Expresar o seu enfado, a súa indignación.
- Expresar a frecuencia.
- Dar as grazas.

Patróns sintácticos e discursivos

- A negación (2): plus, personne.
- Construcións verbais con pronomes de complemento directo e indirecto.

Léxico de uso frecuente

- As tarefas do fogar.
- As relacións persoais.
- A frecuencia.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Iniciativa emprendedora e de empresa

Competencia dixital

Contidos

- Aplicar un razoamento lóxico para deducir e aplicar as regras aprendidas con rigor e concentración.
- Aplicar as regras aprendidas con rigor.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para filmar.
- Propor axuda (servizos, implicarse nunha asociación...). Participar e respectar a quenda de palabra.
- Interesarse polo benestar persoal.
- Participar e colaborar.
- Valorar a participación construtiva e o compromiso nas actividades cívicas.
- Coller confianza á hora de falar.
- Traballar a súa capacidade de observación. Reforzar os automatismos de dedución das palabras transparentes. Desenvolver estratexias para asociar elementos. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia e a entoación. Traballar a memoria.
- Traballar a súa capacidade de observación. Reflexionar sobre unha regra gramatical. Comparar unha estrutura gramatical coa súa lingua materna.
- Adquirir, obter e asimilar novos coñecementos. Perseverar na aprendizaxe. Coidar a pronuncia.
- Desenvolver o sentido da observación, autoavaliarse. Coller seguridade á hora de falar.
- Inventar a continuación dunha historia.
- Ser sensibles á creación de ideas. Descubrir proverbios franceses.
- Desenvolver a súa creatividade. Valorar a importancia do compromiso en actividades cívicas.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Implicarse nun proxecto solidario.
- Ser capaz de traballar en grupo.
- Saber buscar información en Internet.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para facer unha reportaxe.

Unidade 6

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar o sentido xeral, os puntos principais e a información máis importante en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos habituais en situacións cotiás ou sobre aspectos concretos de temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, os puntos principais ou a información máis importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto (p. ex. unha petición de información, un aviso ou unha suxestión) e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Aplicar á comprensión do texto os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso frecuente, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta a información máis importante de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. ex. en estacións ou aeroportos), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende os puntos principais do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. ex. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal en que participa, descrições, narracións e opinións formuladas en termos sinxelos sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre aspectos xerais de temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente, e se o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o devandito.
4. Comprende, nunha conversación formal en que participa, preguntas sinxelas sobre asuntos persoais ou educativos, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica as ideas principais de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. ex. noticias ou reportaxes breves), cando as imaxes constitúen gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Descubrir as redes sociais a partir da escoita de textos curtos.
- Comprensión do sentido xeral e global dun diálogo co fin de contestar a preguntas.
- Localizar informacións precisas nun diálogo.
- Escoitar e verificar información.
- Escoitar e asociar.
- Escoitar un conto africano.

Estratexias de comprensión

- Desenvolver a capacidade de memoria para lembrar detalles de diálogos e contestar preguntas.
- Exercitar a facultade de concentración e de atención visual e auditiva.
- Localizar expresións útiles.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A arte da palabra onte e hoxe, desde os bardos aos cantantes de slam e «youtubers».

Funcións comunicativas

- Explorar o universo dixital.
- Participar nun concurso televisivo.
- Comparar obxectos.
- Falar do pasado e dos recordos da infancia.

Patróns sintácticos e discursivos

- O comparativo e o superlativo.
- O imperfecto (construción).

Léxico de uso frecuente

- As redes sociais.
- As ferramentas dixitais.
- Expresións de tempo (pasado).
- A escola de outrora.

Patróns sonoros

- Os sons [ɾi]/[wɛ].
- Os sons [sk]/[sp]/[st].
- Narración dun conto.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Expresión

Producir textos breves e suficientemente comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe moi sinxela, en que se dá, solicita e intercambia información sobre temas cotiáns e asuntos coñecidos ou de interese persoal e educativo, aínda que se produzan interrupcións ou vacilacións, se fagan necesarias as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións, e o interlocutor teña que solicitar que se lle repita ou reformule o devandito.

Interacción

Manexar frases curtas e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiáns, aínda que haxa que interromper o discurso para buscar palabras ou articular expresións e para reparar a comunicación. Interactuar de maneira simple en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou manter a quenda de palabra, aínda que poidan darse desaxustes na adaptación ao interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves e de estrutura moi simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe aos recursos de que se dispón, ou a reformulación ou explicación de elementos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa suficiente propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións principais demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos sinxelos de uso máis común para organizar o texto.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente e de mecanismos sinxelos de cohesión e coherencia (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información e opinións breves, sinxelas e concretas, en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira suficientemente comprensible, aínda que resulte evidente o acento estranxeiro, se cometan erros de pronuncia esporádicos, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións ou aclaracións.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un guión escrito, sobre aspectos concretos de temas xerais ou relacionados con aspectos básicos dos seus estudos, e responde a preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o contido das mesmas se se articulan clara e lentamente.
2. Desenvólvese coa eficacia suficiente en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).

3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, en que establece contacto social, intercambia información e expresa opinións de maneira sinxela e breve, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple nunha conversación formal ou entrevista (p. ex. para realizar un curso de verán), achegando a información necesaria, expresando de maneira sinxela as súas opinións sobre temas habituais, e reaccionando de forma simple ante comentarios formulados de maneira lenta e clara, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción

Expresión

- Vantaxes e inconvenientes da bicicleta.
- Falar do colexio (pasado).
- Falar de como era a vida dos nosos avós.
- Falar de recordos da infancia.
- Falar utilizando o imperfecto.
- Presentar un narrador actual, cantante, rapeiro, humorista...
- Narración teatralizada dun conto africano.

Interacción

- Concurso de televisión de preguntas e respostas.

Estratexias de produción

- Reutilizar o vocabulario e as estruturas aprendidas para liberar, aos poucos, a expresión oral.
- Reutilizar as estruturas vistas de forma creativa.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A arte da palabra onte e hoxe, desde os bardos aos cantantes de slam e «youtubers».

Funcións comunicativas

- Explorar o universo dixital.
- Participar nun concurso televisivo.
- Comparar obxectos.
- Falar do pasado e dos recordos da infancia.

Patróns sintácticos e discursivos

-O comparativo e o superlativo.

-O imperfecto (construción).

Léxico de uso frecuente

-As redes sociais.

-As ferramentas dixitais.

-Expresións de tempo (pasado).

-A escola de outrora.

Patróns sonoros

-Os sons [ɾi]/[wɛ].

-Os sons [sk]/[sp]/[st].

-Lectura teatralizada dun conto.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro neutro ou informal, que traten de asuntos habituais en situacións cotiás, de aspectos concretos de temas de interese persoal ou educativo, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión da idea xeral, os puntos máis relevantes e información importante do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no centro educativo, no ámbito público), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis importantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis frecuentes, así como patróns discursivos sinxelos de uso común relativos á organización textual (introdución do tema, cambio temático e peche textual).

Patróns sintácticos e discursivos

Aplicar á comprensión do texto os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados xerais asociados (p. ex. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso frecuente

Recoñecer léxico escrito de uso frecuente relativo a asuntos cotiáns e a aspectos concretos de temas xerais ou relacionados cos propios intereses ou estudos, e inferir do contexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións que se descoñecen.

Patróns sonoros e ortográficos

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común (p. ex. □, %, □), e os asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. ex. unha máquina expendedora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. ex. nun centro de estudos).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato en que se fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos, lugares e actividades; se narran acontecementos pasados, e se expresan de maneira sinxela sentimentos, desexos e plans, e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende a idea xeral de correspondencia formal na que se informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo.
4. Capta o sentido xeral e algúns detalles importantes de textos xornalísticos moi breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos constitúen gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. ex. sobre unha cidade), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Localizar e comprender informacións a través do xogo.
- Comprender de forma global un texto e saber buscar información específica.
- Comprender textos e asocialos a unha ilustración.
- Ordenar cronoloxicamente. Asociar ilustracións co vocabulario.

Estratexias de comprensión

- Traballar o vocabulario a partir da asociación con ilustracións.
- Deducir informacións precisas dun documento. Localizar as palabras clave e as palabras transparentes.
- Aprender a extraer informacións nos textos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A arte da palabra onte e hoxe, desde os bardos aos cantantes de slam e «youtubers».

Funcións comunicativas

- Explorar o universo dixital.
- Participar nun concurso televisivo.
- Comparar obxectos.
- Falar do pasado e dos recordos da infancia.

Patróns sintácticos e discursivos

- O comparativo e o superlativo.
- O imperfecto (construción).

Léxico de uso frecuente

- As redes sociais.
- As ferramentas dixitais.
- Expresións de tempo (pasado).
- A escola de outrora.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Recoñecer palabras homónimas.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas habituais en situacións cotiás ou do propio interese, nun rexistro neutro ou informal, utilizando recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis frecuentes.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estratexias de comprensión

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. ex. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e de etiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis frecuentes das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual para organizar o texto escrito de maneira sinxela.

Patróns sintácticos e discursivos

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso frecuente, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos suficientemente axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipses, deíxe persoal, espacial e temporal,

xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso frecuente

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información breve, simple e directa en situacións habituais e cotiás.

Patróns sonoros e ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira suficiente para que a mensaxe principal quede clara, os signos de puntuación elementais (p. ex. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. ex. uso de maiúsculas e minúsculas), así como as convencións ortográficas frecuentes na redacción de textos moi breves en soporte dixital.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal básica e relativa aos seus intereses ou afeccións (p. ex. para asociarse a un club internacional de mozos).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), en que fai comentarios moi breves ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e normas de cortesía e de etiqueta máis importantes.
3. Escribe correspondencia persoal breve en que se establece e mantén o contacto social (p. ex. con amigos noutros países), se intercambia información, se describen en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais, e se fan e aceptan ofrecementos e suxestións (p. ex. cancelar, confirmar ou modificar unha invitación ou uns plans).
4. Escribe correspondencia formal moi básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, fundamentalmente para solicitar información, e observa as convencións formais e normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación: produción

- Comparar a súa escola coa de outrora.
- Redactar un recordo da infancia.
- Presentar un narrador actual, cantante, rapeiro, humorista...
- Escribir un conto.

Estratexias de comprensión

- A partir dun modelo escribir un conto reutilizando os coñecementos adquiridos na unidade.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- A arte da palabra onte e hoxe, desde os bardos aos cantantes de slam e «youtubers».

Funcións comunicativas

- Explorar o universo dixital.
- Participar nun concurso televisivo.
- Comparar obxectos.
- Falar do pasado e dos recordos da infancia.

Patróns sintácticos e discursivos

- O comparativo e o superlativo.
- O imperfecto (construción).

Léxico de uso frecuente

- As redes sociais.
- As ferramentas dixitais.
- Expresións de tempo (pasado).
- A escola de outrora.

Patróns sonoros e ortográficos

- Signos de puntuación: signo de interrogación, de exclamación e puntos suspensivos.
- Paso da lingua oral á escrita. Ditado.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Iniciativa emprendedora e de empresa

Competencia dixital

Contidos

- Aplicar un razoamento lóxico para deducir e aplicar as regras aprendidas con rigor e concentración.
- Aplicar as regras aprendidas con rigor.
- Participar e respectar a quenda de palabra.
- Mostrar interese en contestar preguntas. Coller seguridade á hora de falar.
- Traballar a súa capacidade de observación e de escoita. Reforzar os automatismos de dedución de palabras transparentes. Desenvolver estratexias para contestar preguntas. Implicarse na aprendizaxe.
- Coidar a pronuncia e a entoación. Traballar a capacidade de escoita e de memoria.
- Reflexionar sobre unha regra gramatical. Desenvolver o seu sentido da observación.

- Desenvolver a súa capacidade de escoita e observación, buscar adquirir, obter e asimilar novos coñecementos. Perseverar na aprendizaxe.
- Desenvolver as estratexias de comprensión para completar un texto, analizar unha estrutura gramatical, coidar a pronuncia e adquirir novos coñecementos.
- Utilizar o xogo como modo de aprendizaxe.
- Desenvolver o sentido da observación, autoavaliarse. Coller seguridade á hora de falar.
- Descubrir a rede social dun colexio.
- Profundar nos coñecementos sobre o mundo animal.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Descubrir diferentes narradores a través das diferentes épocas.
- Implicarse na creación de ideas.
- Conversar en francés.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Ser capaz de traballar en grupo.
- Saber buscar información en Internet.

TEMPORALIZACIÓN DOS CONTIDOS

PARACHUTE 3 está previsto para cubrir 70 horas/sesións aproximadamente, impartidas cunha frecuencia de 2 horas semanais.

Por tanto, o método cunha distribución «estándar» dos seus contidos ao longo do curso podería ser a seguinte:

1º TRIMESTRE	Mínimo: 19 horas	Máximo: 25 horas
Unidade 0	2	4
Unidade 1	8	10
Unidade 2	8	10
Avaliación por competencias	1	1
2º TRIMESTRE	Mínimo: 17 horas	Máximo: 21 horas
Unidade 3	8	10
Unidade 4	8	10
Avaliación por competencias	1	1
3º TRIMESTRE	Mínimo: 17 horas	Máximo: 21 horas
Unidade 5	8	10
Unidade 6	8	10
Avaliación por competencias	1	1

*Enténdese por unidade o conxunto libro-caderno, sendo o caderno un complemento estratéxico do libro do alumno.

FERRAMENTAS PARA A AVALIACIÓN

Distintos formatos segundo as estratexias

Como vimos detalladamente no punto 3 desta programación, as estratexias de avaliación son diversas e PARACHUTE responde ofrecendo as ferramentas correspondentes.

AVALIACIÓN INICIAL	LIBRO DO ALUMNO	DOCADERNO DE EXERCICIOS	LIBRO DO PROFESOR	OUTROS
	Unidade 0	Unidade 0		«PLUS»: Diagnostic: tests de niveau
AVALIACIÓN FORMATIVA				

	«Je joue et je révisé» «Bilan oral» (Ao final de cada unidade) «Moi et les autres» (Despois da tarefa final de cada unidade)	«Bilan écrit» (Ao final de cada unidade) «Cartes mentais» (Un mapa por unidade)	Criterios de observación para cada actividade	Xerador de avaliacións: banco de actividades Programación didáctica de aula: criterios de avaliación e estándares de aprendizaxe para cada actividade
AVALIACIÓN SUMATIVA				
	«Vers le DELF: J'évalue mes compétences»			Xerador de avaliacións: avaliacións por competencias

Avaliación das destrezas: indicadores de logro

Para axudar o profesor a cualificar a avaliación dos niveis de desempeño competencial alcanzados polo alumnado, propomos nesta programación os indicadores de logro, para as catro competencias.

Estes indicadores de logro inclúen rangos dirixidos á avaliación de desempeños, que teñen en conta o principio de atención á diversidade.

9. Programación de 4º ESO, 2ª Lingua estranxeira

Libro de texto: *Parachute, Méthode de français, 4, Santillana, 2015*

Programación dos contidos

Unidade 0

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión oral

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en

textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Estruturas sintácticas

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso común

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Patróns sonoros

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descricións, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.
4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.
5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiás ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

Comunicación: comprensión oral

- Practicar a comprensión oral escoitando:
 - unhas indicacións;
 - un poema.
- Comprender os documentos orais presentados.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Coñecer aspectos da concentración e da relaxación.
- Coñecer un poeta francés do século XX: Jacques Prévert.

Funcións comunicativas

- Expresión das emocións, dos sentimentos e das sensacións.
- Descrición e comentario de fotografías.
- Expresión de instrucións.
- Expresión da necesidade.
- Expresión da obrigaón.
- Narración de actividades cotiás.

-Descricións físicas.

Estruturas sintácticas

-Os tempos: presente, passé composé, futuro simple e imperfecto.

-O imperativo.

-A necesidade e a obrigación.

Léxico de uso común

-As emocións, os sentimentos e as sensacións.

-A vida cotiá: colexio, actividades extraescolares, gustos.

-O corpo.

-Maquillaxe e disfraces.

Patróns sonoros

-A entoación en francés.

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Comunicación: produción oral

Expresión

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que se dixo.

Interacción

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Estratexias de produción

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais

monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Estruturas sintácticas

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Léxico de uso común

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Patróns sonoros

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.
2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros

medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante, expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Comunicación: produción oral

Expresión

- Redescubrir a entoación en francés.
- Compartir experiencias co grupo-clase.

Interacción

- Practicar diálogos, realizar preguntas e responder.
- Comunicarse na lingua estranxeira.
- Ler un poema en voz alta.

Estratexias de produción

- Implicar ao corpo na aprendizaxe.
- Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

- Coñecer aspectos da concentración e da relaxación.
- Coñecer un poeta francés do século XX: Jacques Prévert.

Funcións comunicativas

- Expresión de emocións, os sentimentos e as sensacións.
- Descrición e comentario de fotografías.
- Expresión de instrucións.
- Expresión da necesidade.
- Expresión da obrigaón.
- Narración de actividades cotiás.
- Descricións físicas.

Estruturas sintácticas

-Os tempos: presente, passé composé, futuro simple e imperfecto.

-O imperativo.

-A necesidade e a obrigaón.

Léxico de uso común

-As emocións, os sentimentos e as sensacións.

-A vida cotiá: colexio, actividades extraescolares, gustos.

-O corpo.

-Maquillaxe e disfraces.

Patróns sonoros

-A entoación en francés.

BLOQUE 3: COMPRENSIÓN DE TEXTOS ESCRITOS

Criterios de avaliación

Comunicación: comprensión

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Estratexias de comprensión

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Funcións comunicativas

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Estruturas sintácticas

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Léxico de uso común

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Convencións ortográficas

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados, presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un curso de idiomas).
4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

Comunicación: comprensión

- Analizar as imaxes e interpretalas.
- Comprender os documentos escritos, con axuda das imaxes.

-Comprender as preguntas e saber buscar a información nos documentos lidos previamente.

Estratexias de comprensión

-Axudarse das imaxes para facilitar a comprensión dos textos escritos.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Coñecer aspectos da concentración e da relaxación.

-Coñecer un poeta francés do século XX: Jacques Prévert.

Funcións comunicativas

-Expresión das emocións, dos sentimentos e das sensacións.

-Descrición e comentario de fotografías.

-Expresión de instrucións.

-Expresión da necesidade.

-Expresión da obrigaón.

-Narración de actividades cotiás.

-Descricións físicas.

Estruturas sintácticas

-Os tempos: presente, passé composé, futuro simple e imperfecto.

-O imperativo.

-A necesidade e a obrigaón.

Léxico de uso común

-As emocións, os sentimentos e as sensacións.

-A vida cotiá: colexio, actividades extraescolares, gustos.

-O corpo.

-Maquillaxe e disfraces.

BLOQUE 4: PRODUCCIÓN DE TEXTOS ESCRITOS: EXPRESIÓN E INTERACCIÓN

Criterios de avaliación

Comunicación: produción

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Estratexias de produción

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Funcións comunicativas

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Estruturas sintácticas

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Léxico de uso común

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Patróns ortográficos

Coñecer e aplicar, de maneira adecuada para facerse comprensible case sempre, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. o uso de maiúsculas e minúsculas, ou a separación de palabras ao final de liña), así como as convencións ortográficas máis habituais na redacción de textos en soporte electrónico.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e

do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.

3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.

4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

Comunicación: produción

-Escribir un poema ao estilo de Jacques Prévert.

Estratexias de produción

-Seguir un modelo para as producións propias.

Aspectos socioculturais e sociolingüísticos

-Coñecer aspectos da concentración e da relaxación.

-Coñecer un poeta francés do século XX: Jacques Prévert.

Funcións comunicativas

-Expresión das emocións, dos sentimentos e das sensacións.

-Descrición e comentario de fotografías.

-Expresión de instrucións.

-Expresión da necesidade.

-Expresión da obrigação.

-Narración de actividades cotiás.

-Descricións físicas.

Estruturas sintácticas

-Os tempos: presente, passé composé, futuro simple e imperfecto.

-O imperativo.

-A necesidade e a obrigação.

Léxico de uso común

-As emocións, os sentimentos e as sensacións.

-A vida cotiá: colexio, actividades extraescolares, gustos.

-O corpo.

-Maquillaxe e disfraces.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Competencia dixital

Contidos

- Participar, respectar os gustos e os estados de ánimo dos demais.
- Colaborar nas actividades de grupo.
- Respectar a quenda de palabra.
- Traballar a capacidade de observación.
- Practicar a pronuncia e a entoación.
- Traballar a capacidade de escoitar e memorizar.
- Desenvolver estratexias para localizar información nun texto.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Descubrir un poeta do século XX.
- Escribir un poema.
- Utilizar Internet para buscar a información específica.

Unidade 1

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.

2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.

4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

- Practicar a comprensión oral escoitando:
- situacións e anuncios nunha estación;
- o relato dunha viaxe;
- unhas descripcións sobre cambios de hábitos;
- un ditado;
- Comprender os documentos orais presentados.
- Practicar a concentración auditiva.
- Familiarizarse con consellos para viaxar por pouco diñeiro.
- A experimentación da linguaxe a través da obra Exercices de style de Raymond Queneau.
- Descubrimento do autor e do movemento literario que representa.
- Narración de feitos presentes e pasados.
- Descrición de hábitos.
- O passé composé e o imperfecto.
- O imperfecto habitual.
- Os pronomes relativos.
- Os medios de transporte.
- Cidades e países.
- Expresións de tempo para elaborar un relato.
- Os sons [o] / [ɔ], [a] / [ɑ].
- Os sons [p] / [b], [d] / [t].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que se dixo.

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e

reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.
2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros

medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante, expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

-Practicar a pronuncia dos sons [o] / [ɔ], [a] / [ã] et [p] / [b], [d] / [t]. ^[1]_{SEP}

-Practicar os monólogos da unidade.

-Facer un comentario positivo sobre unha viaxe.

Interacción

-Comunicarse na lingua estranxeira.

-Describir o medio de transporte empregado para ir a clase.

-Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.

-Memorizar expresións para utilizalos en diferentes situacións.

-Familiarizarse con consellos para viaxar por pouco diñeiro.

-A experimentación da linguaxe a través da obra Exercices de style de Raymond Queneau.

-Descubrimento do autor e do movemento literario que representa.

-Narración de feitos presentes e pasados.

-Descrición de hábitos.

-O passé composé e o imperfecto.

-O imperfecto habitual.

-Os pronomes relativos.

-Os medios de transporte.

-Cidades e países.

-Expresións de tempo para elaborar un relato.

-Os sons [o] / [ɔ], [a] / [ã].

-Os sons [p] / [b], [d] / [t].

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados,

presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un curso de idiomas).

4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

-Comprender os documentos, os diálogos breves con axuda da imaxe.

-Saber establecer a relación entre as fotografías e os textos.

-Desenvolver a competencia de comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semi-auténticos.

-Comprender as preguntas e saber buscar a información específica nos documentos.

-Ler as preguntas para identificar o tipo de información que han de buscar e comprender no texto.

-Ler para obter a idea global do texto.

-Familiarizarse con consellos para viaxar por pouco diñeiro.

-A experimentación da linguaxe a través da obra Exercices de style de Raymond Queneau.

-Descubrimento do autor e do movemento literario que representa.

-Narración de feitos presentes e pasados.

-Descrición de hábitos.

-O passé composé e o imperfecto.

-O imperfecto habitual.

-Os pronomes relativos.

-Os medios de transporte.

-Cidades e países.

-Expresións de tempo para elaborar un relato.

-Os homófonos gramaticais a / à, du / dû, la / là, ou / où, sur / sùr.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiáns, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Coñecer e aplicar, de maneira adecuada para facerse comprensible case sempre, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. o uso de maiúsculas e minúsculas, ou a separación de palabras ao final de liña), así como as convencións ortográficas máis habituais na redacción de textos en soporte electrónico.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).

2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.

3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.

4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

-Contar unha viaxe, unha anécdota.

-Escribir un anuncio sobre unha viaxe.

-Mobilizar todas as competencias desenvolvidas para realizar unha actividade práctica:
Un voyage inoubliable.

-Saber utilizar as súas notas para realizar unha actividade.

-Familiarizarse con consellos para viaxar por pouco diñeiro.

-A experimentación da linguaxe a través da obra Exercices de style de Raymond Queneau.

-Descubrimento do autor e do movemento literario que representa.

-Narración de feitos presentes e pasados.

-Descrición de hábitos.

-O passé composé e o imperfecto.

-O imperfecto habitual.

-Os pronomes relativos.

-Os medios de transporte.

-Cidades e países.

-Expresións de tempo para elaborar un relato.

-Os homófonos gramaticais a / à, du / dû, la / là, ou / où, sur / sûr.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir as regras gramaticais. Aplicalas con concentración e rigor.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para presentar un traballo.
- Participar e respectar a quenda de palabra.
- Colaborar nas actividades de grupo.
- Mostrar interese por formas de viaxar ecolóxicas.
- Gañar confianza para falar.
- Propor ideas en grupo, aceptar as críticas e saber renunciar ás súas ideas. escoitar e respectar a presentación doutros compañeiros.
- Traballar a capacidade de audición e observación.
- Reforzar a dedución das palabras.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Desenvolver a capacidade de memorización.
- Analizar unha estrutura gramatical e preguntar polo seu equivalente na lingua materna.
- Tratar de adquirir e asimilar novos coñecementos.
- Practicar a pronuncia.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Organizar o seu traballo.
- Coñecer medios de transporte económicos utilizados polos mozos franceses.
- Ampliar os seus coñecementos literarios e interesarse por un autor e a súa obra.
- Mostrar interese polas viaxes e outras culturas.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Ser capaz de traballar en grupo e suxerir ideas.
- Utilizar a web para buscar información sobre unha viaxe, buscar fotografías para ilustrar a súa presentación, unha cámara para gravar aos seus compañeiros, preparar o seu traballo en PowerPoint.

Unidade 2

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en

textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.

2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros

de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.

4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

-Practicar a comprensión oral de textos breves escoitando:

-descripcións de personalidade;

-unha historia / cómic;

-unhas conversacións;

-unha entrevista nun programa de radio;

-un ditado;

-Practicar a concentración auditiva.

-Memorizar expresións e mobilizalas para asocialas nos diálogos / textos e facilitar a comprensión.

-Coñecer as fábulas de Esopo a La Fontaine.

-Descrición da personalidade.

-Descricións físicas.

-Expresión da pertenza.

-Os adxectivos demostrativos e os pronomes tónicos.

-Os pronomes posesivos.

-O estilo indirecto en presente.

-Os trazos de carácter.

-Os verbos introdutores do discurso.

-Refráns con animais.

-Os sons [f] / [s] / [ʃ].

-Os sons [i] / [y] / [u] / [ɥi].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Expresión

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que dixo.

Interacción

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal,

xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.

2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).

3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante, expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Expresión

-Practicar a pronuncia dos sons [f] / [s] / [ʃ] et [i] / [y] / [u] / [ʉi].

-Producir os monólogos da unidade.

-Interpretar as fábulas de Fontaine.

-Ler un texto coñecido en voz alta. Prestar atención á pronuncia e á entoación.

-Falar sobre a súa personalidade.

-Describir a alguén.

Interacción

- Comunicarse na lingua estranxeira.
- Producir diálogos en liña coas situacións de comunicación específicas.
- Imitar a entoación dos textos memorizados.
- Reutilizar os contidos da unidade nun contexto máis lúdico.
- Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.
- Coñecer as fábulas de Esopo a La Fontaine.
- Descrición da personalidade.
- Descricións físicas.
- Expresión da pertenza.
- Os adxectivos demostrativos e os pronomes tónicos.
- Os pronomes posesivos.
- O estilo indirecto en presente.
- Os trazos de carácter.
- Os verbos introdutores do discurso.
- Refráns con animais.
- Os sons [f] / [s] / [ʃ].
- Os sons [i] / [y] / [u] / [ʝi].

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente

relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados, presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un curso de idiomas).
4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

- Comprender os documentos, os diálogos breves con axuda da imaxe.
- Saber establecer a relación entre as fotografías e os textos.
- Desenvolver a competencia de comprensión escrita a partir de documentos auténticos

ou semi-auténticos.

-Comprender as preguntas e saber buscar a información específica nos documentos.

-Ler as preguntas para anticiparse á información que van ler.

-Coñecer as fábulas de Esopo a La Fontaine.

-Descrición da personalidade.

-Descricións físicas.

-Expresión da pertenza.

-Os adxectivos demostrativos e os pronomes tónicos.

-Os pronomes posesivos.

-O estilo indirecto en presente.

-Os trazos de carácter.

-Os verbos introdutores do discurso.

-Refráns con animais.

-As grafías do son [s].

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á

intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Coñecer e aplicar, de maneira adecuada para facerse comprensible case sempre, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. o uso de maiúsculas e minúsculas, ou a separación de palabras ao final de liña), así como as convencións ortográficas máis habituais na redacción de textos en soporte electrónico.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.
4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

- Producir un texto solicitando información.
- Identificar as características propias do estilo formal e informal para poder aplicarlas.
- Seguir un modelo para producir os seus propios textos.
- Mobilizar todas as competencias desenvolvidas para realizar unha actividade práctica: Mise en scène d'une fable.
- Coñecer as fábulas de Esopo a La Fontaine.
- Descrición da personalidade.
- Descricións físicas.

- Expresión da pertenza.
- Os adxectivos demostrativos e os pronomes tónicos.
- Os pronomes posesivos.
- O estilo indirecto en presente.
- Os trazos de carácter.
- Os verbos introdutores do discurso.
- Refráns con animais.
- As grafías do son [s].

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir as regras gramaticais. Aplicalas con concentración e rigor.
- Participar, respectar a quenda de palabra e a opinión dos demais.
- Colaborar nas actividades de grupo.
- Escoitar aos demais. Saber dar un paso atrás cos rumores.
- Interesarse por outros e respectar o seu carácter.
- Participar en actividades por parellas e respectar a quenda do outro.
- Gañar confianza para falar.
- Traballar a capacidade de audición e observación.
- Reforzar a dedución das palabras.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Desenvolver a capacidade de memorización.
- Analizar unha estrutura gramatical e preguntar polo seu equivalente na lingua materna.
- Desenvolver estratexias de comprensión oral. Saber tomar notas e utilizalas.
- Tratar de adquirir e asimilar novos coñecementos.
- Practicar a pronuncia e a entoación.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Organizar o seu traballo.

- Sensibilizarse por un xénero literario (a fábula); descubrir a súa historia e o autor que a popularizou en Francia: Jean de La Fontaine.
- Familiarizarse con refráns de uso común.
- Facer unha versión dunha fábula de La Fontaine, desenvolver a súa sensibilidade artística e teatral e aplicala no escenario.
- Ser capaz de traballar en grupo.
- Utilizar a web para buscar información específica e ampliar o seu coñecemento.

Unidade 3

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do

cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.

2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descricións, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.

4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

-Practicar a comprensión oral de textos breves de diversa natureza:

-fenómenos naturais;

-unha conversación;

-datos sobre o planeta;

-unhas presentacións;

-un resumo informativo;

-un ditado;

-Practicar a concentración auditiva.

-Implicar o corpo na aprendizaxe para memorizar o novo vocabulario.

-O planeta e a ecoloxía.

- Petición de información.
- Descrición de accións.
- Descrición da climatoloxía.
- Expresión de vantaxes e desvantaxes.
- As diferentes formas interrogativas.
- Adxectivos e pronomes interrogativos.
- Os momentos da acción: venir de, être en train de, aller. [SEP]
- O clima e algúns fenómenos naturais.
- As profesións.
- O medio ambiente e a ecoloxía.
- Refráns relacionados co clima.
- Os sons [f] / [v], [ʃ] / [ʒ], [s] / [z].
- O son [ɛ̃] e os seus compostos: [wɛ̃] / [jɛ̃].

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Expresión

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que se dixo.

Interacción

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros,

procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.
2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante,

expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Expresión

- Practicar a pronuncia dos sons [f] / [v], [ʃ] / [ʒ], [s] / [z] e o son [ɛ̃] e os seus compostos: [wɛ̃] / [jɛ̃]. ^[L]_[SEP]
- Imitar a entoación dos textos memorizados.
- Practicar a produción dos monólogos da unidade.
- Realizar unha presentación sobre un problema medioambiental.
- Prestar atención á pronuncia e á entoación.
- Falar sobre vantaxes e desvantaxes.

Interacción

- Comunicarse na lingua estranxeira.
- Producir pequenos diálogos en liña coas situacións de comunicación específicas.
- Saber pedir información específica.
- Implicar o corpo na aprendizaxe para memorizar o novo vocabulario.
- Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.
- O planeta e a ecoloxía.
- Petición de información.
- Descrición de accións.
- Descrición da climatoloxía.
- Expresión de vantaxes e desvantaxes.
- As diferentes formas interrogativas.
- Adxectivos e pronomes interrogativos.
- Os momentos da acción: venir de, être en train de, aller. ^[L]_[SEP]
- O clima e algúns fenómenos naturais.
- As profesións.
- O medio ambiente e a ecoloxía.
- Refráns relacionados co clima.
- Os sons [f] / [v], [ʃ] / [ʒ], [s] / [z].
- O son [ɛ̃] e os seus compostos: [wɛ̃] / [jɛ̃].

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Crterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados,

presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un curso de idiomas).

4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

- Comprender os documentos con axuda das imaxes.
- Saber establecer a relación entre as fotografías e os textos.
- Desenvolver a competencia en comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semi-auténticos.
- Identificar detalles relevantes.
- Identificar a información global observando o título e as imaxes.
- O planeta e a ecoloxía.
- Petición de información.
- Descrición de accións.
- Descrición da climatoloxía.
- Expresión de vantaxes e desvantaxes.
- As diferentes formas interrogativas.
- Adxectivos e pronomes interrogativos.
- Os momentos da acción: venir de, être en train de, aller. [SEP]
- O clima e algúns fenómenos naturais.
- As profesións.
- O medio ambiente e a ecoloxía.
- Refráns relacionados co clima.
- As grafías do son [e]; participios pasados, adxectivos, infinitivos: é(e)(s) ou er.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou

uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.

4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

- Producir as preguntas para un cuestionario.
- Escribir unha carta de presentación.
- Seguir un modelo para producir os seus propios textos.
- Mobilizar todas as competencias desenvolvidas para realizar unha actividade práctica:
Des solutions pour une planète.
- O planeta e a ecoloxía.
- Petición de información.
- Descrición de accións.
- Descrición da climatoloxía.
- Expresión de vantaxes e desvantaxes.
- As diferentes formas interrogativas.
- Adxectivos e pronomes interrogativos.
- Os momentos da acción: venir de, être en train de, aller. [L]
[SEP]
- O clima e algúns fenómenos naturais.
- As profesións.
- O medio ambiente e a ecoloxía.
- Refráns relacionados co clima.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir as regras gramaticais. Aplicalas con concentración e rigor.
- Saber utilizar ferramentas tecnolóxicas para presentar un traballo.
- Participar e respectar a quenda de palabra.

- Colaborar nas actividades de grupo.
- Debater sobre as actividades profesionais, as súas vantaxes e os seus inconvenientes.
- Tomar conciencia dun problema medioambiental e adoptar actitudes cívicas adecuada.
- Propor ideas en grupo, aceptar as críticas e saber renunciar ás súas ideas. escoitar e respectar a presentación doutros compañeiros.
- Traballar a capacidade de audición e observación.
- Reforzar a dedución das palabras.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Desenvolver a capacidade de memorización.
- Analizar unha estrutura gramatical e preguntar polo seu equivalente na lingua materna.
- Tratar de adquirir e asimilar novos coñecementos.
- Practicar a pronuncia e a entoación.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Mobilizar os seus coñecementos e utilízalos nun contexto.
- Organizar o seu traballo.
- Descubrir as expresións relacionadas co clima e entender o seu sentido. Percibir o toque de humor nestas expresións.
- Sensibilizarse con problemas ambientais e implicarse como cidadán na conservación do planeta.
- Ser capaz de traballar en grupo, suxerir ideas e tomar a iniciativa.
- Utilizar a web para buscar información específica e poder presentar un traballo ante a clase.
- Utilizar Internet para buscar información e utilizar diferentes soportes para facer unha presentación (en vídeo ou PowerPoint).

Unidade 4

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido

xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.
2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).
3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.
4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun

centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

-Practicar a comprensión oral de textos breves:

-as tarefas domésticas;

-unha mensaxe no contestador;

-unhas conversacións;

-unha canción;

-unha entrevista a unha deportista;

-un ditado;

-Practicar a concentración auditiva.

-Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.

-Coñecer a unha gran deportista: Andrea Fuentes.

-Coñecer o mundo do circo e a vida dentro do Circo do Sol.

-Expresión da reclamación.

-Expresión da restrición.

-Expresión do consello.

-Expresión da obrigaón.

-Expresión da prohibición.

-Énfase (C'est moi qui... / C'est à moi de...).

-A negación (ne... que). [SEP]

-A formación do subxuntivo.

-A obrigaón e a prohibición: Il (ne) [SEP]faut (pas) que + subxuntivo / outras estruturas + infinitivo.

-As tarefas domésticas.

-A vida cotiá.

-O deporte.

-O mundo do circo.

-Expresións idiomáticas.

-Os sons [e] / [ø] / [o].

-O son [R]. [L]
[SEP]

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Expresión

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que dixo.

Interacción

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á

intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.

2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).

3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.

4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante, expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Expresión

- Practicar a pronuncia dos sons [e] / [ø] / [o] e [R].
- Practicar a produción dos monólogos da unidade (reclamar, continuar unha historia).
- Prestar atención á pronuncia e á entoación.
- Defenderse dunha acusación.

Interacción

- Comunicarse na lingua estranxeira.

- Producir pequenos diálogos en liña coas situacións de comunicación específicas.
- Presentar un traballo sobre a felicidade.
- Falar sobre a repartición de tarefas domésticas.
- Memorizar estruturas útiles para a comunicación.
- Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.
- Utilizar os contidos da unidade nun contexto máis lúdico.
- Coñecer a unha gran deportista: Andrea Fuentes.
- Coñecer o mundo do circo e a vida dentro do Circo do Sol.
- Expresión da reclamación.
- Expresión da restrición.
- Expresión do consello.
- Expresión da obrigaón.
- Expresión da prohibición.
- Énfase (C'est moi qui... / C'est à moi de...).
- A negación (ne... que). ^[L]_[SEP]
- A formación do subxuntivo.
- A obrigaón e a prohibición: Il (ne) ^[L]_[SEP]faut (pas) que + subxuntivo / outras estruturas + infinitivo.
- As tarefas domésticas.
- A vida cotiá.
- O deporte.
- O mundo do circo.
- Expresións idiomáticas.
- Os sons [e] / [ø] / [o].
- O son [R]. ^[L]_[SEP]

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do

texto.

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados, presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un curso de idiomas).
4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

- Desenvolver a competencia de comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semi-auténticos.
- Comprender as preguntas e saber buscar a información específica nos documentos.
- Deducir o significado das palabras polo contexto.
- Coñecer a unha gran deportista: Andrea Fuentes.
- Coñecer o mundo do circo e a vida dentro do Circo do Sol.
- Expresión da reclamación.
- Expresión da restrición.
- Expresión do consello.
- Expresión da obrigaón.
- Expresión da prohibición.
- Énfase (C'est moi qui... / C'est à moi de...).
- A negación (ne... que). [SEP]
- A formación do subxuntivo.
- A obrigaón e a prohibición: Il (ne) [SEP]faut (pas) que + subxuntivo / outras estruturas + infinitivo.
- As tarefas domésticas.
- A vida cotiá.
- O deporte.
- O mundo do circo.
- Expresións idiomáticas.
- O plural dos substantivos e dos adxectivos.

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Coñecer e aplicar, de maneira adecuada para facerse comprensible case sempre, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. o uso de maiúsculas e minúsculas, ou a separación de palabras ao final de liña), así como as convencións ortográficas máis habituais na redacción de textos en soporte electrónico.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou

uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.

4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

- Escribir unha reclamación sobre as actividades domésticas, seguindo un modelo.
- Falar das súas obrigacións cotiás.
- Expor un problema nun foro.
- Seguir un modelo para producir os seus propios textos.
- Mobilizar todas as competencias desenvolvidas para realizar unha tarefa práctica: La photo du bonheur.
- Coñecer a unha gran deportista: Andrea Fuentes.
- Coñecer o mundo do circo e a vida dentro do Circo do Sol.
- Expresión da reclamación.
- Expresión da restrición.
- Expresión do consello.
- Expresión da obrigación.
- Expresión da prohibición.
- Énfase (C'est moi qui... / C'est à moi de...).
- A negación (ne... que). ^[L]_[SEP]
- A formación do subxuntivo.
- A obrigación e a prohibición: Il (ne) ^[L]_[SEP]faut (pas) que + subxuntivo / outras estruturas + infinitivo.
- As tarefas domésticas.
- A vida cotiá.
- O deporte.
- O mundo do circo.
- Expresións idiomáticas.
- O plural dos substantivos e dos adxectivos.

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir as regras gramaticais. Aplicalas con concentración e rigor.
- Tomar conciencia de certas actitudes cívicas necesarias para a vida en familia e en comunidade.
- Escoitar os demais e mostrar tolerancia coa intervención dos seus compañeiros.
- Reflexionar sobre a dependencia que ten a sociedade moderna das novas tecnoloxías e que afectan principalmente aos mozos. Avaliar o seu impacto a nivel de relacións sociais.
- Gañar confianza para falar.
- Respectar as producións orais e os traballos doutros.
- Saber aceptar as críticas e telas en conta.
- Traballar a capacidade de audición e observación.
- Reforzar a dedución das palabras.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Desenvolver a capacidade de memorización.
- Analizar unha estrutura gramatical e preguntar polo seu equivalente na lingua materna.
- Tratar de adquirir e asimilar novos coñecementos.
- Practicar a pronuncia e a entoación.
- Adquirir as estruturas e reutilizalas nun contexto.
- Identificar o formato dun texto para poder reproducilo.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Coñecer a unha campioa de natación e ampliar os seus coñecementos deportivos.
- Descubrir un mundo artístico e espertar a curiosidade polas artes do circo.
- Descubrir expresións idiomáticas relacionadas coas tarefas domésticas e percibir o toque de humor.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Ser capaz de traballar en grupo, suxerir ideas, tomar a iniciativa e organizar o seu traballo.
- Aprender a facer procuras en Internet para ampliar os seus coñecementos.
- Utilizar Internet para facer as procuras iconográficas específicas.

Unidade 5

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non

este distorsionado.

2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descrições, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.

4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiás ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

-Practicar a comprensión oral de textos breves de diversa natureza:

-unhas descrições físicas;

-un diálogo;

-un interrogatorio policial;

-unha situación nunha tenda;

-unha canción;

-un ditado;

-Practicar a concentración visual e auditiva.

-Memorizar o novo vocabulario e empregalo nunha situación.

-Reutilizar as produções orais dirixidas nas actividades.

-Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.

-Sensibilizarse con diversos temas.

-Literatura policíaca: descubrir dous grandes detectives: o comisario Maigret e Hércules Poirot; así como os seus creadores.

-Descrición física.

-Expresión da causa.

-Expresión do ánimo.

-O pretérito pluscuamperfecto.

- Expresión da causa (parce que, comme).
- Os pronomes demostrativos.
- Os adxectivos descritivos (trazos faciais).
- As historias policíacas e outros feitos diversos.
- Os sons [ɛ] / [œ] / [ɔ].
- Os sons [aj] / [œj] / [uj] / [ɛj]. [SEP]

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Crterios de avaliación

Expresión

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que se dixo.

Interacción

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os

expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.
2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante, expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Expresión

-Descubrir algunhas regras para pasar do texto escrito ao texto oral e as regras de

correspondencia entre fonema e grafema.

-Practicar a pronuncia dos sons [ɛ] / [œ] / [ɔ] e o sons [aj] / [œj] / [uj] / [ɛj]. [SEP]

-Practicar a produción dos monólogos da unidade.

-Prestar atención á pronuncia e á entoación.

-Describir a alguén en detalle.

-Animar a alguén a tomar unha decisión.

-Facer unha presentación dunha novela dos autores estudados.

-Facer unha presentación da caricatura dun personaxe.

Interacción

-Comunicarse na lingua estranxeira.

-Interactuar cos seus compañeiros para producir pequenos diálogos en liña coas situacións de comunicación.

-Facer uso da vacilación antes de responder, para gañar tempo.

-Memorizar o novo vocabulario e empregalo nunha situación.

-Reutilizar as producións orais dirixidas nas actividades.

-Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.

-Sensibilizarse con diversos temas.

-Literatura policíaca: descubrir dous grandes detectives: o comisario Maigret e Hércules Poirot; así como os seus creadores.

-Descrición física.

-Expresión da causa.

-Expresión do ánimo.

-O pretérito pluscuamperfecto.

-Expresión da causa (parce que, comme).

-Os pronomes demostrativos.

-Os adxectivos descritivos (trazos faciais).

-As historias policíacas e outros feitos diversos.

-Os sons [ɛ] / [œ] / [ɔ].

-Os sons [aj] / [œj] / [uj] / [ɛj]. [SEP]

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de

interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados, presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un

curso de idiomas).

4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.

5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

-Analizar as imaxes e interpretalas.

-Desenvolver a competencia de comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semi-auténticos.

-Comprender as preguntas e saber buscar a información específica nos documentos.

-Facer unha lectura para identificar detalles.

-Sensibilizarse con diversos temas.

-Literatura policíaca: descubrir dous grandes detectives: o comisario Maigret e Hércules Poirot; así como os seus creadores.

-Descrición física.

-Expresión da causa.

-Expresión do ánimo.

-O pretérito pluscuamperfecto.

-Expresión da causa (parce que, comme).

-Os pronomes demostrativos.

-Os adxectivos descritivos (trazos faciais).

-As historias policíacas e outros feitos diversos.

-As grafías de os sons [ou] e [ɔ]. ^[L]_[SEP]

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de

estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Coñecer e aplicar, de maneira adecuada para facerse comprensible case sempre, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. o uso de maiúsculas e minúsculas, ou a separación de palabras ao final de liña), así como as convencións ortográficas máis habituais na redacción de textos en soporte electrónico.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.

4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

- Escribir a continuación dunha canción.
- Escribir un resumo dun libro.
- Mobilizar todas as competencias desenvolvidas para realizar unha tarefa práctica: Faire une caricature.
- Sensibilizarse con diversos temas.
- Literatura policíaca: descubrir dous grandes detectives: o comisario Maigret e Hércules Poirot; así como os seus creadores.
- Descrición física.
- Expresión da causa.
- Expresión do ánimo.
- O pretérito pluscuamperfecto.
- Expresión da causa (parce que, comme).
- Os pronomes demostrativos.
- Os adxectivos descritivos (trazos faciais).
- As historias policíacas e outros feitos diversos.
- As grafías de os sons [o] e [ɔ]. ^[1]_[sEP]

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir as regras gramaticais. Aplicalas con concentración e rigor.
- Utilizar o razoamento e a lóxica para reconstruír a cronoloxía dunha historia.
- Colaborar nas actividades de interacción. escoitar e respectar as producións dos demais.
- Participar e respectar a quenda de palabra.

- Colaborar nas actividades de grupo.
- Tomar conciencia dos compromisos coa natureza e desempeñar o papel de preservala tanto na cidade como no campo.
- Mostrar respecto cara aos demais.
- Gañar confianza para falar.
- Propor ideas en grupo, aceptar as críticas e saber renunciar ás súas ideas. escoitar e respectar a presentación doutros compañeiros.
- Traballar a capacidade de audición e observación.
- Reforzar a dedución das palabras.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Desenvolver a capacidade de memorización.
- Analizar unha estrutura gramatical, saber aplicala en contexto e preguntar polo seu equivalente na lingua materna.
- Tratar de adquirir e asimilar novos coñecementos sobre un tema preciso. Desenvolver estratexias de comprensión para identificar a información esencial.
- Practicar a pronuncia e a entoación.
- Implicarse na aprendizaxe.
- Descubrir as características da canción.
- Descubrir dúas grandes figuras da literatura policíaca e os seus heroes. Desenvolver o interese e o gusto pola lectura, en xeral e polo xénero policíaco en particular.
- Desenvolver a súa creatividade. Profundar o seu coñecemento en materia de música, cinema, deporte e literatura.
- Participar en xogos de rol coidando a prosodia.
- Ser capaz de traballar en grupo, suxerir ideas, tomar a iniciativa e organizar o traballo.
- Aprender a realizar procuras específicas en Internet para acceder rapidamente á información.

Unidade 6

Bloque 1. Comprensión de textos orais

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en textos orais breves e ben estruturados, transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a velocidade lenta ou media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que versen sobre asuntos cotiáns en situacións habituais ou sobre temas xerais ou do propio campo de interese nos ámbitos persoal, público, e educativo, sempre que as condicións

acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver a escoitar.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), comportamento (xestos, expresións faciais, uso da voz, contacto visual), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e as intencións comunicativas xerais relacionados.

Estándares de aprendizaxe

1. Capta os puntos principais e os detalles relevantes de indicacións, anuncios, mensaxes e comunicados breves e articulados de maneira lenta e clara (p. e. por megafonía, ou nun contestador automático), sempre que as condicións acústicas sexan boas e o son non estea distorsionado.

2. Entende información relevante do que se lle di en transaccións e xestións cotiás e estruturadas (p. e. en hoteis, tendas, albergues, restaurantes, espazos de lecer ou centros de estudos).

3. Comprende, nunha conversación informal na que participa, descricións, narracións, puntos de vista e opinións formulados de maneira simple sobre asuntos prácticos da vida diaria e sobre temas do seu interese, cando se lle fala con claridade, amodo e

directamente e o interlocutor está disposto a repetir ou reformular o que dixo.

4. Comprende, nunha conversación formal, ou entrevista na que participa (p. e. nun centro de estudos), preguntas sobre asuntos persoais ou educativos, así como comentarios sinxelos e predicibles relacionados, sempre que poida pedir que se lle repita, aclare ou elabore algo do que se lle dixo.

5. Identifica a información esencial de programas de televisión sobre asuntos cotiáns ou do seu interese articulados con lentitude e claridade (p. e. noticias, documentais ou entrevistas), cando as imaxes vehiculan gran parte da mensaxe.

Contidos

-Practicar a comprensión oral de textos breves de diversa natureza:

-descrición de obxectos:

-un diálogo;

-un programa de radio;

-un ditado;

-Practicar a concentración visual e auditiva.

-Memorizar o novo vocabulario e empregalo nunha situación.

-Reutilizar as producións orais dirixidas nas actividades.

-Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.

-Coñecer o mercadillo de Saint-Ouen.

-Descubrir algunhas invencións francesas.

-Descrición dun obxecto.

-Expresión de hipóteses.

-Expresión da finalidade.

-Expresión do desexo.

-Expresión da opinión.

-A condicional (formación e uso).

-Os usos do subxuntivo: finalidade, desexo, opinión.

-As características dos obxectos.

-A psicoloxía (interpretación dos sonhos, problemas persoais).

-Os sons [y] / [ø] / [œ] / [ə] / [a]. ^[L]_[SEP]

-Os sons [br] / [kr] / [tr] / [gr] / ^[L]_[SEP][pr] / [dr] / [fr]. ^[L]_[SEP]

Bloque 2. Producción de textos orais: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Expresión

Producir textos breves e comprensibles, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro neutro ou informal, cunha linguaxe sinxela, nos que se dá, solicita e intercambia información sobre temas de importancia na vida cotiá e asuntos coñecidos ou de interese persoal, educativo ou ocupacional, e se xustifican brevemente os motivos de determinadas accións e plans, aínda que ás veces haxa interrupcións ou vacilacións, resulten evidentes as pausas e a reformulación para organizar o discurso e seleccionar expresións e estruturas, e o interlocutor teña que solicitar ás veces que se lle repita o que dixo.

Interacción

Manexar frases curtas, grupos de palabras e fórmulas para desenvolverse de maneira suficiente en breves intercambios en situacións habituais e cotiás, interrompendo en ocasións o discurso para buscar expresións, articular palabras menos frecuentes e reparar a comunicación en situacións menos comúns.

Interactuar de maneira sinxela en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou xestos simples para tomar ou ceder a quenda de palabra, aínda que se dependa en gran medida da actuación do interlocutor.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves e de estrutura simple e clara, utilizando, entre outros, procedementos como a adaptación da mensaxe a patróns da primeira lingua ou outras, ou o uso de elementos léxicos aproximados se non se dispón doutros máis precisos.

Incorporar á produción do texto oral monolóxico ou dialóxico os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, actuando coa debida propiedade e respectando as normas de cortesía máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto de maneira sinxela coa suficiente cohesión interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores conversacionais de uso moi frecuente).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico oral suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás,

aínda que en situacións menos correntes haxa que adaptar a mensaxe.

Pronunciar e entoar de maneira clara e intelixible, aínda que ás veces resulte evidente o acento estranxeiro, ou se cometan erros de pronuncia que non interrompan a comunicación, e os interlocutores teñan que solicitar repeticións de cando en vez.

Estándares de aprendizaxe

1. Fai presentacións breves e ensaiadas, seguindo un esquema lineal e estruturado, sobre aspectos concretos de temas do seu interese ou relacionados cos seus estudos, e responde preguntas breves e sinxelas dos oíntes sobre o seu contido.
2. Desenvólvese coa debida corrección en xestións e transaccións cotiás, como son as viaxes, o aloxamento, o transporte, as compras e o lecer, seguindo normas de cortesía básicas (saúdo e tratamento).
3. Participa en conversacións informais breves, cara a cara ou por teléfono ou outros medios técnicos, nas que establece contacto social, intercambia información e expresa de maneira sinxela opinións e puntos de vista, fai invitacións e ofrecementos, pide e ofrece cousas, pide e dá indicacións ou instrucións, ou discute os pasos que hai que seguir para realizar unha actividade conxunta.
4. Desenvólvese de maneira simple pero suficiente nunha conversación formal, reunión ou entrevista (p. e. para realizar un curso de verán), achegando información relevante, expresando de maneira sinxela as súas ideas sobre temas habituais, dando a súa opinión sobre problemas prácticos cando se lle pregunta directamente, e reaccionando de forma simple ante comentarios, sempre que poida pedir que se lle repitan os puntos clave se o necesita.

Contidos

Expresión

- Practicar a pronuncia dos sons [y] / [ø] / [œ] / [ə] / [a] e os sons [br] / [kr] / [tr] / [gr] / [pr] / [dr] / [fr]. ^[1]_{SEP}
- Practicar a produción dos monólogos da unidade.
- Prestar atención á pronuncia e á entoación.
- Facer unha presentación dun invento.

Interacción

- Comunicarse na lingua estranxeira.
- Interactuar cos seus camaradas para producir pequenos diálogos, en liña coas situacións de comunicación da unidade.
- Negociar un prezo.

- Falar dos seus soños.
- Falar de feitos ou situacións hipotéticas.
- Falar de cousas difíciles de definir.
- Memorizar o novo vocabulario e empregalo nunha situación.
- Reutilizar as producións orais dirixidas nas actividades.
- Favorecer a implicación individual e a dinámica de grupo.
- Coñecer o mercadillo de Saint-Ouen.
- Descubrir algunhas invencións francesas.
- Descrición dun obxecto.
- Expresión de hipóteses.
- Expresión da finalidade.
- Expresión do desexo.
- Expresión da opinión.
- A condicional (formación e uso).
- Os usos do subxuntivo: finalidade, desexo, opinión.
- As características dos obxectos.
- A psicoloxía (interpretación dos soños, problemas persoais).
- Os sons [y] / [ø] / [œ] / [ə] / [a]. ^[L]_[SEP]
- Os sons [br] / [kr] / [tr] / [gr] / ^[L]_[SEP][pr] / [dr] / [fr]. ^[L]_[SEP]

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

Criterios de avaliación

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e os detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves e ben estruturados escritos nun rexistro formal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos e ocupacións, e que conteñan estruturas sinxelas e un léxico de uso común.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e as ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer, e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos de estudo e de traballo, actividades de lecer, incluídas manifestacións artísticas como a música ou o cinema), condicións de vida e contorna, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no traballo, no centro educativo, nas institucións), e convencións sociais (costumes, tradicións).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como os patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización textual (introdución do tema, desenvolvemento e cambio temático, e peche textual).

Recoñecer, e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. e. estrutura interrogativa para facer unha suxestión).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e inferir do contexto e do cotexto, con apoio visual, os significados de palabras e expresións de uso menos frecuente ou máis específico.

Recoñecer as principais convencións ortográficas, tipográficas e de puntuación, así como as abreviaturas e os símbolos de uso común (p. e. %), e os seus significados asociados.

Estándares de aprendizaxe

1. Identifica, con axuda da imaxe, instrucións xerais de funcionamento e manexo de aparellos de uso cotián (p. e. unha fotocopiadora), así como instrucións claras para a realización de actividades e normas de seguridade básicas (p. e. nun espazo de lecer).
2. Comprende correspondencia persoal sinxela en calquera formato na que fala dun mesmo; se describen persoas, obxectos e lugares; se narran acontecementos pasados, presentes e futuros, reais ou imaxinarios, e expresa de maneira sinxela sentimentos, desexos e opinións sobre temas xerais, coñecidos ou do seu interese.
3. Entende o esencial de correspondencia formal na que se lle informa sobre asuntos do seu interese no contexto persoal ou educativo (p. e. sobre unha bolsa para realizar un curso de idiomas).
4. Capta as ideas principais de textos xornalísticos breves en calquera soporte e sobre temas xerais ou do seu interese se os números, os nomes, as ilustracións e os títulos vehiculan gran parte da mensaxe.
5. Entende información específica esencial en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta claramente estruturados sobre temas relativos a asuntos do seu interese (p. e. sobre unha aplicación informática, un libro ou unha película), sempre que poida reler as seccións difíciles.

Contidos

-Analizar as imaxes e interpretalas.

- Desenvolver a competencia en comprensión escrita a partir de documentos auténticos ou semi-auténticos.
- Comprender as preguntas e saber buscar a información específica nos documentos.
- Ler a información de antemán que necesitan identificar.
- Axudarse das imaxes e títulos para facilitar a comprensión.
- Coñecer o mercadillo de Saint-Ouen.
- Descubrir algunhas invencións francesas.
- Descrición dun obxecto.
- Expresión de hipóteses.
- Expresión da finalidade.
- Expresión do desexo.
- Expresión da opinión.
- A condicional (formación e uso).
- Os usos do subxuntivo: finalidade, desexo, opinión.
- As características dos obxectos.
- A psicoloxía (interpretación dos soños, problemas persoais).
- ai ou ais (futuro simple ou condicional). ^[L]_{SEP}

Bloque 4. Producción de textos escritos: Expresión e interacción

Criterios de avaliación

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves, sinxelos e de estrutura clara sobre temas cotiáns ou do propio interese, nun rexistro formal ou neutro utilizando adecuadamente os recursos básicos de cohesión, as convencións ortográficas básicas e os signos de puntuación máis comúns, cun control razoable de expresións e estruturas sinxelas e un léxico de uso frecuente.

Coñecer e aplicar estratexias adecuadas para elaborar textos escritos breves e de estrutura simple, p. e. copiando formatos, fórmulas e modelos convencionais propios de cada tipo de texto.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais, comportamento e convencións sociais, respectando as normas de cortesía e da netiqueta máis importantes nos contextos respectivos.

Levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, utilizando os expoñentes máis comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis frecuente para organizar o texto escrito de maneira sinxela coa suficiente cohesión

interna e coherencia con respecto ao contexto de comunicación.

Mostrar control sobre un repertorio limitado de estruturas sintácticas de uso habitual, e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos o bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes).

Coñecer e utilizar un repertorio léxico escrito suficiente para comunicar información, opinións e puntos de vista breves, simples e directos en situacións habituais e cotiás, aínda que en situacións menos correntes e sobre temas menos coñecidos haxa que adaptar a mensaxe.

Coñecer e aplicar, de maneira adecuada para facerse comprensible case sempre, os signos de puntuación elementais (p. e. punto, coma) e as regras ortográficas básicas (p. e. o uso de maiúsculas e minúsculas, ou a separación de palabras ao final de liña), así como as convencións ortográficas máis habituais na redacción de textos en soporte electrónico.

Estándares de aprendizaxe

1. Completa un cuestionario sinxelo con información persoal e relativa á súa formación, intereses ou afeccións (p. e. para subscribirse a unha publicación dixital).
2. Escribe notas e mensaxes (SMS, WhatsApp, Twitter), nas que fai breves comentarios ou dá instrucións e indicacións relacionadas con actividades e situacións da vida cotiá e do seu interese, respectando as convencións e as normas de cortesía e da netiqueta.
3. Escribe correspondencia persoal breve na que establece e mantén o contacto social (p. e. con amigos noutros países); se intercambia información; se describe en termos sinxelos sucesos importantes e experiencias persoais; dá instrucións; fai e acepta ofrecementos e suxestións (p. e. cancelan, confirman ou modifican unha invitación ou uns plans), e expresa opinións de maneira sinxela.
4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, solicitando ou dando a información requirida e observando as convencións formais e as normas de cortesía básicas deste tipo de textos.

Contidos

- Presentar un proxecto para a súa escola.
- Mobilizar todas as competencias desenvolvidas para realizar unha tarefa práctica: Nos meilleurs moments en français.
- Coñecer o mercadillo de Saint-Ouen.
- Descubrir algunhas invencións francesas.

- Descrición dun obxecto.
- Expresión de hipóteses.
- Expresión da finalidade.
- Expresión do desexo.
- Expresión da opinión.
- A condicional (formación e uso).
- Os usos do subxuntivo: finalidade, desexo, opinión.
- As características dos obxectos.
- A psicoloxía (interpretación dos soños, problemas persoais).
- ai ou ais (futuro simple ou condicional). L
SEP

Competencias clave (ademais da competencia lingüística)

Competencia matemática e competencias clave en ciencia e tecnoloxía

Competencias sociais e cívicas

Aprender a aprender

Sensibilización e expresión cultural

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Competencia dixital

Contidos

- Utilizar o razoamento e a lóxica para deducir as regras gramaticais. Aplicalas con concentración e rigor.
- Utilizar o razoamento e a lóxica para reconstruír citas.
- Participar e respectar a quenda de palabra.
- Colaborar nas actividades de interacción.
- Gañar confianza para falar.
- Propor ideas en grupo, aceptar as críticas e saber renunciar ás súas ideas. escoitar e respectar a presentación doutros compañeiros.
- Traballar a capacidade de audición e observación.
- Reforzar a dedución das palabras.
- Desenvolver estratexias para asociar elementos.
- Desenvolver a capacidade de memorización.
- Analizar unha estrutura gramatical, aplicala en contexto e preguntar polo seu equivalente na lingua materna.
- Pór en práctica as estratexias de lectura adquiridas.
- Practicar a pronuncia e a entoación.

- Implicarse na aprendizaxe.
- Mobilizar a súa memoria para lembrar as actividades realizadas en francés.
- Descubrir un mercado alternativo nos arredores de París, o mercadillo de Saint-Ouen e a tradición dos mercadillos e a venda ambulante en Francia.
- Iniciarse na interpretación dos soños.
- Descubrir inventores famosos e os seus inventos.
- Xogar a un xogo literario coñecido: “O retrato chinés”. Descubrir unha cita de dúas personalidades: Benjamin Franklin e Albert Einstein.
- Desenvolver a súa creatividade.
- Prestarse ás actividades propostas de expresión oral.
- Atraverse a falar na lingua estranxeira para investir na súa aprendizaxe.
- Ser capaz de traballar en grupo, suxerir ideas, tomar a iniciativa e organizar o traballo.
- Revisar o vocabulario relacionado coas novas tecnoloxías.
- Aprender a realizar procuras en Internet para acceder rapidamente á información.

10. Programación de 1º de Bacharelato, 2ª Lingua estranxeira

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave sensacións e sentimentos básicos, claramente estruturados e articulados a unha velocidade lenta ou media, e se a persoa interlocutora está disposta a repetir ou reformular o dito.

OBXECTIVOS

Bloque1

SLEB1.5. Comprende, nunha conversa informal na que participa, opinións xustificadas e claramente articuladas a unha velocidade lenta ou media, sobre diversos asuntos cotiáns ou de interese persoal, así como a expresión de sentimentos sobre aspectos concretos de temas habituais ou de actualidade, e se a persoa interlocutora está disposta a repetir ou reformular o dito.

SLEB1.6. Identifica os aspectos máis importantes en presentacións sobre temas coñecidos ou do seu interese nos ámbitos persoal e educativo; e de programas informativos, documentais, entrevistas en televisión, anuncios publicitarios e programas de entretemento, cando o discurso está ben estruturado e articulado con claridade nunha variedade estándar da lingua, e con apoio da imaxe.

Bloque 2. Producción de textos orais

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26693

B1.5. Comprender o sentido xeral e a información moi relevante e sinxela de presentacións ben estruturadas sobre temas familiares e predicibles, e de programas de televisión tales como informativos, entrevistas ou anuncios, sempre que as imaxes sexan suficientemente redundantes para facilitar a comprensión.,estruturadas (por exemplo, en bancos, tendas, hoteis, restaurantes, transportes ou centros docentes), e os puntos principais e a información relevante cando se lle fala directamente en situacións menos habituais, pero predicibles (por exemplo, a perda dun obxecto), sempre que poida volver escoitar o dito.

B2.1. Estratexias de produción:

– **Planificación:**

– Identificar o contexto, o destinatario e a finalidade da produción ou da interacción.

– Adecuar o texto ao destinatario, ao contexto e á canle, escollendo os expoñentes lingüísticos necesarios para lograr a intención comunicativa.

– **Execución:**

– Concibir a mensaxe con claridade, distinguindo a súa idea ou ideas principais, e a súa estrutura básica.

– Activar os coñecementos previos sobre modelos e secuencias de interacción, e elementos lingüísticos previamente asimilados e memorizados.

– Expresar a mensaxe con claridade e coherencia básica, estruturándoa adecuadamente e axustándose, de ser o caso, aos modelos e ás fórmulas de cada tipo de texto memorizados e traballados na clase previamente. – Reaxustar a tarefa (emprender unha versión máis modesta) ou da mensaxe (limitar o que realmente lle gustaría expresar), tras valorar as dificultades e os recursos lingüísticos dispoñibles.

B2.1. Pronunciar de xeito intelixible, aínda que se cometan erros de pronuncia polos que as persoas interlocutoras teñan que solicitar repeticións para entender a mensaxe.

B2.2. Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais monolóxicos ou dialóxicos breves ou de lonxitude media, e de estrutura simple e clara, recorrendo, entre outros, a procedementos como a reformulación, en termos máis sinxelos ou de significado aproximado, do que se quere expresar cando non se dispón de

estruturas ou léxico máis complexos en situacións comunicativas máis específicas.

B2.3. Intercambiar con pronuncia clara e intelixible, información en situacións de comunicacióalumnado e menos habituais, pero predicibles, nas que teña que expresar o acordo, o desacordo, o interese, a posibilidade e a imposibilidade, usando un repertorio de expresións frecuentes no ámbito público (doenzas, pequenas reclamacións, etc.), así como na expresión básica dos sentimentos e os intereses persoais, tales como satisfacción, desgusto, admiración e sorpresa.

B2.4. Producir textos de extensión breve ou media, tanto cara a cara como por teléfono ou por outros medios técnicos

SLEB2.1. Fai presentacións ensaiadas previamente, breves e con apoio visual, sobre aspectos concretos de temas educativos sinxelos do seu interese, organizando a información básica nun esquema coherente e ampliándoa con algúns exemplos, e respondendo a preguntas sinxelas de oíntes sobre o tema tratado.

SLEB2.2. Toma parte en conversas formais ou entrevistas de carácter educativo ou ocupacional, sobre temas moi habituais nestes contextos, intercambiando información relevante sobre feitos concretos, pedindo instrucións ou solucións a problemas prácticos, suscitando de xeito sinxelo e con claridade os seus puntos de vista, e xustificando brevemente as súas accións, opinións e plans.

SLEB2.3. Desenvólvese coa suficiente eficacia en situacións cotiás e menos habituais pero predicibles que poden xurdir durante unha viaxe ou estadía noutros países por motivos persoais ou educativos (transporte, aloxamento, comidas, compras, estudos, relacións coas autoridades, saúde ou lecer), e utiliza estratexias de comunicación lingüísticas (uso de exemplos e palabras de significado próximo) e xestos apropiados.

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26694

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave

– Compensar as carencias lingüísticas mediante procedementos lingüísticos e paralingüísticos.

– **Lingüísticos:**

– Modificar palabras de significado parecido.

– Definir ou parafrasear un termo ou unha expresión.

- Usar a lingua materna ou "estranxeirizar" palabras da lingua meta.
- Pedir axuda.
- **Paralingüísticos:**
- Sinalar obxectos, usar deícticos ou realizar accións que aclaran o significado.
- Usar linguaxe corporal culturalmente pertinente (acenos, expresións faciais, posturas e contacto visual ou corporal).
- Usar elementos cuasiléxicos (hum, puah, etc.) de valor comunicativo.

B2.2. Actitude de respecto cara a si mesmo/a e cara ás demais persoas, para comprender e facerse comprender.

B2.3. Rutinas ou modelos comúns de interacción segundo o tipo de situación de comunicación. mal, neutro ou informal, cun discurso comprensible e adecuado á situación, e utilizando as estratexias necesarias para iniciar, manter e facer progresar a comunicación

B2.5. Intercambiar información e opinións, dar instrucións, describir e narrar acontecementos sinxelos, xustificar brevemente os motivos de accións e planos, formular hipóteses, facer suxestións e argumentar de xeito sinxelo, aínda que se produzan pausas para planificar o que se vai dicir e, en ocasións, haxa que formular a mensaxe en termos máis sinxelos e repetir ou reelaborar o dito para axudar á comprensión da persoa interlocutora

SLEB2.4. Participa en conversas informais, cara a cara ou por teléfono, ou por outros medios técnicos, sobre asuntos cotiáns, nas que intercambia información e se expresan e xustifican opinións brevemente; narra e describe feitos sinxelos ocorridos no pasado ou expresa brevemente plans de futuro; fai suxestións; pide e dá indicacións ou instrucións; expresa e xustifica sentimentos de xeito sinxelo, e describe con certo detalle aspectos concretos de temas de actualidade moi coñecidos ou de interese persoal ou educativo.

Bloque 3. Comprensión de textos escritos

a B3.1. Estratexias de comprensión: B3.1. Utilizar estratexias de lectura
 SLEB3.1. Identifica a información CCL

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26695

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave

- Mobilización de información previa sobre o tipo de tarefa e o tema, a partir da información superficial: imaxes, organización na páxina, títulos de cabeceira, etc.
- Identificación do tipo de lectura demandado pola tarefa (en superficie ou oceánica, selectiva, intensiva ou extensiva).
- Distinción de tipos de comprensión necesarios para a realización da tarefa (sentido xeral, información esencial e puntos principais)
- Formulación de hipóteses sobre contido e contexto.
- Inferencia e formulación de hipóteses sobre significados a partir da comprensión de elementos significativos, lingüísticos e paratextuais, e do coñecemento e experiencias noutras linguas.
- Reformulación de hipóteses a partir da comprensión de novos elementos.
- B3.2. Recoñecemento da estrutura das cartas formais (remitente, cabeceira, lugar e data; asunto, saúdo á persoa destinataria, corpo da carta, despedida e sinatura). (recurso ás imaxes, títulos e outras informacións visuais, e aos coñecementos previos sobre o tema ou a situación de comunicación, e aos transferidos desde as linguas que coñece), identificando a información máis importante e deducindo o significado de palabras e expresións non coñecidas
- B3.2. Seguir instrucións e consignas básicas, sinxelas e predicibles, de carácter público, institucional ou corporativo.
- B3.3. Comprender información relevante e previsible en textos descritivos ou narrativos breves e ben estruturados nos que se informa de acontecementos, se describen accións, persoas, obxectos e lugares, e se manifestan opinións con expresións sinxelas, relativos a experiencias e a coñecementos propios da súa idade e do seu nivel escolar.
- B3.4. Recoñecer a estrutura das cartas formais (remitente, cabeceira, lugar e data; asunto, saúdo á persoa destinataria, corpo da carta, despedida e sinatura), e comprender un repertorio elemental e básico de expresións fixas de confirmación ou denegación, obriga, coñecemento, necesidade e permiso utilizadas para a concesión dunha bolsa, a confirmación dun pedimento, a remáis importante en textos xornalísticos do xénero informativo, en calquera soporte, breves e ben estruturados e que traten temas xerais e coñecidos ou traballados previamente, e capta as ideas principais de artigos divulgativos sinxelos, cunha alinguaxe moi clara e un uso moi limitado de tecnicismos, sobre temas do seu interese.
- SLEB3.2. Entende o sentido xeral e os puntos principais de anuncios e comunicacións sinxelos de carácter público, institucional ou corporativo, que conteñan instrucións e

indicacións de carácter previsible, claramente estruturados, relacionados con asuntos do seu interese persoal ou educativo (por exemplo, sobre cursos, prácticas ou becas).

- SLEB3.3. Identifica a información máis importante en instrucións sobre o uso de aparellos ou de programas informáticos de uso habitual, e sobre a realización de actividades e normas de seguridade ou de convivencia no ámbito público e educativo.

- SLEB3.4. Identifica en lecturas adaptadas as liñas xerais do argumento, o carácter dos personaxes e as características do lugar e o tempo en que se desenvolven.

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26696

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave serva dun hotel, etc.

- B3.5. Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e detalles importantes en textos, en formato impreso ou en soporte dixital, ben estruturados e de curta ou media extensión, escritos nun rexistro formal, informal ou neutro, que traten asuntos cotiáns, temas de interese ou relevantes para os propios estudos ou as ocupacións e que conteñan estruturas frecuentes e un léxico xeral de uso común

- SLEB3.5. Comprende correspondencia persoal, breve e sinxela, en calquera soporte incluíndo foros en liña ou blogs, na que se describen e narran feitos e experiencias, impresións e sentimentos, e se intercambian información e opinións sobre aspectos concretos de temas xerais, coñecidos ou do seu interese.

- SLEB3.6. Entende o esencial de correspondencia formal institucional ou comercial sobre asuntos que poden xurdir, por exemplo, mentres organiza ou realiza unha viaxe ao estranxeiro (concesión dunha bolsa, confirmación dun pedimento, reserva dun hotel, etc.).

- SLEB3.7. Entende información específica relevante en páxinas web e outros materiais de referencia ou consulta (glosarios, dicionarios, enciclopedias e revistas) claramente estruturados, que conteñan mapas, fotografías, imaxes, vídeos ou animacións que axuden á comprensión sobre temas relativos a materias educativas ou asuntos relacionados coa súa especialidade ou cos seus intereses.

Bloque 4. Producción de textos escritos

- B4. Estratexias de produción:

– Planificación:

- B4.1. Coñecer, seleccionar e aplicar as estratexias máis adecuadas

- SLEB4.1. Escribe correspondencia persoal, en calquera formato

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26697

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave

– Mobilización e coordinación das propias competencias xerais e comunicativas co fin de realizar eficazmente a tarefa (reparar o que se sabe sobre o tema, o que se pode ou se quere dicir, etc.).

– Localización e uso adecuado de recursos lingüísticos ou temáticos (uso dun dicionario ou dunha gramática, obtención de axuda, etc.).

– Uso de elementos coñecidos obtidos de modelos moi sinxelos de textos escritos, para elaborar os propios textos.

– Execución:

– Elaboración dun borrador seguindo textos modelo.

– Estruturación do contido do texto.

– Organización do texto en parágrafos curtos abordando en cada un unha idea principal, conformando entre todos o seu significado ou a idea global.

– Expresión da mensaxe con claridade axustándose aos modelos e ás fórmulas de cada tipo de texto.

– Reaxuste da tarefa (emprender unha versión máis modesta) ou da mensaxe (facer concesións no que realmente lle gustaría expresar), tras valorar as dificultades e os recursos lingüístielaborar textos escritos sinxelos de lonxitude breve ou media (elección da persoa destinataria, finalidade do escrito, planificación, redacción do borrador, revisión do texto e versión final), incorporando esquemas e expresións de textos modelo con funcións comunicativas similares ao texto que se quere producir.

-B4.2. Completar documentos básicos nos que se solicite información persoal ou relativa aos seus estudos ou á súa formación.

-B4.3. Escribir mensaxes sinxelas e breves con información, instrucións e indicacións básicas e opinións sinxelas, relacionadas con actividades cotiás ou do seu interese.

-B4.4. Producir correspondencia formal para solicitar ou dar información relativa a bens e servizos, a partir de modelos sinxelos e básicos, actuando como mediación lingüística

(adecuada ao seu nivel escolar), de ser o caso, cunha presentación do texto limpa e ordenada.

-B4.5. Escribir, en papel ou en soporte dixital, textos de estrutura clara, breves ou de extensión media, sobre asuntos cotiáns ou temas de interese persoal ou educativo, nun rexistro formal, neutro ou informal, utilizando os recursos de cohesión, as convencións ortográficas e os signos de puntuación máis comúns, e amosando un control razoable de estruturas e un léxico de uso frecuente que describe experiencias e sentimentos; narra, de forma lineal, actividades e experiencias presentes e pasadas; e intercambia información e opinións sobre temas concretos nas súas áreas de interese persoal ou educativo.

-SLEB4.2. Completa un cuestionario con información persoal, educativa ou ocupacional (nivel de estudos, materias que cursa, preferencias, etc.) cunha finalidade específica, como inscribirse nun curso ou solicitar un campamento de verán.

-SLEB4.3. Escribe notas, anuncios, mensaxes e comentarios breves, en calquera soporte, nos que solicita e transmite información e opinións sinxelas, respectando as convencións e as normas de cortesía.

-SLEB4.4. Escribe correspondencia formal básica e breve, dirixida a institucións públicas ou privadas ou entidades comerciais, na que pide ou dá información, ou solicita un servizo, respectando as convencións formais e normas de cortesía máis comúns neste tipo de textos, cunha presentación limpa e ordenada do texto.

-SLEB4.5. Escribe, nun formato convencional, informes expositivos

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26698

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave

– Recurso aos coñecementos previos (utilizar frases feitas e locucións, do tipo "agora volvo", "botar unha man", etc.).

– Revisión:

– Identificación de problemas, erros e repeticións.

– Atención ás convencións ortográficas e aos signos de puntuación.

– Presentación coidada do texto (marxes, limpeza, tamaño da letra, etc.).

– Reescritura definitiva.

– B4.2. Elaboración de cartas formais respectando a súa estrutura: remitente, cabeceira,

lugar e data; asunto, saúdo á persoa destinataria, corpo da carta, despedida e sinatura.

– B4.3. Elaboración de informes expositivos elementais e breves, organizados nunha estrutura básica que inclúa unha introdución, o corpo do informe, a conclusión e a bibliografía. cunha estrutura xeral. moi breves e sinxelos nos que dá información esencial sobre un tema educativo, facendo breves descrições e narrando acontecementos seguindo unha estrutura esquemática moi sinxela (título, corpo do texto e, de ser o caso, conclusión e bibliografía)

Bloque 5: Coñecemento da lingua, e consciencia intercultural e plurilingüe

– B5.1. Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación básicos:

– Sons e fonemas vocálicos. – Sons e fonemas consonánticos e as súas agrupacións.

– B5.1. Expresarse coa suficiente fluidez para que poida seguirse sen moita dificultade o fío do discurso, aínda que poidan producirse pausas para planificar o que se vai dicir

– SLEB5.1. Produce léxico e estruturas básicas intelixibles no oral e na escrita, e trazos fonéticos que distinguen fonemas (nasalización, sonorización, etc.), e utiliza con eficacia comunicativa patróns básicos

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26699

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clave

– Procesos fonolóxicos máis básicos. – Acento fónico dos elementos léxicos illados e na oración.

– B5.2. Patróns gráficos e convencións ortográficas:

– Uso das normas básicas de ortografía da palabra.

– Utilización adecuada da ortografía da oración: coma, punto e coma, puntos suspensivos, parénteses e comiñas.

–B5.3. Aspectos socioculturais e sociolingüísticos:

– Recoñecemento e uso de convencións sociais básicas e normas de cortesía propias da súa idade e de rexistros informal e estándar, e da linguaxe non verbal elemental na cultura estranxeira.

– Achegamento aos hábitos e ás actividades de estudo, traballo e lecer, condicións de vida e relacións interpersoais (no ámbito educativo, ocupacional e institucional); o contorno xeográfico básico (clima, rexións) e referentes artístico-culturais (feitos

históricos e personaxes salientables).

– Recoñecemento de valores, crenzas, actitudes e tradicións fundamentais, e calquera outro aspecto cultural de interese, así como os aspectos culturais básicos que permitan comprender os per e reiniciar a mensaxe para reformulala en termos máis sinxelos e máis claros para a persoa interlocutora.

– B5.2. Utilizar as convencións ortográficas, de puntuación e de formato de uso moi frecuente, en textos escritos en diferentes soportes, coa corrección suficiente para non dar lugar a serios malentendidos, aínda poidan cometerse erros que non interrompan a comunicación.

– B5.3. Utilizar para a comprensión e produción de textos orais e escritos os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos á vida cotiá (hábitos e actividades de estudo, traballo e lecer), condicións de vida e contorno, relacións interpersoais (entre homes e mulleres, no ámbito educativo, ocupacional e institucional), comportamento (posturas, expresións faciais, uso da voz, contacto visual e proxémica), e convencións sociais (actitudes e valores), axustando a mensaxe á persoa destinataria e ao propósito comunicativo, e amosando a propiedade e a cortesía debidas.

– B5.4. Producir textos e inferir o significado probable de palabras ou frases que descoñece a partir das experiencias e os coñecementos transferidos desde as linguas que coñece. ritmo, entoación e acentuación de palabras e frases.

– SLEB5.2. Utiliza adecuadamente as convencións orais e escritas básicas propias da lingua estranxeira no desenvolvemento do proceso comunicativo oral e escrito (saúdos, despedidas, fórmulas básicas de tratamento, etc.), e amosa respecto e interese polas diferenzas culturais que poidan existir.

– SLEB5.3. Nas actividades de aula, pode explicar o proceso de produción de textos e de hipóteses de significados tomando en consideración os coñecementos e as experiencias noutras linguas.

– SLEB5.4. Participa en proxectos (elaboración de materiais multimedia, folletos, carteis, recensión de libros e películas, obras de teatro, etc.) nos que se utilizan varias linguas e relacionados cos elementos transversais, evita estereotipos lingüísticos ou culturais, e valora as competencias que posúe como persoa plurilingüe.

– SLEB5.5. Comprende e comunica o propósito solicitado na tarefa ou ligado a situacións de necesidade inmediata da aula (pedir ou dar información, agradecer, disculparse, solicitar algo, invitar, etc.)

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias clavepaíses onde se fala a lingua estranxeirae actuar neles adecuadamente.

– Identificación dalgunhas similitudes e diferenzas elementais e máis significativas nos costumes cotiáns entre os países onde se fala a lingua estranxeira e o noso.

– Actitude receptiva e respectuosa cara ás persoas, os países e as comunidades lingüísticas que falan outra lingua e teñen unha cultura diferente á propia.

– B5.4. Plurilingüismo:

– Identificación de similitudes e diferenzas entre as linguas que coñece para mellorar a súa aprendizaxe e lograr unha competencia comunicativa integrada.

– Participación en proxectos nos que se utilizan varias linguas e relacionados cos elementos transversais, evitando estereotipos lingüísticos ou culturais, e valorando positivamente as competencias que posúe como persoa plurilingüe. □ B5.5. Funcións comunicativas:

– Iniciación e mantemento de relacións persoais e sociais básicas propias da súa idade.

– Descrición de calidades físicas e abstractas moi básicas de persoas, obxectos, lugares e actividades.

– Narración de acontecementos

– B5.5. Participar en proxectos (elaboración de materiais multimedia, folletos, carteis, recensión de libros e películas, etc.) nos que se utilicen varias linguas, tanto curriculares como outras presentes no centro docente, relacionados cos elementos transversais, evitando estereotipos lingüísticos ou culturais.

– B5.6. Distinguir e levar a cabo as funcións demandadas polo propósito comunicativo, mediante os expoñentes básicos das devanditas funcións e os patróns discursivos de uso máis habitual, así como os seus significados asociados (por exemplo, utilizar unha estrutura interrogativa para facer unha suxestión), e empregar para comunicarse mecanismos sinxelos bastante axustados ao contexto e á intención comunicativa (repetición léxica, elipse, deíxe persoal, espacial e temporal, xustaposición, e conectores e marcadores discursivos moi frecuentes), sempre que sexan traballados na clase previamente.

– B5.7. Recoñecer e utilizar un repertorio léxico de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, os estudos e as ocupacións, e un

repertorio limitado de expresións de uso moi frecuente suficiente para comunicar no seu nivel escolar. adecuadamente as estruturas sintáctico- discursivas e o léxico necesarios, propios do seu nivel escolar suficientes para comunicar con eficacia.

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26701

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias
descrición de estados e situación presentes, e expresión moi
básica de sucesos futuros.

- Petición e ofrecemento de información e indicacións, e expresión moi sinxela de opinións e advertencias.
- Expresión do coñecemento, o descoñecemento e a certeza.
- Expresión da vontade, a intención, a orde, a autorización e a prohibición.
- Expresión do interese, a aprobación, o aprecio, a satisfacción e a sorpresa, así como os seus contrarios.
- Establecemento e mantemento básicos da comunicación e a organización elemental do discurso.
- B5.6. Léxico oral e escrito básico de uso común relativo a aspectos culturais variados:
 - Vida cotiá: alimentación (pratos e produtos típicos, costumes alimentarios, tabús, convencións sociais, horarios etc.); familia e amizades; actividades de lecer; viaxes e transportes; festas e celebracións; saúde e educación; compras e actividades comerciais.
 - Bens e servizos básicos.
 - Contorno: clima, campo, cidade e lugares máis representativos.
 - Tecnoloxía: aparellos de uso común

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26702

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Segunda Lingua Estranxeira I. 1º de bacharelato

Obxectivos Contidos Criterios de avaliación Estándares de aprendizaxe Competencias
clave

- Calquera outro que se considere de interese.
- Expresións fixas e enunciados fraseolóxicos básicos e moi habituais.
- B5.7. Estructuras sintácticodiscursivas propias de cada idioma.

Contidos sintáctico-discursivos:

Francés

– Expresión de relacións lóxicas: conxunción; disxunción; oposición (alors que, au lieu de + Inf, bien que, par contre, malgré, pourtant, tout de même); causa (puisque); finalidade (de façon à, de manière à + Inf.); comparación (plus...plus, moins...moins, plus...moins, moins...plus); consecuencia (de telle manière que, de façon à ce que); condición (si, même si + Indic.); estilo indirecto.

– Relacións temporais (depuis, de... jusqu'à, lorsque, avant/après + Inf., au moment où, (à) chaque fois que).

– Exclamación (Que, Hélas!)

– Negación (personne ne..., rien ne..., ne...aucun, ne...)

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26703

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

– Interrogación (lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, auquel, duquel).

– Expresión do tempo: presente; pasado; futuro.

– Expresión do aspecto: puntual (frases simples); durativo (il était une fois); habitual (de temps en temps, chaque, tous les); incoativo, terminativo.

– Expresión da modalidade: factualidade; capacidade (réussir à); posibilidade/probabilidade (c'est (presque) certain); necesidade; obriga/prohibición (défense de, défendu de+ Inf.); permiso (permettre de faire qqch. à qq'un, donner la permission à qq'un de faire qqch); intención/ desexo (penser/ espérer + Inf.); factitivo o causal con el verbo faire (ex: Pierre a fait tomber son livre/s'est fait couper les cheveux); condicional (conditionnel présent) ; cortesía.

– Expresión da existencia: presentativos; a entidade (artigos, sustantivos, pronomes persoais, adxectivos e pronomes demostrativos; pronomes persoais OD e OI, "en", "y"

– Expresión do espazo (prépositions et adverbes de lieu, position, distance, mouvement, direction, provenance, destination).

– Expresión do tempo: puntual (dans n° jours); divisións (dans les années, quinzaine); indicacións de tempo (au début, à la fin) en début de semaine); duración (matinée, journée, soirée); anterioridade (jusqu'à ce que); posterioridade (dès que, depuis (le temps) que); secuenciación (premièrement, deuxièmement); simultaneidade (lorsque, lors de + nom); frecuencia (tous/ toutes les..., généralement, quelquefois, rarement,

presque jamais).

– Expresión do modo (de cette manière, de cette façon là).

CVE-DOG: e8qwmh18-m289-mgz7-e2c9-gsg52hmivin2

DOG Núm. 120 Luns, 29 de xuño de 2015 Páx. 26705

ISSN1130-9229 Depósito legal C.494-1998 <http://www.xunta.es/diario-oficial-galicia>

Contidos por unidades

Usarase o libro C'est-à-dire ! da editorial Santillana como manual de referencia. Debido ao seu tamaño e a que só se imparten dúas horas semanais, impartiranse as 5 primeiras unidades en 1º de BAC e as 5 unidades seguintes en 2º de BAC, completando a programación con fichas que o profesorado irá distribuindo ao longo do curso.

Unidade 0: Retrouvailles

Coñecementos

1) Funcións comunicativas

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1, en particular:

Comunicar en francés na aula.

Facer preguntas.

Presentarse.

Presentar a alguén.

2) Estruturas sintácticas

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1.

3) Léxico

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1.

4) Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación

son/grafía

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1.

5) Estratexias de aprendizaxe (comprensión)

Relacionar o francés e a lingua propia.

Retomar a conciencia da distancia que existe en francés entre oral e escrito.

Valorar esta primeira unidade atípica como medio de autoavaliación, coavaliación e avaliación inicial.

6) Aspectos culturais e sociolingüísticos

Saúdos e fórmulas de cortesía.

Personaxes franceses coñecidos (espectáculo).

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Comprender globalmente unha conversación telefónica (dúas amigas pregúntanse polas súas vacacións).

Comprender mensaxes gravadas nun contestador telefónico: diferenciar a súa natureza (profesional ou non, pregravado ou deixado por un particular nunha ocasión singular).

2) Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Facer o seu autorretrato en tres frases.

Interacción

Facerlles preguntas aos interesados e detectar inexactitudes.

Presentarse e preguntarlles aos compañeiros da clase por aspectos da súa personalidade, para detectar afinidades.

Interactuar para resolver un enigma.

3) Comprensión de textos escritos

Comprender correos electrónicos para poder asociar unha mensaxe inicial e a resposta correspondente.

Comprender retratos de persoas coñecidas redactados en forma de adiviña e poder identificar a foto do personaxe descrito.

4) Producción de textos escritos

Escribir un autorretrato-adiviña sobre os modelos anteriores.

Actitudes

Demostrar unha actitude positiva cara á aprendizaxe do francés e á comunicación en xeral.

Entender a necesidade de comprender e de utilizar a lingua dunha maneira positiva e socialmente responsable.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe será útil para facer cousas: relacionarse na aula e fóra, ler mensaxes para informarse ou para comunicarse.

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Competencias sociais e cívicas

Afianzar a confianza nun mesmo: aceptar o proceso de aprendizaxe, considerar a clase como un lugar en que un pode chegar tanto como recibir e, por tanto, ver reforzada o autoestima.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno, respectar as opinións (motivacións para estudar francés).

Respectar as normas da clase e fomentar a sociabilidade dentro da aula: saúdos, fórmulas de cortesía (entre alumnos, co profesor).

Aceptar a diversidade cultural: comprender outros códigos sociais (saúdos e rexistros).

Aprender a aprender

Sacar proveito dunha (co)avaliación inicial.

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Reflexionar sobre varias razóns para estudar francés ligadas á mellora da situación profesional: aumentar as posibilidades de atopar un emprego, obter un posto no estranxeiro, estudar nun país francófono, integrar un sector internacional.

Nota:

Na unidade 0, non hai actividades previstas no caderno.

Nas restantes unidades, só apuntaremos as actividades do caderno cando supoñan un interese especial: un avance na progresión, un procedemento distinto.

Unidade 1: Portraits

Coñecementos

1) Funcións comunicativas

Descibir unha persoa.

Formular definicións.

Chamar a atención de alguén.

Expresar a ignorancia ou a certeza.

Felicitar, consolar, animar a alguén.

2) Estruturas sintácticas

Presente de indicativo (repaso).

Futuro simple (repaso).

Imperativo (repaso).

Colocación dos adverbios.

3) Léxico

Aparencia física.

Roupa.

Carácter.

4) Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación

son/grafía

Patróns sonoros

Entoacións e acento de insistencia.

Son/grafía

Acento fonético/acento tónico.

5) Estratexias de aprendizaxe (comprensión e produción)

Comprensión

Comprender de maneira global un documento relativamente extenso.

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Aprender a autoavaliarse (avaliación inicial).

6) Aspectos culturais e sociolingüísticos

Saúdos en diferentes países francófonos.

Historia de apelidos franceses, normativa.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Comprender globalmente un programa radiofónico: tipoloxía, obxectivo, contido xeral.

Afinar a comprensión para poder comentar a personalidade das persoas descritas no programa.

2) Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Describir (físico e personalidade) a unha persoa da contorna familiar.

Interacción

Describir a persoas sen dicir a súa identidade/resolver as adiviñas.

Describir problemas interpersoais e pedir/dar consellos.

Tarefa final: descubrir a personalidade dos demais a través de xogos.

3) Comprensión de textos escritos

Identificar a natureza de varios testemuños persoais publicados en Internet e extraer as informacións principais.

4) Producción de textos escritos

Redactar e ilustrar unha ficha descritiva dun personaxe famoso.

Actitudes

Valorar a importancia da atención e concentración na escoita de documentos orais.

Desenvolver actitude positiva ante o traballo colaborativo (tarefa final).

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para desenvolver habilidades sociais: establecer relación con persoas, preguntar por unha persoa, darse a coñecer...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 1:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Afianzar a confianza nun mesmo: considerar a clase como un lugar en que un pode achegar tanto como recibir e, por tanto, ver reforzada o autoestima.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno, respectar as opinións. Participar de maneira positiva en xogos e tarefas colaborativas.

Respectar as normas da clase e fomentar a sociabilidade dentro da aula: saúdos, fórmulas de cortesía (entre alumnos, co profesor).

Aceptar a diversidade cultural: comprender outros códigos sociais (saúdos e rexistros).

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 2: Péripéties

Coñecementos

1) Funcións comunicativas

Pedirlle a alguén que conte algo.

Contar algo.

Pedir e dar precisións.

Manifestar a súa preocupación.

Propor e prestar axuda.

2) Estruturas sintácticas

Pasado composto.

Pronomes relativos: qui, que, où (repaso); dont.

3) Léxico

Actividades cotiás.

Incidentes.

Resolución de problemas.

4) Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación

son/grafía

Patróns sonoros

As vogais (repaso).

5) Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Compensar a falta de vocabulario.

Coavaliar as producións de grupo.

6) Aspectos culturais e sociolingüísticos

A afección dos franceses pola bricolaxe.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Comprender unha anécdota, o sentido literal e a comicidade da situación.

2) Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Contar unha anécdota de vacacións a un veciño.

Interacción

Xogo de rol:

- Por teléfono, pedir explicacións/explicar un atraso, pedir/ofrecer axuda.
- Por teléfono, pedir explicacións /explicar un atraso, pedir desculpas.
- Pedir cita nun taller de coches.

Tarefa final: interactuar para organizar a tarefa, presentar os traballos de maneira colectiva, avaliar conxuntamente.

3) Comprensión de textos escritos

Comprender un artigo de prensa dixital sobre a repartición das tarefas do fogar, a partir dun testemuño.

Comprender o testemuño de dúas persoas nun correo de lectores.

4) Producción de textos escritos

Contestar a correos de dúas persoas nunha revista.

Tarefa final: crear un folleto, con informacións prácticas sobre a súa cidade.

Actitudes

Manifestar espírito crítico ante os estereotipos.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para desenvolver as habilidades sociais máis variadas: resolver problemas, informar...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 2:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Repartir as tarefas e obrigacións no fogar.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Desenvolver actitudes positivas ante situacións adversas, resolver problemas.

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 3: Souvenirs

Coñecementos

1) Funcións comunicativas

Facer descrições, situar feitos no pasado.

Contar feitos pasados, facer un relato.

Dar a súa opinión.

Facer unha apreciación.

Felicitar a alguén.

2) Estruturas sintácticas

O imperfecto.

A oposición imperfecto/pasado composto.

O pluscuamperfecto.

3) Léxico

As idades da vida.

Parentescos.

Lecer.

Vida escolar.

4) Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación

son/grafía

Patróns sonoros

Os sons [b], [d], e [g].

Son/grafía

As grafías correspondentes.

5) Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Mellorar a produción escrita.

Coavaliar as producións dos compañeiros, con criterios claros.

6) Aspectos culturais e sociolingüísticos

Os ritmos escolares en Francia.

O baccalauréat.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Comprender unha conversación: as informacións principais e algúns detalles.

2) Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Evocar a súa infancia, contar como era un.

A partir dunha foto de viaxe, lembrar a situación e os acontecementos.

Contar a historia persoal dun reencontro.

Interacción

Felicitar a alguén por teléfono.

Comparar cun compañeiro a formación académica recibida, comentar.

Tarefa final: a partir dunha foto de viaxe, lembrar a situación e os acontecementos e contestar a preguntas.

3) Comprensión de textos escritos

Comprender a entrevista dunha actriz publicada nunha revista: información principal e detalles.

4) Produción de textos escritos

Facer unha entrevista a unha persoa real ou ficticia, redactando preguntas e respostas.

Actitudes

Adoptar actitude xenerosa ante as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias sociais en diversos soportes, oralmente ou por escrito, de maneira informal ou a través da literatura, para darse a coñecer, coñecer mellor a alguén...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 3:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude xenerosa ante as producións dos compañeiros, pero seguindo criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Conciencia e expresión artísticas

Valorar a calidade dun texto literario.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 4: Transformations

Coñecementos

1) Funcións comunicativas

Interromper a alguén.

Pedir consellos.

Facer recomendacións.

Pedir e dar precisións.

Expresar emocións e sentimentos.

2) Estruturas sintácticas

A expresión do lugar.

O futuro anterior.

A negación.

A restrición.

3) Léxico

Ordenación urbana.

Cambios persoais.

4) Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación – Relación son/grafía

Patróns sonoros

Consoantes en posición final.

Son/grafía

Fundamental diferenza entre oral/escrito, francés/castelán, por exemplo:

consoantes finais escritas que poden soar ou non; vogais finais escritas que poden soar ou non.

5) Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Como sacar o significado de palabras novas.

Produción

Como coavaliar as producións de grupo.

6) Aspectos culturais e sociolingüísticos

A cidade belga de Liège.

A evolución do papel dos pais.

A evolución dos medios de comunicación (teléfono, redes sociais...).

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Identificar diferentes tipos de documentos. Comprendelos globalmente e avaliar o estado de ánimo dos locutores.

2) Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Tarefa final: presentar unha proposta na asemblea dunha ONG dedicada a pensar o mañá.

Interacción

Xogos de rol:

- Nunha visita guiada da escola, do barrio... desempeñar o papel de guía ou de turista.
- Preguntar por teléfono a un amigo polo seu lugar de residencia e as características do mesmo antes de mudarse. Pedir e dar consellos.

Consultar a un especialista sobre un cambio de imaxe persoal.

Contar unha experiencia de cambio de vida radical, persoal ou dun coñecido.

Tarefa final: reflexionar e debater sobre o futuro, facer propostas para sometelas a unha asociación non gobernamental.

3) Comprensión de textos escritos

Comprender un extracto literario: comprender as informacións principais e interpretar os sentimentos da narradora.

4) Producción de textos escritos

Escribir un texto persoal, en que se presenta un lugar ligado á infancia e se analizan os sentimentos pasados e actuais ligados ao mesmo.

Actitudes

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, televisión, foros virtuais...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 4:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Desenvolver compromiso con ONG ou outros foros de reflexión sobre o futuro, ou das cidades en particular.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude xenerosa, pero tamén obxectivamente racional ante as producións dos compañeiros, pero seguindo criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 5: Que d'émotions !

Coñecementos

1) Funcións comunicativas

Expresar emocións e sentimentos.

Compadecerse de alguén, consolalo e animalo.

2) Estruturas sintácticas

Subxuntivo presente.

A comparación (repaso).

3) Léxico

Emocións.

Defectos e virtudes.

O amor.

4) Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación

son/grafía

Patróns sonoros

As vogais nasais.

Son/grafía

Transcrición dos sons en que se centra a unidade.

5) Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Como expresar sentimentos.

Como coavaliar as producións de grupo.

6) Aspectos culturais e sociolingüísticos

Representantes da canción francesa, de hoxe e de onte.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Comprender as respostas de 3 persoas entrevistadas sobre calidades e defectos da xente: comprensión global e fina.

Comprender globalmente a letra de cancións, apreciar as correspondencias letra/música/ritmo...

2) Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Expresar a súa propia opinión sobre calidades e defectos da xente.

Contar unha experiencia persoal de alegría ou felicidade.

Tarefa final: redactar unha mensaxe de petición de axuda ante un problema persoal.

Interacción

Xogos de rol:

- Animar a un amigo que está deprimido.
- Telefonar a un amigo para pedirlle perdón por un momento de intransixencia.

Contar a un compañeiro unha experiencia persoal de medo, comentar.

Falar da súa familia e comparar cos compañeiros.

Entrevistar os compañeiros/contestar a preguntas sobre a arte de gozar da vida.

3) Comprensión de textos escritos

Comprender un extracto literario: información principal e detalles.

Comprender letras de cancións, apreciando as características do estilo.

Tarefa final: comprender mensaxes nun blog de axuda psicolóxica.

4) Producción de textos escritos

Relatar unha experiencia persoal de malentendido causado por diferenzas culturais.

Actitudes

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, radio; e por escrito, para buscar información (guías turísticas, Internet...) ou comunicar (blogs, postais, SMS...).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 5:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Descubrir diferenzas de comportamento (lingüístico, entre outros) entre diferentes países e sociedades. Respectalas e valorar a importancia de coñecelas para unha boa interpretación do discurso e asegurar unha correcta comunicación.

Valorar as iniciativas de calquera grupo ou rede que se implique na axuda aos demais.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartindo todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Conciencia e expresión artísticas

Valorar as producións dalgúns representantes da canción francesa.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final: na tarefa desta unidade, con maior motivo, pois trátase de facer varias propostas de viaxes moi diferentes; e de defender a súa para que a viaxe se chegue a realizar.

Competencia dixital

Apreciar a utilidade de blogs e demais sitios de intercambio para desenvolver servizos de axuda persoal e/ou social.

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato. Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

11. Programación de 1º de Bacharelato 1ª Lingua estranxeira

Obxectivos específicos

- Relacionar as entoacións do oral, a prosodia e o seu equivalente escrito: os signos e a puntuación. Reconstituir un texto non puntuado.
- Expresar os gustos e as opinións a través de diferentes situacións de comunicación
- Expresar un xuízo de maneira sumaria a propósito de gravacións sonoras.
- Traballar a entoación expresiva marcando unha apreciación.
- Reempregar oralmente as expresións do tempo (meses/estacións). Situar algunhas datas emblemáticas dun ano en Francia.
- Descubrir varias situacións de petición de obxectos e de información e assimilar algunhas fórmulas útiles para realizar este acto de linguaxe.
- Presentar a unha persoa por escrito a partir de elementos sonoros e reorganizar estas informacións.
- Descubrir unha das realidades da Francia actual: a presenza de varias comunidades.
- Descubrir a mestizaxe nos medios artísticos e facer corresponder informacións escritas.
- Tomar conciencia de que hai influencias entre as diferentes linguas e que se pode encontrar os sentido de algunhas palabras a partir da súa orixe.

- Tomar conciencia da importancia dos xestos e da mímica na comunicación e dos diferentes sentidos que vehiculan segundo as culturas, sensibilizar aos alumnos ante certos códigos sociais que pasan por elementos non-lingüísticos.
- Apropriarse, ao nivel da expresión oral, os útiles de caracterización descubertos ao longo da actividade precedente. Comprender e dominar as regras morfosintácticas dos demostrativos.
- Comprender un texto argumentativo simple e practicar o léxico de algúns obxectos que teñen un nome composto por varias palabras.
- Adquisición de vocabulario: obxectos que teñen un nome formado por unha palabra composta.
- Expresar os seus gustos e opinións, argumentar de maneira simple.
- Organizar de maneira sinxela argumentos indicando diferentes relacións lóxicas (engadir, opoñer, facer unha restricción).
- Identificar opinións na escrita e no oral con útiles un pouco máis complexos ca nas actividades precedentes, identificando as maneiras de matizar unha opinión.
- Percibir acontecementos pasados nun diálogo e abordar o pasado en relación co presente.
- Contar o que se fixo ou o que se vai facer, descubrir a dimensión social da linguaxe.
- Dar bases para organizar unha narración utilizando os tempos do pasado, imperfecto e pretérito perfecto, ao mesmo tempo que se fan actividades de produción e de comprensión.
- Entender unha canción e falar dos seus recordos.
- A partir dunha actividade de comprensión escrita, falar dos cambios entre a época pasada e a presente, e reutilizar os tempos verbais traballados.
- Reproducir a información e as palabras de alguén a través do discurso indirecto.
- Retomar de maneira máis completa a presentación e comparar informacións
- Reproducir as palabras de alguén e transmitir mensaxes.
- Retomar, ampliando, a caracterización dun obxecto.
- Entender proposicións e identificar as diferentes formas lingüísticas que permiten formularlas.
- Percibir as maneiras de reaccionar a unha proposición aceptando ou rexeitando esta.
- Utilizar en produción as diferentes maneiras de aceptar ou rechazar integrando matices e expresando unha actitude.

- Tomar conciencia de certas regularidades para a formación dos nomes e dos adverbios a partir dun adxectivo que expresa unha actitude.
- Encontrar diferentes maneiras de aceptar ou rechazar de maneira lúdica estando en contacto con todos os aspectos implícitos da comunicación.
- Entender un texto para extraer informacións,

CONTIDOS

I. Habilidades comunicativas

- . Procura de datos informativos.
- . Evocar recordos persoais.
- . Describir fotografías.
- . O mundo laboral.
- . Comunicación nun contexto profesional, social, familiar (distintos rexistros).
- . Introducir / manter unha conversa.
- . Conversa sobre un primeiro emprego.
- . Comparar presente e pasado.
- . Situar no pasado.
- . Comprender relatos autobiográficos.
- . Manifestar alegría.
- . Contar recordos.
- . Uso correcto de fórmulas de cortesía (brinde, felicitacións, bos desexos, etc.)
- . Atribuír responsabilidades.
- . Expresar preocupación.
- . Entender mensaxes radiofónicas.
- . Entender unha canción.
- . Expresar preferencias sobre lugares e actividades.
- . Comunicación en contextos privados, oficiais e turísticos (distintos rexistros).
- . Preguntar e contestar sobre características e evolución de persoas, lugares e obxectos.
- . Contar e comentar incidentes.
- . Conversas sobre turismo.
- . Reclamacións.
- . Parte de accidente, seguros, sucesos.
- . Entender mensaxes de contestador automático.
- . Dar explicacións sobre feitos, actividades, comportamentos, opinións.

- . Marcas de expresividade.
- . Identificación / descrición de sensacións, de estados, de sentimentos.
- . Informacións culturais.
- . Fragmentos de retransmisións deportivas por radio.
- . Entender unha canción.
- . Marcas de expresividade e reaccións dos interlocutores.
- . Expresar sentimentos, sensacións e desexos.
- . Dar e refutar unha opinión.
- . Entrevistar a un personaxe (actividades profesionais e outras).
- . Solicitar e dar consellos e opinións (actividades culturais, espectáculos).
- . Expresar desexos.
- . Dubidar, enfadarse, acougar, xustificarse.
- . Comprender unha conferencia, un discurso (linguaxe técnica).
- . Dar / rexeitar argumentos.
- . Loar / denunciar o funcionamento dun aparello.
- . Comunicación en persoa e telefónica (lingua estándar).
- . Amosar acordo ou desacordo (temas sociais).
- . Dar consellos.
- . Contar unha discusión mantida con alguén a unha terceira persoa.
- . Expresar o acordo ou o desacordo, a indignación, a insistencia.
- . Elixir as palabras.
- . Dar e defender a propia opinión, rebater e aceptar a dos demais.
- . Programa de radio sobre un tema específico.
- . Localizar distintos topónimos nun mapa.
- . Tomar a palabra nun debate (rexistros estándar e coloquial).
- . Comprender e participar nunha entrevista profesional.
- . Comprender e contar accidentes / incidentes.
- . Pedir e establecer un diagnóstico médico.
- . Pedir e dar explicacións.
- . Intervir nunha conversa / un debate.
- . Felicitar e acusar a alguén.
- . Recordar algo a alguén.
- . Contar un suceso.
- . Expresión da dúbida, a présa, a pena, o desacougo.

- . Linguaxe administrativa.
- . Linguaxe formal, estándar e coloquial.
- . Comprender integramente unha canción de autor.
- . Uso constante da lingua da clase como ferramenta de traballo.
- . Comunicación no ámbito administrativo.
- . Pedir e dar explicacións, informacións, apreciacións.
- . Pedir e ofrecer axuda, dar as grazas, acougar, reconfortar.
- . Comprender e contar contos, anécdotas.

II. Reflexión sobre a lingua

A. Funcións de linguaxe e gramática

- Pronomes interrogativos.
- Pronomes demostrativos.
- Adverbios.
- Imperfecto e pluscuamperfecto.
- O pronome relativo dont.
- Concordancia do participio pasado nos tempos compostos.
- Alternancia passé composé, imperfecto.
- Adxectivos e pronomes indefinidos.
- Expresión do tempo.
- Futur antérieur.
- Pronomes posesivos.
- Presente de subxuntivo.
- Alternancia indicativo / subxuntivo.
- A negación.
- presente de condicional.
- A expresión da condición.
- A expresión da causa.
- pasado de condicional.
- A expresión da hipótese.
- A expresión da consecuencia.
- Expresión da oposición e a concesión.

- estilo indirecto.
- Expresión da finalidade.
- A forma pasiva.
- Participe présent et gérondif.
- Expresións para a presentación: C'est qui, c'est que.

B. Léxico

- O mundo laboral: estatus, informes, calidade, formación, carreira.
- O mundo escolar: xogos e actividades escolares.
- Palabras de argot sobre o traballo.
- Distintos rexistros de fala.
- Incidentes e accidentes: infraccións ao código de circulación, accidentes de tráfico, delitos accidentes e incidentes domésticos.
- Evolución e transformación de persoas, paisaxes e obxectos.
- Os sentimentos e as súas manifestacións: amor, alegría, enfado...
- O mundo da cultura e dos medios: lectura, música, manifestacións culturais e Deportivas.
- Medio ambiente e sociedade do futuro.
- Instrucións de uso de aparellos domésticos.
- Instrucións para produtos de alimentación.
- O corpo e as enfermidades, partes do corpo.
- As enfermidades e accidentes de saúde.
- Os animais.
- Accidentes e catástrofes naturais ou por acción do home.
- Insultos.
- Léxico do relato.
- Léxico administrativo.

C. Fonética

- Acento de insistencia e a “mise en relief”, a énfase.
- Repaso das vogais.
- Sons [b] , [d], [g]

- As consonantes en posición final.
- Vogais nasais.
- Grupos consonánticos [ks], [gz].
- As semi-vogais.
- O enlace entre palabras (liaison).
- O “e “ caduco.
- Repaso de sons, ritmo e cadencia da frase en dous “comptines”.

III. Aspectos socioculturais

- Características nacionais de países francófonos.
- O ensino en Francia e algúns datos sobre a educación en países francófonos.
- Coñecemento de características de Europa (relacións comerciais, a Comunidade Europea, política...)
- Redactar un Curriculum Vitae.
- Comparación do sistema educativo francés e español.
- Marcel Pagnol.
- Sinais de tráfico e código de circulación.
- Coñecemento de Friburgo.
- O consumo.
- A evolución nos medios de transporte.
- A filatelia: selos franceses sobre o transporte.
- O humor francófono.
- Boris Vian.
- Jacques Prévert.
- “La Carte du Tendre”.
- Vodas e tradicións nos países francófonos.
- Os festivais de cine francófonos.
- Saint-Exupéry.
- Baudelaire.
- Edith Piaf.
- Museos de París: o Louvre, Casa de Rodin...
- A protección da natureza.
- Bricolaxe e inventos.
- Personaxe de BD: Titeuf.

- Jules Verne.
- A seguridade social en Francia.
- A prensa escrita: revistas e periódicos franceses.
- Os animais.
- Interpretación de sinais da estrada.
- A pintura rupestre en Francia.
- Avignon, Nîmes, Arles, Ile Gard.
- Córcega.
- Jean Giono.
- Jacques Brel.
- Contos francófonos.
- Tradicións culturais francófonas (Québec, Tahiti, Suiza).
- Perrault e os contos de orixe francés.
- A literatura fantástica e os seus personaxes: xigantes, magos, fadas...

Programación didáctica de aula

Índice

I. – FUNDAMENTOS

1. Obxectivos xerais do Bacharelato
2. Competencias clave
3. Criterios de avaliación para a segunda lingua estranxeira

II. – O proxecto C’EST À DIRE !

- Formulación
- Público
- Obxectivos
- Niveis
- Particularidades do Bacharelato
- Compoñentes do método
- Metodoloxía
- Temporalización

III. – CONTIDOS (por unidade)

- ❖ Coñecementos
- ❖ Funcións comunicativas

- ❖ Estruturas sintácticas
- ❖ Léxico
- ❖ Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación Relación son/grafía
- ❖ Estratexias de aprendizaxe (comprensión e produción)
- ❖ Aspectos socioculturais e sociolingüísticos
- ❖ Aptitudes e destrezas comunicativas
- ❖ Comprensión de textos orais
- ❖ Produción de textos orais: expresión e interacción
- ❖ Comprensión de textos escritos
- ❖ Produción de textos escritos
- ❖ Actitudes
- ❖ Competencias clave

IV. - AVALIACIÓN

I. FUNDAMENTOS

Obxectivos xerais do Bacharelato

1. O Bacharelato ten como finalidade proporcionarlle ao alumnado formación, madurez intelectual e humana, coñecementos e habilidades que lles permitan desenvolver funcións sociais e incorporarse á vida activa con responsabilidade e competencia. Así mesmo, capacitará o alumnado para acceder á educación superior.

2. O Bacharelato contribuirá a desenvolver nos alumnos as capacidades que lles permitan:

a) Exercer a cidadanía democrática, desde unha perspectiva global, e adquirir unha conciencia cívica responsable, inspirada polos valores da Constitución española así como polos dereitos humanos, que fomente a corresponsabilidade na construción dunha sociedade xusta e equitativa.

b) Consolidar unha madurez persoal e social que lles permita actuar de forma responsable e autónoma e desenvolver o seu espírito crítico. Prever e resolver pacificamente os conflitos persoais, familiares e sociais.

c) Fomentar a igualdade efectiva de dereitos e oportunidades entre homes e mulleres, analizar e valorar criticamente as desigualdades existentes e impulsar a igualdade real e a non discriminación das persoas con discapacidade.

d) Afianzar os hábitos de lectura, estudo e disciplina, como condicións necesarias para o eficaz aproveitamento da aprendizaxe, e como medio de desenvolvemento persoal.

- e) Dominar, tanto na súa expresión oral como escrita, a lingua castelá e, no seu caso, a lingua cooficial da súa comunidade autónoma.
- f) Expresarse con fluidez e corrección nunha ou máis linguas estranxeiras.
- g) Utilizar con solvencia e responsabilidade as tecnoloxías da información e a comunicación.
- h) Coñecer e valorar criticamente as realidades do mundo contemporáneo, os seus antecedentes históricos e os principais factores da súa evolución. Participar de forma solidaria no desenvolvemento e mellora da súa contorna social.
- i) Acceder aos coñecementos científicos e tecnolóxicos fundamentais e dominar as habilidades básicas propias da modalidade elixida.
- j) Comprender os elementos e procedementos fundamentais da investigación e dos métodos científicos. Coñecer e valorar de forma crítica a contribución da ciencia e a tecnoloxía no cambio das condicións de vida, así como afianzar a sensibilidade e o respecto cara ao medio ambiente.
- k) Afianzar o espírito emprendedor con actitudes de creatividade, flexibilidade, iniciativa, traballo en equipo, confianza nun mesmo e sentido crítico.
- l) Desenvolver a sensibilidade artística e literaria, así como o criterio estético, como fontes de formación e enriquecemento cultural.
- m) Utilizar a educación física e o deporte para favorecer o desenvolvemento persoal e social.
- n) Afianzar actitudes de respecto e prevención no ámbito da seguridade viaria.

2) Competencias clave

As actividades de recepción, produción e interacción orais e escritas que conforman os estándares de aprendizaxe do currículo de segunda lingua estranxeira integran tanto as diversas competencias comunicativas específicas, cuxa activación conxunta permite a realización desas actividades como as competencias clave xerais correspondentes a cada etapa.

- a) Competencia en comunicación lingüística, en francés e tamén con respecto ás linguas maternas

Por unha banda, a aprendizaxe de segundas linguas debe aproximarse ao proceso de adquisición das linguas maternas para producir resultados de carácter natural e directamente aplicables ao uso lingüístico no mundo real.

Por outro, a reflexión consciente e o desenvolvemento sistemático de competencias variadas que supón a aprendizaxe de segundas linguas pode estenderse ás linguas

maternas co fin de mellorar as competencias nestas para comprender, expresarse, interactuar e articular pensamentos e sentimentos sobre un mesmo, o outro, a contorna mental e física en que se actúa e se constrúen as relacións como axente social.

b) Competencias sociais, conciencia e expresión culturais

O uso efectivo de linguas estranxeiras supón necesariamente unha visión aberta e positiva destas relacións cos demais, visión que se materializa en actitudes de valoración e respecto cara a todas as linguas e culturas, cara a outras persoas cuxos usos, valores e crenzas difiren dos propios, así como a apreciación do carácter relativo de costumes, prácticas e ideas, circunstancia que debe entenderse como unha oportunidade única de enriquecemento mutuo e de evitación ou resolución de conflitos de maneira satisfactoria para todas as partes.

As competencias sociais e cívicas, e a conciencia e expresión culturais, tanto as circunscritas ás contornas máis inmediatas como as propias de ámbitos cada vez máis amplos de actuación, forman así, parte das habilidades que comprende unha competencia intercultural integrada na aprendizaxe das linguas estranxeiras.

c) Aprender a aprender

O currículo axúdalle ao alumno a desenvolver a capacidade de aprender a aprender comezando por establecer de maneira transparente e coherente os obxectivos ou resultados pretendidos, que teñen que facer os estudantes como falantes de lingua estranxeira mediante o uso da mesma; determinando o que necesitan aprender para alcanzar estes obxectivos, e indicando as estratexias que poden aplicar para conseguilo. Marcar obxectivos de diverso carácter segundo as necesidades de construción de perfil persoal de competencias é, así mesmo, o primeiro paso para unha aprendizaxe eficaz, autónoma e ao longo da vida.

d) Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

O enfoque orientado á acción adoptado no currículo céntrase no alumno, que é quen aprende, constrúe as súas competencias e as utiliza, tanto para levar a cabo as tarefas de aprendizaxe na aula como as que demanda a comunicación real. Por tanto, a materia de lingua estranxeira contribúe decisivamente ao desenvolvemento do sentido da iniciativa, en especial polo que respecta ás actividades de expresión e interacción oral e escrita, en que, desde a súa mesma planificación, o alumno ha de tomar decisións sobre que dicir e como facelo, a través de que canle e con que medios, en que circunstancias e dependendo das expectativas e reaccións dos interlocutores ou correspondentes, todo iso

co fin de cumprir o propósito comunicativo que persegue co maior grao posible de éxito.

A elección e aplicación consciente das estratexias de comunicación, de organización do discurso, de control sobre a súa execución e de reparación do mesmo, preparan os alumnos para asumir as súas responsabilidades, atopar seguridade nas súas propias capacidades, reforzar a súa identidade, e regular o seu comportamento.

A articulación clara e convincente de pensamentos e ideas e a capacidade de asumir riscos, xunto coa xestión adecuada da interacción e o estímulo que supón comunicarse noutras linguas para afrontar novos retos ou resolver problemas en escenarios complexos, son fundamentais no desenvolvemento do espírito emprendedor.

As linguas estranxeiras son, ademais, a porta a un mundo de infinitas posibilidades no terreo laboral e profesional, e o currículo pretende fomentar o emprendemento como actitude na vida coa incorporación de actividades concretas en que o alumno aprende a ser crítico, creativo e comprometido tamén nestes contextos.

e) Competencia dixital

A actividade lingüística realízase hoxe en día a través de medios tecnolóxicos. Estes medios están recollidos no currículo como soportes naturais dos textos orais ou escritos que o alumno haberá de producir, comprender e procesar, polo que a competencia dixital enténdese como parte substancial da competencia comunicativa.

O uso das tecnoloxías da información e a comunicación debe ter importantes repercusións na maneira en que as linguas estranxeiras se ensinan e se aprenden, e as necesarias innovacións neste campo han de basearse nun novo concepto da lingua, que non é algo que soamente se sabe, senón, fundamentalmente, algo que a persoa fai.

f) Competencias clave en ciencia e tecnoloxía

A lingua estranxeira, dentro dun sistema de ensino-aprendizaxe dinámico, pode contribuír á presentación de contidos e competencias en ciencia e tecnoloxía (como doutras áreas de coñecemento), facilitando e expandindo o acceso a datos, procedementos e técnicas de investigación; facendo posible un intercambio máis directo e frutífero entre comunidades científicas, e propiciando a construción conxunta do saber humano.

3) Criterios de avaliación para a segunda lingua estranxeira

(2º de Bacharelato)

a) Comprensión de textos orais

Identificar o sentido xeral, a información esencial, os puntos principais e os detalles máis relevantes en textos orais breves ou de lonxitude media, claramente estruturados, e transmitidos de viva voz ou por medios técnicos e articulados a unha velocidade media, nun rexistro formal, informal ou neutro, e que traten de aspectos concretos ou abstractos de temas xerais, sobre asuntos cotiáns en situacións correntes ou menos habituais, ou sobre os propios intereses nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional/laboral, sempre que as condicións acústicas non distorsionen a mensaxe e se poida volver escoitar o devandito.

Coñecer e saber aplicar as estratexias adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto os aspectos socioculturais e sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos e actividades de estudo, traballo e lecer), condicións de vida (hábitat, estrutura socioeconómica), relacións interpersoais (xeracionais, entre homes e mulleres, no ámbito educativo, ocupacional e institucional), comportamento (posturas, expresións faciais, uso da voz, contacto visual, proxémica), e convencións sociais (actitudes, valores).

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización e ampliación ou reestruturación da información (p. ex. nova fronte a coñecida, exemplificación, resumo).

Recoñecer e aplicar á comprensión do texto, os coñecementos sobre os constituíntes e a organización de patróns sintácticos e discursivos de uso frecuente na comunicación oral, así como os seus significados asociados (p. ex. unha estrutura interrogativa para expresar sorpresa).

Recoñecer léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e un repertorio limitado de expresións e modismos de uso frecuente cando o contexto ou o apoio visual facilitan a comprensión.

Discriminar patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación de uso común, e recoñecer os significados e intencións comunicativas xerais relacionados cos mesmos.

b) Producción de textos orais: expresión e interacción

Producir textos breves ou de lonxitude media, tanto en conversación cara a cara como por teléfono ou outros medios técnicos, nun rexistro formal, neutro ou informal, en que se intercambian informacións, ideas e opinións, se xustifican de maneira simple pero

suficiente os motivos de accións e plans, e se formulan hipóteses, aínda que ás veces haxa vacilacións para buscar expresións, pausas para reformular e organizar o discurso e sexa necesario repetir o dito para axudar o interlocutor a comprender algúns detalles.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para producir textos orais en forma de monólogo ou de diálogo breves ou de lonxitude media e de estrutura simple e clara, explotando os recursos de que se dispón e limitando a expresión aos mesmos; recorrendo, entre outros, a procedementos como a definición simple de elementos para os que non se teñen as palabras precisas, ou comezando de novo cunha nova estratexia cando falla a comunicación.

Incorporar á produción do texto oral en forma de monólogo ou de diálogo os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais e convencións sociais nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional/laboral, seleccionando e achegando información necesaria e pertinente, axustando de maneira adecuada a expresión ao destinatario, ao propósito comunicativo, ao tema tratado e á canle de comunicación, e expresando opinións e puntos de vista coa cortesía necesaria.

Levar a cabo as funcións requiridas polo propósito comunicativo, utilizando un repertorio de expoñentes comúns de ditas funcións e os patróns discursivos habituais para iniciar e concluír o texto adecuadamente, organizar a información de maneira clara, ampliala con exemplos ou resumila.

Mostrar un bo control, aínda que con algunha influencia da primeira lingua ou outras, sobre un amplo repertorio de estruturas sintácticas comúns, e seleccionar os elementos adecuados de coherencia e de cohesión textual para organizar o discurso de maneira sinxela, pero eficaz.

Coñecer e utilizar léxico oral de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e un repertorio limitado de expresións e modismos de uso frecuente.

Pronunciar e entoar os enunciados de maneira clara e comprensible, se ben os interlocutores poden necesitar repeticións se se trata de palabras e estruturas pouco frecuentes, en cuxa articulación poden cometerse erros que non interrompan a comunicación.

Manter o ritmo do discurso coa fluidez suficiente para facer comprensible a mensaxe cando as intervencións son breves ou de lonxitude media, aínda que poidan producirse

pausas, vacilacións ocasionais ou reformulacións do que se quere expresar en situacións menos habituais ou en intervencións máis longas.

Interactuar de maneira sinxela pero efectiva en intercambios claramente estruturados, utilizando fórmulas ou indicacións habituais para tomar ou ceder o turno de palabra, aínda que se poida necesitar a axuda do interlocutor.

c) Comprensión de textos escritos

Identificar a información esencial, os puntos máis relevantes e detalles importantes en textos, tanto en formato impreso como en soporte dixital, breves ou de lonxitude media e ben estruturados, escritos nun rexistro formal, informal ou neutro, que traten de asuntos cotiáns ou menos habituais, de temas de interese ou relevantes para os propios estudos, ocupación ou traballo e que conteñan estruturas e un léxico de uso común, tanto de carácter xeral como máis específico.

Coñecer e saber aplicar as estratexias máis adecuadas para a comprensión do sentido xeral, a información esencial, os puntos e ideas principais ou os detalles relevantes do texto.

Coñecer e utilizar para a comprensión do texto, os aspectos sociolingüísticos relativos á vida cotiá (hábitos e actividades de estudo, traballo e ocio), condicións de vida e contorna socioeconómica, relacións interpersoais (xeracionais, ou no ámbito educativo, ocupacional e institucional), e convencións sociais (actitudes, valores), así como os aspectos culturais xerais que permitan comprender información e ideas presentes no texto.

Distinguir a función ou funcións comunicativas máis relevantes do texto e un repertorio dos seus expoñentes máis comúns, así como patróns discursivos de uso frecuente relativos á organización e ampliación ou reestruturación da información (p. ex. nova fronte a coñecida, exemplificación, resumo).

Recoñecer e aplicar á comprensión do texto, os constituíntes e a organización de estruturas sintácticas de uso frecuente na comunicación escrita, así como os seus significados asociados (p. ex. unha estrutura interrogativa para expresar sorpresa).

Recoñecer léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e un repertorio limitado de expresións e modismos de uso frecuente cando o contexto ou o apoio visual facilitan a comprensión.

Recoñecer as principais convencións de formato, tipográficas, ortográficas e de puntuación, así como abreviaturas e símbolos de uso común e máis específicos (p. ex. &, ¥), e os seus significados asociados.

d) Producción de textos escritos

Escribir, en papel ou en soporte electrónico, textos breves ou de lonxitude media, coherentes e de estrutura clara, sobre temas de interese persoal, ou asuntos cotiáns ou menos habituais, nun rexistro formal, neutro ou informal, utilizando adecuadamente os recursos de cohesión, as convencións ortográficas e os signos de puntuación máis comúns, e mostrando un control razoable de expresións, estruturas e un léxico de uso frecuente, tanto de carácter xeral como máis específico dentro da propia área de especialización ou de interese.

Coñecer, seleccionar e aplicar as estratexias máis adecuadas para elaborar textos escritos breves ou de media lonxitude, p. ex. rephraseando estruturas a partir doutros textos de características e propósitos comunicativos similares, ou redactando borradores previos.

Incorporar á produción do texto escrito os coñecementos socioculturais e sociolingüísticos adquiridos relativos a relacións interpersoais e convencións sociais nos ámbitos persoal, público, educativo e ocupacional/laboral, seleccionando e achegando información necesaria e pertinente, axustando de maneira adecuada a expresión ao destinatario, ao propósito comunicativo, ao tema tratado e ao soporte textual, e expresando opinións e puntos de vista coa cortesía necesaria.

Levar a cabo as funcións requiridas polo propósito comunicativo, utilizando un repertorio de expoñentes comúns das devanditas funcións e os patróns discursivos habituais para iniciar e concluír o texto escrito adecuadamente, organizar a información de maneira clara, ampliala con exemplos ou resumila.

Mostrar un bo control, aínda que con algunha influencia da primeira lingua ou outras, sobre un amplo repertorio de estruturas sintácticas comúns, e seleccionar os elementos adecuados de coherencia e de cohesión textual para organizar o discurso de maneira sinxela, pero eficaz.

Coñecer e utilizar léxico escrito de uso común relativo a asuntos cotiáns e a temas xerais ou relacionados cos propios intereses, estudos e ocupacións, e un repertorio limitado de expresións e modismos de uso frecuente.

Utilizar as convencións ortográficas, de puntuación e de formato máis frecuentes con razoable corrección de modo que se comprenda a mensaxe, aínda que pode darse algunha influencia da primeira ou outras linguas; saber manexar os recursos

básicos de procesamento de textos para corrixir os erros ortográficos que se producen en textos de formato electrónico, e adaptarse ás convencións comúns de escritura en Internet (p. ex. abreviacións ou outros en *chats*).

PROGRAMACIÓN POR CONTIDOS

Unidade 0: Retrouvailles

Coñecementos

- Funcións comunicativas

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1, en particular:

Comunicar en francés na aula.

Facer preguntas.

Presentarse.

Presentar a alguén.

- Estruturas sintácticas

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1.

- Léxico

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Reutilización de contidos presentados en C'EST À DIRE ! A1.

- Estratexias de aprendizaxe (comprensión)

Relacionar o francés e a lingua propia.

Retomar a conciencia da distancia que existe en francés entre oral e escrito.

Valorar esta primeira unidade atípica como medio de autoavaliación, coavaliación e avaliación inicial.

- Aspectos culturais e sociolingüísticos

Saúdos e fórmulas de cortesía.

Personaxes franceses coñecidos (espectáculo).

Aptitudes e destrezas comunicativas

- Comprensión de textos orais

Comprender globalmente unha conversación telefónica (dúas amigas preguntanse polas súas vacacións).

Comprender mensaxes gravadas nun contestador telefónico: diferenciar a súa natureza (profesional ou non, pregravado ou deixado por un particular nunha ocasión singular).

- Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Facer o seu autorretrato en tres frases.

Interacción

Facerlles preguntas aos interesados e detectar inexactitudes.

Presentarse e preguntarlles aos compañeiros da clase por aspectos da súa personalidade, para detectar afinidades.

Interactuar para resolver un enigma.

- Comprensión de textos escritos

Comprender correos electrónicos para poder asociar unha mensaxe inicial e a resposta correspondente.

Comprender retratos de persoas coñecidas redactados en forma de adiviña e poder identificar a foto do personaxe descrito.

- Producción de textos escritos

Escribir un autorretrato-adiviña sobre os modelos anteriores.

Actitudes

Demostrar unha actitude positiva cara á aprendizaxe do francés e á comunicación en xeral.

Entender a necesidade de comprender e de utilizar a lingua dunha maneira positiva e socialmente responsable.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe será útil para facer cousas: relacionarse na aula e fóra, ler mensaxes para informarse ou para comunicarse.

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Competencias sociais e cívicas

Afianzar a confianza nun mesmo: aceptar o proceso de aprendizaxe, considerar a clase como un lugar en que un pode achegar tanto como recibir e, por tanto, ver reforzada o autoestima.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno, respectar as opinións (motivacións para estudar francés).

Respectar as normas da clase e fomentar a sociabilidade dentro da aula: saúdos, fórmulas de cortesía (entre alumnos, co profesor).

Aceptar a diversidade cultural: comprender outros códigos sociais (saúdos e rexistros).

Aprender a aprender

Sacar proveito dunha (co)avaliación inicial.

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Reflexionar sobre varias razóns para estudar francés ligadas á mellora da situación profesional: aumentar as posibilidades de atopar un emprego, obter un posto no estranxeiro, estudar nun país francófono, integrar un sector internacional.

Nota:

Na unidade 0, non hai actividades previstas no caderno.

Nas restantes unidades, só apuntaremos as actividades do caderno cando supoñan un interese especial: un avance na progresión, un procedemento distinto.

Unidade 1: Portraits

Coñecementos

- Funcións comunicativas

Descibir unha persoa.

Formular definicións.

Chamar a atención de alguén.

Expresar a ignorancia ou a certeza.

Felicitar, consolar, animar a alguén.

- Estruturas sintácticas

Presente de indicativo (repaso).

Futuro simple (repaso).

Imperativo (repaso).

Colocación dos adverbios.

- Léxico

Aparencia física.

Roupa.

Carácter.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

Entoacións e acento de insistencia.

Son/grafía

Acento fonético/acento tónico.

- Estratexias de aprendizaxe (comprensión e produción)

Comprensión

Comprender de maneira global un documento relativamente extenso.

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Aprender a autoavaliarse (avaliación inicial).

- Aspectos culturais e sociolingüísticos
- Sáúdos en diferentes países francófonos.
- Historia de apelidos franceses, normativa.

Aptitudes e destrezas comunicativas

- Comprensión de textos orais

Comprender globalmente un programa radiofónico: tipoloxía, obxectivo, contido xeral.

Afinar a comprensión para poder comentar a personalidade das persoas descritas no programa.

- Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Describir (físico e personalidade) a unha persoa da contorna familiar.

Interacción

Describir a persoas sen dicir a súa identidade/resolver as adiviñas.

Describir problemas interpersoais e pedir/dar consellos.

Tarefa final: descubrir a personalidade dos demais a través de xogos.

- Comprensión de textos escritos

Identificar a natureza de varios testemuños persoais publicados en Internet e extraer as informacións principais.

- Produción de textos escritos

Redactar e ilustrar unha ficha descritiva dun personaxe famoso.

Actitudes

Valorar a importancia da atención e concentración na escoita de documentos orais.

Desenvolver actitude positiva ante o traballo colaborativo (tarefa final).

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para desenvolver habilidades sociais: establecer relación con persoas, preguntar por unha persoa, darse a coñecer...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 1:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Afianzar a confianza nun mesmo: considerar a clase como un lugar en que un pode achegar tanto como recibir e, por tanto, ver reforzada o autoestima.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno, respectar as opinións. Participar de maneira positiva en xogos e tarefas colaborativas.

Respectar as normas da clase e fomentar a sociabilidade dentro da aula: saúdos, fórmulas de cortesía (entre alumnos, co profesor).

Aceptar a diversidade cultural: comprender outros códigos sociais (saúdos e rexistros).

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 2: Péripéties

Coñecementos

Funcións comunicativas

Pedirlle a alguén que conte algo.

Contar algo.

Pedir e dar precisións.

Manifestar a súa preocupación.

Propor e prestar axuda.

Estruturas sintácticas

Pasado composto.

Pronomes relativos: *qui, que, où* (repasso); *dont*.

Léxico

Actividades cotiás.

Incidentes.

Resolución de problemas.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

As vogais (repasso).

Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Compensar a falta de vocabulario.

Coavaliar as producións de grupo.

Aspectos culturais e sociolingüísticos

A afección dos franceses pola bricolaxe.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1. Comprensión de textos orais

Comprender unha anécdota, o sentido literal e a comicidade da situación.

2. Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Contar unha anécdota de vacacións a un veciño.

Interacción

Xogo de rol:

- Por teléfono, pedir explicacións/explicar un atraso, pedir/ofrecer axuda.

- Por teléfono, pedir explicacións /explicar un atraso, pedir desculpas.

- Pedir cita nun taller de coches.

Tarefa final: interactuar para organizar a tarefa, presentar os traballos de maneira colectiva, avaliar conxuntamente.

3. Comprensión de textos escritos

Comprender un artigo de prensa dixital sobre a repartición das tarefas do fogar, a partir dun testemuño.

Comprender o testemuño de dúas persoas nun correo de lectores.

4. Producción de textos escritos

Contestar a correos de dúas persoas nunha revista.

Tarefa final: crear un folleto, con informacións prácticas sobre a súa cidade.

Actitudes

Manifestar espírito crítico ante os estereotipos.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para desenvolver as habilidades sociais máis variadas: resolver problemas, informar...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 2:

- Coñecementos.

- Competencias comunicativas, destrezas.

- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Repartir as tarefas e obrigacións no fogar.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Desenvolver actitudes positivas ante situacións adversas, resolver problemas.

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 3: Souvenirs

Coñecementos

1. Funcións comunicativas

Facer descrições, situar feitos no pasado.

Contar feitos pasados, facer un relato.

Dar a súa opinión.

Facer unha apreciación.

Felicitar a alguén.

2. Estructuras sintácticas

O imperfecto.

A oposición imperfecto/pasado composto.

O pluscuamperfecto.

3. Léxico

As idades da vida.

Parentescos.

Lecer.

Vida escolar.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

Os sons [b], [d], e [g].

Son/grafía

As grafías correspondentes.

4. Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Mellorar a produción escrita.

Coavaliar as producións dos compañeiros, con criterios claros.

5. Aspectos culturais e sociolingüísticos

Os ritmos escolares en Francia.

O *baccalauréat*.

Aptitudes e destrezas comunicativas

- Comprensión de textos orais

Comprender unha conversación: as informacións principais e algúns detalles.

- Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Evocar a súa infancia, contar como era un.

A partir dunha foto de viaxe, lembrar a situación e os acontecementos.

Contar a historia persoal dun reencontro.

Interacción

Felicitar a alguén por teléfono.

Comparar cun compañeiro a formación académica recibida, comentar.

Tarefa final: a partir dunha foto de viaxe, lembrar a situación e os acontecementos e contestar a preguntas.

- Comprensión de textos escritos

Comprender a entrevista dunha actriz publicada nunha revista: información principal e detalles.

- Producción de textos escritos

Facer unha entrevista a unha persoa real ou ficticia, redactando preguntas e respostas.

Actitudes

Adoptar actitude xenerosa ante as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias sociais en diversos soportes, oralmente ou por escrito, de maneira informal ou a través da literatura, para darse a coñecer, coñecer mellor a alguén...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 3:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude xenerosa ante as producións dos compañeiros, pero seguindo criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Conciencia e expresión artísticas

Valorar a calidade dun texto literario.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 4: Transformations

Coñecementos

- Funcións comunicativas

Interromper a alguén.

Pedir consellos.

Facer recomendacións.

Pedir e dar precisións.

Expresar emocións e sentimentos.

- Estruturas sintácticas

A expresión do lugar.

O futuro anterior.

A negación.

A restrición.

- Léxico

Ordenación urbana.

Cambios persoais.

- Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación – Relación son/grafía

Patróns sonoros

Consoantes en posición final.

Son/grafía

Fundamental diferenza entre oral/escrito, francés/castelán, por exemplo:

consoantes finais escritas que poden soar ou non; vogais finais escritas que poden soar ou non.

- Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Como sacar o significado de palabras novas.

Produción

Como coavaliar as producións de grupo.

- Aspectos culturais e sociolingüísticos

A cidade belga de Liège.

A evolución do papel dos pais.

A evolución dos medios de comunicación (teléfono, redes sociais...).

Aptitudes e destrezas comunicativas

1) Comprensión de textos orais

Identificar diferentes tipos de documentos. Comprendelos globalmente e avaliar o estado de ánimo dos locutores.

2) Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Tarefa final: presentar unha proposta na asemblea dunha ONG dedicada a pensar o mañá.

Interacción

Xogos de rol:

- Nunha visita guiada da escola, do barrio... desempeñar o papel de guía ou de turista.
- Preguntar por teléfono a un amigo polo seu lugar de residencia e as características do mesmo antes de mudarse. Pedir e dar consellos.

Consultar a un especialista sobre un cambio de imaxe persoal.

Contar unha experiencia de cambio de vida radical, persoal ou dun coñecido.

Tarefa final: reflexionar e debater sobre o futuro, facer propostas para sometelas a unha asociación non gobernamental.

3) Comprensión de textos escritos

Comprender un extracto literario: comprender as informacións principais e interpretar os sentimentos da narradora.

4) Produción de textos escritos

Escribir un texto persoal, en que se presenta un lugar ligado á infancia e se analizan os sentimentos pasados e actuais ligados ao mesmo.

Actitudes

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, televisión, foros virtuais...

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 4:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Desenvolver compromiso con ONG ou outros foros de reflexión sobre o futuro, ou das cidades en particular.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude xenerosa, pero tamén obxectivamente racional ante as producións dos compañeiros, pero seguindo criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 5: Que d'émotions !

Coñecementos

- Funcións comunicativas

Expresar emocións e sentimentos.

Compadecerse de alguén, consolalo e animalo.

- Estruturas sintácticas

Subxuntivo presente.

A comparación (repaso).

- Léxico

Emocións.

Defectos e virtudes.

O amor.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

As vogais nasais.

Son/grafía

Transcrición dos sons en que se centra a unidade.

- Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Como expresar sentimentos.

Como coavaliar as producións de grupo.

- Aspectos culturais e sociolingüísticos

Representantes da canción francesa, de hoxe e de onte.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1. Comprensión de textos orais

Comprender as respostas de 3 persoas entrevistadas sobre calidades e defectos da xente: comprensión global e fina.

Comprender globalmente a letra de cancións, apreciar as correspondencias letra/música/ritmo...

2. Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Expresar a súa propia opinión sobre calidades e defectos da xente.

Contar unha experiencia persoal de alegría ou felicidade.

Tarefa final: redactar unha mensaxe de petición de axuda ante un problema persoal.

Interacción

Xogos de rol:

- Animar a un amigo que está deprimido.
- Telefonar a un amigo para pedirle perdón por un momento de intransixencia.

Contar a un compañeiro unha experiencia persoal de medo, comentar.

Falar da súa familia e comparar cos compañeiros.

Entrevistar os compañeiros/contestar a preguntas sobre a arte de gozar da vida.

3. Comprensión de textos escritos

Comprender un extracto literario: información principal e detalles.

Comprender letras de cancións, apreciando as características do estilo.

Tarefa final: comprender mensaxes nun blog de axuda psicolóxica.

4. Producción de textos escritos

Relatar unha experiencia persoal de malentendido causado por diferenzas culturais.

Actitudes

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, radio; e por escrito, para buscar información (guías turísticas, Internet...) ou comunicar (blogs, postais, SMS...).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 5:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Descubrir diferenzas de comportamento (lingüístico, entre outros) entre diferentes países e sociedades. Respectalas e valorar a importancia de coñecelas para unha boa interpretación do discurso e asegurar unha correcta comunicación.

Valorar as iniciativas de calquera grupo ou rede que se implique na axuda aos demais.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartindo todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Conciencia e expresión artísticas

Valorar as producións dalgúns representantes da canción francesa.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final: na tarefa desta unidade, con maior motivo, pois trátase de facer varias propostas de viaxes moi diferentes; e de defender a súa para que a viaxe se chegue a realizar.

Competencia dixital

Apreciar a utilidade de blogs e demais sitios de intercambio para desenvolver servizos de axuda persoal e/ou social.

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 6: Côté cuisine

Coñecementos

1. Funcións comunicativas

Facer apreciacións.

Dar a súa opinión.

Manifestar sorpresa, estrañeza.

Dicir que se comparte unha opinión, pero con matices.

2. Estruturas sintácticas

Formas interrogativas (repaso).

Pronomes interrogativos.

Pronomes demostrativos.

3. Léxico

Cociña.

Pratos, receitas.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

As nasais [an] e [ein]/o *n* sonoro en [ɛn].

Son/grafía

Paso do oral ao escrito e viceversa.

4. Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Como utilizar un dicionario bilingüe.

Produción

Como utilizar un dicionario bilingüe.

Como coavaliar as producións de grupo.

5. Aspectos culturais e sociolingüísticos

Importancia da comida en Francia na vida cotiá.

Tradicións: consumo de certos alimentos, guías gastronómicas.

Costumes culinarios en Suíza.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1. Comprensión de textos orais

Comprender unha entrevista relativamente longa (comida en Suíza): informacións principais e algúns detalles.

2. Producción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Falar dos seus gustos e preferencias en materia culinaria, do seu perfil de gastrónomo.

Interacción

Nunha comida entre amigos, comentar os pratos.

Comentar entre amigos os costumes de cada un cando se fai a compra para preparar unha comida.

Xogo de rol (3 persoas): nun programa radiofónico sobre alimentación, o animador recibe a un especialista en nutrición que contesta as preguntas dun auditor.

Tarefa final: negociar para elixir temas e repartir tarefas.

3. Comprensión de textos escritos

Comprender un artigo xornalístico, relativamente extenso, sobre a alimentación do futuro: informacións principais e algúns detalles, a pesar da riqueza do léxico.

Tarefa final: comprender artigos (prensa xeral ou especializada, Internet) relacionados coa alimentación, para sacar información e atopar modelos de redacción.

4. Producción de textos escritos

Participar nun foro sobre alimentación: dar receitas, consellos...

Tarefa final: redactar un artigo para un *dossier* monográfico sobre alimentación nunha revista.

Actitudes

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono; e por escrito, para buscar /dar información (anuncios en prensa ou Internet...) ou comunicar (blog, foros...).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 6:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Valorar a comida elaborada na casa e compartida coa familia, amigos, como elemento de convivencia.

Afianzar a confianza nun mesmo e na capacidade de aprendizaxe: progreso constante en comprensión oral e, cada vez, máis comprensión de numerosos tipos de documentos escritos.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartindo todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final: na tarefa desta unidade, con maior motivo, pois trátase de establecer regras de convivencia comúns, que conveñan a cada un.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 7: SOS planète !

Coñecementos

- Funcións comunicativas

Expresar o seu acordo ou desacordo.

Propor algo.

Xustificar unha opinión.

Organizar o seu discurso.

- Estruturas sintácticas

A causa.

A consecuencia.

A finalidade.

- Léxico

A añoranza do tempo pasado.

O progreso.

Paisaxes e ecoloxía.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

Os grupos consonánticos.

Son/grafía

Transcrición dos sons en que se centra a unidade.

- Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Claves para facer unha presentación.

Como coavaliar as producións de grupo.

- Aspectos culturais e sociolingüísticos

Escritores e personaxes públicos e conciencia ecolóxica.

Iniciativas políticas ecolóxicas.

A enerxía nuclear en Francia.

Aptitudes e destrezas comunicativas

Comprensión de textos orais

Comprender un texto expositivo: comprensión global.

Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Dar a súa opinión sobre un tema tratado nunha exposición oral.

Facer unha exposición oral sobre o tema do medio ambiente.

Tarefa final: expor un tema/unha proposta que formará parte dunha xornada monográfica sobre medio ambiente.

Interacción

Intercambiar opinións e consellos cun amigo/compañeiro para adoptar unha alimentación máis sa.

Debater, coa axuda dun moderador sobre como salvagardar o benestar do planeta e da humanidade.

Tarefa final: negociar para elixir temas e repartir tarefas.

Comprensión de textos escritos

Comprender un artigo de revista sobre medio ambiente: comprensión global e comprensión fina.

Produción de textos escritos

Escribir un artigo xornalístico breve sobre un tema relacionado co medio ambiente.

Tomar apuntamentos para fixar informacións colleitadas e ir preparando unha presentación oral estruturada.

Actitudes

Participar nas actividades de produción con creatividade.

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, ante un público anónimo...; e por escrito, para buscar/dar información (anuncios en prensa ou Internet...) ou comunicar (blog, carta formal).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 7:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Interesarse polos demais, polo resto da humanidade e polo planeta. Involucrarse de maneira persoal e/ou colectiva.

Afianzar a confianza nun mesmo e na capacidade de aprendizaxe: progreso constante na comunicación oral e familiarización con numerosos tipos de documentos escritos relativamente longos.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartindo todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Aprender a aprender

- Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

En todos os xogos e actividades, procurar adoptar papeis diferentes para potenciar distintas facetas da personalidade.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 8: Innovons !

Coñecementos

- Funcións comunicativas

Formular desexos.

Dar consellos e facer suxestións.

Facer hipóteses.

Encomiar as calidades dun produto.

Queixarse e presentar unha reclamación.

Pedir desculpas, xustificarse.

Interromper a alguén.

- Estruturas sintácticas

Condición presente.

A condición.

A hipótese.

- Léxico

Folletos con instrucións.

As (novas) tecnoloxías.

Compras e servizo posvenda.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

As semivogais.

Son/grafía

Transcrición dos sons en que se centra a unidade.

- Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Como tomar apuntamentos.

- Aspectos culturais e sociolingüísticos

O concurso Lépine de innovación.

Aptitudes e destrezas comunicativas

- Comprensión de textos orais

Comprender unha conversación relativamente longa: queixa dun cliente nun hotel: comprensión das informacións principais.

- Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Dar a súa opinión sobre a reacción dun cliente que se queixa nun hotel. Imaxinar como terminará a historia.

Dar a súa opinión sobre as redes sociais e dicir que uso se fai das mesmas.

Tarefa final: facer unha presentación oral dun proxecto.

Interacción

Xogos de rol:

- Unha señora queíxase nun hotel por un mal servizo.
- Un cliente acode ao servizo posvenda para facer unha reclamación.

Describir a un amigo/compañeiro un electrodoméstico que se acaba de comprar (funcionalidades, vantaxes...).

Xogar ao *portrait chinois* (adiviñas sobre persoas ou cousas).

Tarefa final: negociar para elixir temas e repartir tarefas.

- Comprensión de textos escritos

Comprender un artigo expositivo (revista) de certa extensión e bastante rico desde o punto das ideas e do léxico: ideas principais.

- Producción de textos escritos

Contestar á enquisa de satisfacción dun hotel.

Tarefa final: para presentarse a un concurso de innovación, redactar a ficha técnica do obxecto inventado, as instrucións de uso, o argumentario publicitario. Tamén redactar apuntamentos, que poderán ser consultados durante a presentación oral do proxecto.

Actitudes

Participar nas actividades de produción con creatividade: moi en particular durante a tarefa final, que o require explicitamente.

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, ante público diferente, máis ou menos numeroso coñecido/anónimo...; e por escrito, para distraerse, informarse nunha revista, acceder a información inmediatamente útil (instrucións, folletos...), para buscar información (Internet) ou para comunicar (blog, carta formal).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 8:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Afianzar a confianza nun mesmo e na capacidade de aprendizaxe: progreso constante en comprensión oral e escrita de documentos cada vez máis longos e complexos; tamén en expresión, cada vez menos “neutra” e ante público máis variado.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartir todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

En todas as actividades de produción, as escritas tamén, desenvolver a creatividade: para ampliar a posibilidade de efectos estilísticos e enriquecer as situacións comunicativas con imaxinación.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Desenvolver o espírito creativo e innovador e saber “vender” as súas ideas aos demais, con argumentos e a achega de información.

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

En todos os xogos e actividades, procurar adoptar papeis diferentes para potenciar distintas facetas da personalidade.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 9: Au travail !

Coñecementos

Funcións comunicativas

Facer cumpridos.

Darlle as grazas a alguén.

Expresar alegría, satisfacción.

Enunciar unha norma social.

Lembrarlle algo a alguén.

Estruturas sintácticas

O tempo e a duración.

A dobre pronominalización.

Léxico

Traballo.

Profesións.

Empresa.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

Liaisons e ligazóns fonéticas.

Son/grafía

A partir da percepción do fenómeno e da súa importancia na cadea da fala. Aplicación das regras na lectura en voz alta.

Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Analizar os seus erros.

Aspectos culturais e sociolingüísticos

Novas tendencias profesionais en Francia.

Aptitudes e destrezas comunicativas

❖ Comprensión de textos orais

Comprender unha entrevista radiofónica: informacións principais e detalles.

❖ Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Presentar a súa profesión ou os estudos que se están cursando.

Interacción

Xogos de rol:

- Conversación telefónica cun amigo que acaba de atopar traballo.
- Axudar a un amigo a prepararse para unha entrevista de traballo.

Tarefa final: comentar experiencias profesionais en pequenos grupos; no grupo-clase, presentar e comentar, e sacar conclusións xerais.

❖ Comprensión de textos escritos

Comprender un anuncio de oferta de traballo e as regras de ouro para redactar unha carta de motivación. Comprender a carta que envía unha persoa que postula e analizala en función dos criterios antes mencionados.

Tarefa final: comprender a iniciativa dunha socióloga e xornalista de investigación que lanza unha enquisa nun blog para solicitar testemuños de profesionais.

4) Producción de textos escritos

En relación con dúas ofertas de emprego, redactar unha carta de motivación.

Actitudes

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara/teléfono, ante público diferente, máis ou menos numeroso, coñecido/anónimo...; e por escrito, para distraerse, informarse nunha revista, acceder a información inmediatamente útil (instrucións, folletos...), buscar traballo...; para buscar información (Internet) ou para comunicar (blog, carta formal...).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 9:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Interesarse por todo tipo de situacións profesionais.

Afianzar a confianza nun mesmo e na capacidade de aprendizaxe: progreso constante en comprensión oral e escrita de documentos cada vez máis longos e complexos; tamén en expresión, cada vez menos “neutra” e ante público máis variado.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartindo todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Aprender a aprender

- Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

En todos os xogos e actividades, procurar adoptar papeis diferentes para potenciar distintas facetas da personalidade.

Ter confianza nos recursos persoais: por exemplo, non lanzarse sen criterio a consultar un dicionario antes de reflexionar.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

Unidade 10: Culture

Coñecementos

❖ Funcións comunicativas

Dar unha opinión.

Resaltar unha idea.

Chamar a atención sobre algo.

Expresar gustos e preferencias.

Falar de hábitos.

❖ Estruturas sintácticas

Adxectivos e pronomes indefinidos.

Estilo indirecto.

❖ Léxico

Literatura.

Belas artes.

Música.

Artes escénicas.

Patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación - Relación son/grafía

Patróns sonoros

Prosodia.

- ❖ Estratexias de aprendizaxe (comprensión e/ou produción)

Comprensión

Identificar nun texto as estruturas e formulacións que serven para determinados actos de fala.

Produción

Como avaliar unha produción oral.

- ❖ Aspectos culturais e sociolingüísticos

Tendencias culturais en Francia. Representantes do mundo da música, do cinema, teatro... Festivais importantes en Francia (teatro en Avignon, música, BD en Angoulême, cinema en Cannes...).

Robert Desnos.

Aptitudes e destrezas comunicativas

1. Comprensión de textos orais

Comprender minientrevistas realizadas a pé de rúa sobre preferencias culturais.

Comprender un poema gravado e valorar a expresividade da prosodia.

2. Produción de textos orais: expresión e interacción

Expresión

Explicar unha tradición cultural emblemática do seu país.

Interacción

Debater sobre diversos temas relacionados coa cultura (cinema en VO, prezo de entradas, pirataría...).

Negociar entre dous para elixir un programa de televisión.

Comentar as súas últimas actividades culturais (entre dúas).

Tarefa final:

- Para preparar o programa cultural dunha radio rexional, debater dentro do grupo para elixir temas, formatos; repartir os apartados do programa e designar un ou varios presentadores.
- Elaborar as diferentes seccións radiofónicas.
- Representar o programa.

3. Comprensión de textos escritos

Comprender uns pequenos textos para poder contestar as preguntas dun *quiz* cultural.

Comprender un artigo sacado dunha revista especializada (cinema): informacións principais e algúns detalles.

4. Producción de textos escritos

Facer o retrato dun artista a que se admira.

Actitudes

Participar en actividades de simulación coa convicción de que son unha preparación para situacións da vida real.

Adoptar criterios obxectivos para avaliar as producións dos compañeiros.

Competencias clave

Competencia lingüística

Comprobar que a aprendizaxe serve para aprender a desenvolver competencias lingüísticas en diversos soportes e diversas situacións: cara a cara, teléfono, radio ou televisión...; comprobar que, a medida que se progresa, tamén se chega a gozar da dimensión estética da lingua (canción, teatro, cinema...); tamén por escrito, comprobar progresivamente que, ademais de para informarse ou para comunicar, a lingua serve para gozar desde o punto de vista cultural e estético (poesía, literatura).

Comprobar que non se poden facer cousas, comunicar sen adquirir coñecementos nin pararse en aspectos formais.

Véxase máis arriba a descrición dos obxectivos desta unidade 10:

- Coñecementos.
- Competencias comunicativas, destrezas.
- Actitude (reforzo da actitude positiva, aberta e responsable cara ao papel das palabras e da comunicación).

Competencias sociais e cívicas

Afianzar a confianza nun mesmo e na capacidade de aprendizaxe: non só o progreso constante en comprensión e expresión orais e escritas permite ser cada vez máis eficaz (preciso e expresivo), senón que dá acceso a manifestacións culturais e desenvolve a sensibilidade estética.

Participar e compartir a experiencia colectiva da aprendizaxe: aceptar obxectivos comúns, traballar en parella ou nun grupo pequeno.

Participar de maneira positiva nunha tarefa final colaborativa.

Adoptar actitude empática, á vez que rigorosa, ante as producións dos compañeiros, compartindo todos os mesmos criterios: por exemplo, no momento de coavaliar unha tarefa final.

Conciencia e expresión artísticas

Valorar a calidade da expresión desde un punto de vista estético: poesía, teatro, literatura en xeral.

Informarse sobre festivais famosos que teñen lugar en Francia.

En todas as actividades de produción, as escritas tamén, desenvolver a creatividade: para ampliar a posibilidade de efectos estilísticos e enriquecer as situacións comunicativas con imaxinación.

Aprender a aprender

Véxase punto 5: estratexias.

Sentido da iniciativa e espírito emprendedor

Exercer o sentido da organización, dentro do grupo e para un mesmo, nunha tarefa colaborativa final.

En todos os xogos e actividades, procurar adoptar papeis diferentes para potenciar distintas facetas da personalidade.

Competencia dixital

Dentro da aprendizaxe, tanto nas actividades de recepción como para as de produción, apreciar e respectar as características dos textos e mensaxes, segundo a canle e formato.

Para realizar as actividades de produción, sistematizar a procura de información e documentación en Internet: diferenciar con criterio sitios persoais de opinión (blogs, por exemplo) e sitios oficiais.

AVALIACIÓN

A avaliación neste proxecto non só responde á necesidade académica ou administrativa de conseguir unha cualificación, de certificar un nivel determinado: forma parte da propia metodoloxía. É un medio para aprender máis e mellor, algo de que en todo momento se é consciente.

• Avaliación inicial

Unidade 0

A unidade preliminar de C'EST À DIRE ! A2 é atípica e cumpre a función de avaliación inicial.

Volve pór o alumno en situación de aprendizaxe despois das vacacións de verán e fíxalle obxectivos de cara a unha nova etapa.

Estes explícanse como segue:

“Dans cette unité, vous allez...

1. *Réactiver vos compétences.*
2. *Faire connaissance avec les autres membres du groupe.*
3. *Faire votre évaluation initiale”.*

Desta maneira, a unidade 0 non só pretende que o profesor poida avaliar as competencias dos seus alumnos ao principio do curso, senón que fixa como prioridade a capacidade de autoavaliarse por parte dos alumnos.

Avalíanse as catro competencias e para cada unha, guíase a reflexión dos alumnos e lémbrenselles os criterios importantes que han de ter en conta.

- **Avaliación continua**
- Obxectivos detallados en portadillas

Declarar que en C’EST À DIRE ! a avaliación é continua non significa que o método estea repleto de exames: ao contrario, as autoras optaron por incluír no libro soamente 3 avaliacións “gordas”.

O que é continuo é o punto de vista: o alumno fai, e regularmente analiza, tanto os seus progresos como a súa forma de alcanzalos: trátase de tomar conciencia dos logros, para automotivarse.

Nesta perspectiva, a información que se dá nas portadillas ao principio de cada unidade serve para marcar obxectivos, para incentivar o alumno, á vez que constitúen un contrato de aprendizaxe.

Son concretos e detallados (en termos de competencias, de actos de comunicación e de estratexias), para que o alumno saiba que se espera del e tamén como chegará a iso.

Son un punto de referencia a que convén volver ao final da unidade, para comprobar que efectivamente os obxectivos se alcanzaron.

- **Autoavaliación e coavaliación**

C’EST À DIRE ! potencia a capacidade de autoavaliación, como lembramos máis arriba, pero potencia de maneira aínda máis explícita a capacidade de coavaliación, máis fácil de conseguir no caso de principiantes.

Un bo exemplo de coavaliación é a que se fomenta ao final de cada unidade, nas tarefas finais.

Para que a autoavaliación e a coavaliación sexan rigorosas e xenerosas, os criterios son obxectivos e adaptaciónse a cada caso.

Na unidade 2, por exemplo, os grupos son convidados a avaliar producións escritas segundo estes criterios:

“3 étoiles : informations pratiques, indispensables, astucieuses, directement utiles au public visei.

2 étoiles : informations pratique, nécessaires, intéressantes, utiles pour un public francophone en général.

1 étoile : informations générales, intéressantes, modérément utiles pour un public francophone”.

Na unidade 7, en cambio, os criterios para avaliar unha produción oral son:

“- Le sujet a été ben choisi.

- A durée prévue pour l'exposition a été respectée.

- L'exposé contient les informations, données et documents suffisants.

- Il est ben organisé.

- Les intervenants ont parlé sans regarder tout le temps leur texte.

- Ils se sont exprimés clairement”.

- **Avaliación formativa**

Bilans langue

No estoxo *Évaluation* de C'EST À DIRE ! o profesor dispón dunhas avaliacións concibidas para a avaliación formativa: uns *bilans* menos completos que as avaliacións por competencias (como os que aparecen no libro do alumno), pero máis acoutados desde o punto de vista lingüístico. Permitirán controlar, a medida que se progresa nas unidades, que os coñecementos de gramática, vocabulario e fonética están asimilados.

Se se detectasen carencias, permítenlle ao profesor volver atrás -co grupo ou só con certos alumnos- para completar as súas explicacións e encargar tarefas de subsanación.

Ofrécenselle ao profesor unhas fichas ou *bilans* predeterminados, concibidos para avaliar todos os contidos das unidades agrupadas de dúas en dúas.

Pero o xerador de avaliacións permitirá modificar as actividades propostas, engadir/eliminar outras, co fin de:

- Axustar as avaliacións inicialmente propostas ao nivel e ás necesidades do grupo ou do alumno.

- Adiantar ou atrasar a avaliación.

Fichas de traballo-avaliación puntual e xerador de avaliacións

Para reforzar a aprendizaxe de puntos concretos, ademais de volver traballar co libro e/ou o caderno, C'EST À DIRE ! proporciónalles ao profesor un extenso abanico de

fichas centradas en cada un dos contidos importantes do programa (gramática, orientada á comunicación).

Poderaas utilizar con todo o grupo ou con alumnos en particular, en función das súas necesidades:

- A modo de repaso ou posta a nivel.
- Para comprobar de maneira obxectiva que o alumno emendou o problema que puidese ter cun aspecto ou outro da lingua.

O formato dixital das fichas de *Communication et grammaire* permite dous tipos de utilización: tal e como están conformadas ou adaptadas. O xerador de avaliacións posibilita editar as fichas para personalizalas, modificar ou completar actividades, eliminar ou engadir outras, de creación propia ou sacadas doutras fichas.

c) Avaliación por competencias

As avaliacións por competencias situadas ao final do libro do alumno teñen un formato similar ás probas do DELF, son completas e equilibradas; de modo que poderán ser puntuadas e consideradas como avaliacións sumativas ao final dunha etapa de aprendizaxe (trimestre, por exemplo).

Con todo, cabe destacar que o profesor dispón no seu estoxo *Évaluation* dunha avaliación equivalente para cada unha das do libro: as probas que están a disposición do alumno poderán considerarse, por tanto, como formativas: un ensaio ou o medio de detectar antes da avaliación real as áreas de mellora e necesidades de repaso.

- **Avaliación final**

1. **Avaliación por competencias**

Como comentamos máis arriba, o profesor dispón de propostas para avaliar a adquisición de coñecementos e competencias ao final de tres etapas de aprendizaxe dentro do curso.

Cun formato que se asemella ao das probas do DELF, baséanse nos contidos do método divididos en tres terzos.

Outras avaliacións poderíanse concibir, ao final de cada unidade, por exemplo; con todo, a filosofía de C'EST À DIRE ! pasa por distinguir claramente avaliación continua e avaliación final. O concepto require que se valore un conxunto bastante amplo de coñecementos e competencias: tense que poder comprobar a capacidade de lembrar, de reutilizar, combinándoos entre si e en contextos diferentes, unha ampla gama de contidos.

As propostas incluídas no libro do alumno poderán ser utilizadas como *examens blancs*. O profesor dispón, á parte, dunhas avaliacións alternativas, totalmente equivalentes no estoxo *Évaluation*.

2. Avaliación oficial externa

O formato das avaliacións incluídas no libro do alumno de C'EST À DIRE ! aseméllase ao das probas oficiais do DELF (só varían na extensión): de modo que constitúen un adestramento eficaz para o mesmo.

A programación de C'EST À DIRE ! ten expresamente en conta os contidos contemplados polo MCER e o DELF:

O primeiro volume prepara adecuadamente os alumnos para que consigan sobradamente o DELF A1.

O segundo prepáraos para que consigan, folgadamente tamén o DELF A2.

Esta rotundidade débese a que cada un deses dous volumes anticipa coñecementos e competencias para preparar mellor o nivel seguinte (pasa o nivel “certificable” anunciado na cuberta).

3. Autoavaliación final e PASSEPORT

Ao final do caderno de exercicios, os alumnos atoparán un elemento de *portfolio* destinado á autoavaliación final das adquisicións do curso.

Daralle unha visión global dos coñecementos e das competencias propostas como obxectivos por C'EST À DIRE ! e a oportunidade de valorar o seu grao de adquisición.

Esta autoavaliación poderá ser comentada co profesor e, contrastados os resultados, dar pé a accións de reforzo nunha área ou outra, en función das necesidades ou motivacións de cada un.

13. Grao mínimo de consecución para superar a materia de Francés Segunda

Lingua

Contidos de 1º de ESO

Saudar

Identificar a alguén

Identificarse

Nomear o material da clase

Comunicarse en clase

Indicar a cor

Contar ata 69

Falar dun mesmo, das súas calidades

Describir e calificar a alguén
Expresar o acordo / o desacordo
Expresar os gustos e as preferencias
Dicir o que se fai / o que non se fai
Negar
Soletrear
Pedir / dar a dirección
Preguntar / dicir a nacionalidade
Invitar, aceptar ou rexeitar unha invitación
Informarse / dicir a data
Contar ata 1000
Describir e caracterizar un animal
Informarse sobre alguén / algo
Dar un número de teléfono
Indicar unha cantidade
Informarse sobre a saúde de alguén
Dicir onde doe
Dar ordes
Diferenciar *tu* e *vous*
Pedir un almuerzo
Presentar os membros da familia
Describir alguén (rasgos físicos, carácter)
Indicar os momentos da xornada
Dicir a hora
Contar a súa xornada
Situarse no espazo
Falar das súas actividades
Informarse sobre as actividades de alguén
Falar do tempo que vai
Explicar as súas sensacións en función do tempo
Comentar ou contar unhas vacacións oralmente e por escrito.

Contidos de 2º de ESO

Comunicarse en clase

Formular preguntas

Situación no espazo
Falar das actividades fóra do centro escolar
Expresar sensacións
Falar de proxectos inmediatos
Situación no espazo
Contar unha experiencia persoal
Describir accións pasadas
Indicar a pertenza
Describir un piso ou unha casa
Presentar a familia
Expresar accións pasadas en forma negativa
Contar como se desenvolveu unha festa
Falar das actividades persoais
Falar das actividades fóra do centro escolar
Comprender informacións de carácter científico
Contar curiosidades de tipo científico
Facer comparacións
Describir o aspecto de alguén
Facer apreciacións sobre a roupa
Pedir / dar a súa opinión a alguén
Expresar a negación
Facer proxectos
Falar do futuro
Enumerar artigos de alimentación
Pedir un produto nunha tenda
Preguntar / indicar o camiño a alguén
Indicar de onde se vén
Entender e elixir un menú
Facer a comanda nun restaurante
Referirse a alguén utilizando pronomes
Resumir unha situación no oral e no escrito
Contar un suceso en pasado, describir a situación
Indicar a cronoloxía de varias accións.

Contidos de 3º de ESO

Facer preguntas (repaso)
Comunicarse en clase
Expresar opinións
Manifestar gustos e preferencias (repaso)
Describir e caracterizar a alguén (repaso)
Manifestar sentimentos e emocións
Contar unha anécdota pasada
Comparar un relato oral e un suceso
Falar das tarefas domésticas
Expresar a obriga
Contar un percorrido
Falar das súas sensacións
Indicar o lugar
Contar unha situación en pasado
Definir o marco da situación
Introducir un elemento imprevisto
Describir un personaxe de ficción
Contar recordos
Facer prognósticos
Falar do futuro
Comentar os gustos musicais propios
Expresar a frecuencia
Definir con detalle algo ou a alguén
Comparar cancións e grupos musicais
Contar a biografía dun grupo
Comentar imaxes publicitarias
Falar por teléfono
Pedir ou dar consello
Argumentar
Concretar unha cantidade
Dar unha receita culinaria
Expresar os diferentes momentos da acción
Contar unha situación en pasado
Realizar unha enquisa

Xustificación un razoamento

Contidos de 4º de ESO

Considérase grao mínimo de consecución para superar a materia os traballados no curso anterior e ademais:

Grammaire :

- Le comparatif d'égalité, infériorité et supériorité.
- Le superlatif. Formation et emploi.
- Les pronoms relatifs : qui, que, où, dont.
- Formation et emploi du futur simple. Verbes réguliers et irréguliers.
- Formation du conditionnel, verbes réguliers et irréguliers.
- L'expression du passé :
- Formation et emploi du passé composé. Choix de l'auxiliaire être ou avoir. Accord du participe passé avec le sujet (verbes conjugués avec être).
- Formation et emploi de l'imparfait.
- Les pronoms EN et Y
- L'interrogation directe.
- . Les verbes en –er et –ir, et les verbes irréguliers suivants : être, avoir, savoir, mettre, pouvoir, vouloir, finir, venir, aller, faire, prendre (révision des temps étudiés)

Vocabulaire:

- L'expression de l'opinion
- La nature, les paysages et le temps qu'il fait (révision)
- Les métiers et les professions
- Adjectifs pour décrire des situations
- Adjectifs pour décrire des personnes (révision)
- Les pays de la francophonie

Communication:

- Décrire les caractéristiques d'une personne ou d'une chose.
- Établir des comparaisons.
- Parler d'événements futurs.
- Raconter des événements passés.
- Décrire des activités, des actions.
- Donner son avis
- Exprimer l'accord et le désaccord

Contidos de 1º de BAC 2ª lingua estranxeira

Considérase grao mínimo de consecución para superar a materia os traballados no curso anterior e ademais:

Grammaire:

- Le verbe: présent, impératif, imparfait, futur, conditionnel. Périphrases verbales.
- Le passé composé avec les auxiliaires être et avoir.
- L'accord du participe passé.
- Le féminin et le pluriel (approfondissement).
- Les articles (approfondissement). L'expression de la quantité.
- La négation (approfondissement)
- Les adverbes. Formation des adverbes en -ment. Expression du moyen, quantité, fréquence.
- L'interrogation directe.
- Les pronoms personnels et adverbiaux.
- Les pronoms relatifs simples.
- La comparaison.
- Les prépositions de lieu.
- Les expressions temporelles.

Vocabulaire:

- La vie quotidienne
- La gastronomie: aliments, les poids et les mesures, ...
- Les professions
- L'expression des opinions

Communication:

- Parler de ses habitudes
- Établir des comparaisons
- Commander un menu ou un plat à la carte dans un restaurant
- Exprimer une quantité
- Situer un fait dans le passé.
- Transmettre des opinions, des demandes, des questions.
- Décrire et comparer des lieux
- Situer dans l'espace
- Situer un fait dans l'avenir
- Poser des questions.
- Faire des suggestions et des recommandations.

Contidos de 1º de BAC 1ª lingua estranxeira

Considérase grao mínimo de consecución para superar a materia os traballados no curso anterior e ademais:

Grammaire:

- Le verbe: Révision du présent, imparfait, futur, conditionnel. Périphrases verbales.
- Les passé composé. L'accord du participe passé.
- L'emploi de l'imparfait ou du passé composé pour raconter des événements passés.
- L'interrogation.
- La négation.
- Les adverbes de manière.
- Les adjectifs et les pronoms possessifs.
- Les adjectifs et les pronoms indéfinis.
- Les adjectifs et les pronoms démonstratifs.
- Les pronoms personnels.
- Les pronoms relatifs. La subordonnée relative.
- Le subjonctif présent: Formation et emploi. La subordonnée complétive.
- L'expression de la condition et de l'hypothèse.
- La cause et la conséquence.

Communication:

- Raconter des événements passés. Décrire des habitudes et des situations passées.
- Exprimer la condition.
- Formuler des hypothèses.
- Poser des questions.
- Décrire des personnes, des choses, des animaux, des lieux.
- Commander un repas. Parler de ses habitudes alimentaires.
- Exprimer son opinion.
- Donner un conseil.
- Demander un avis.
- S'excuser.
- Exprimer un souhait ou un désir.
- Demander des renseignements.
- Dire les avantages et les inconvénients de quelque chose.

14. Temas transversais

A materia de idioma, tanto a primeira lingua como a segunda, introduce facilmente entre os seus contidos o tema da transversalidade.

O feito de presentar a realidade da vida diaria como marco para desenvolver a produción oral e escrita, á vez que a comprensión lectora, potencia a aparición duns elementos que apoiem os contidos lingüísticos, como ocorre en certa medida cos aspectos socioculturais. A diferenza destes, máis característicos do país e da lingua que é obxecto de estudo, os temas transversais abarcan un ámbito moito máis amplo e xeral, e pódense tratar de forma diversa. Nunha mesma unidade é posible atopar distintos temas de transversalidade, mesmo de forma pasiva nunha ilustración, e á súa vez, un mesmo tema pode aparecer en varias unidades.

Propomos os seguintes temas transversais :

Temas tranversales Educación para a convivencia, Educación para a saúde Educación ambiental, Educación do consumidor, Educación non sexista , Educación para Europa e o resto do mundo(Exemplos o mundo do traballo, a comunicación cos demais, sentimentos, cartas, mensaxes , actividades deportivas, bos hábitos, alimentación coidados e atención médica Protección á paisaxe, a ecoloxía, curiosidade pola contorna e a natureza, os animais, parte da compañía aseguradora, compras, instrucións de uso, cartas de reclamacións, homes e mulleres coa mesma responsabilidade no traballo, mulleres en postos directivos, símbolos de diferentes países, a francofonía, rótulos, cidades francesas e outras, contos e tradicións, festas.

15. Atención á diversidade.

A diversidade dentro da aula se refire tanto aos modos de aprendizaxe como ás capacidades dos alumnos. Os alumnos son diferentes e hai que tomar en conta esa heteroxeneidade para desenrolar de forma eficaz as súas capacidades. Non todos os alumnos aprenden da mesma maneira; os estilos de aprendizaxe dentro dun mesmo grupo son distintos. De ahí a importancia de variar tanto o tipo de actividades como as técnicas de ensinanza utilizadas.

Tradicionalmente, a ensinanza daba prioridade ás actividades e situacións de aprendizaxe que esixían a utilización do hemisferio izquierdo do cerebro (o do pensamento analítico e abstracto). Si ben estas actividades son necesarias, é igualmente importante introducir actividades que favorezan a utilización do hemisferio dereito, é dicir, a parte do cerebro que rixe a percepción visual, espacial, intuitiva, emocional e creativa.

Para dar resposta a estas diferencias inherentes a todo grupo de alumnos, se propón en cada unidade un amplo abanico de actividades que requiren para a súa realización a posta en práctica de diferentes estratexias e capacidades.

Dentro dunha perspectiva pedagóxica que dea conta da diversidade dos alumnos, o profesor pode adaptar e variar a metodoloxía de forma que dea resposta ás necesidades de cada alumno:

- a disposición da aula (frontal, en U, cara a cara...)
- a organización do traballo (individual, en parellas, en grupos, en pleno...)
- a utilización dos diferentes recursos pedagóxicos a súa disposición.

Por último, consideramos que a diversidade debe ser tratada como unha fonte de enriquecemento dentro da aula, sensibilizando aos alumnos hacia á solidariedade e a cooperación dentro do grupo.

16. Plan lector

Os obxectivos son:

- Potenciar a utilización de diversas fontes de información e documentación.
- Impulsar o ensino da lectura favorecendo enfoques prácticos e comunicativos
- Favorecer e potencia-la utilización da biblioteca escolar
- Fomentar o gusto e hábito pola lectura
- Utilizar as novas tecnoloxías para o desenrolo da competencia lectora e fomentar o hábito lector

Realizaranse lecturas comprensivas nos diferentes niveis de ESO e Bacharelato a fin de descubrir ao alumnado a literatura francófona.

17. As TIC

Recursos

- Aula de Francés con cañón, ordenador e pantalla.
- Aulas Abalar en 1º e 2º de ESO.
- material e recursos didácticos e multimedias

Os nosos obxectivos son:

- utilizar CDs de aprendizaxe autónomo e interactivo da lingua francesa
- utilizar páxinas de exercicios on-line, dicionarios on-line
- realizar traballos e expoñelos en Power-Point
- buscar información de todo tipo e realizar consultas
- favorece-lo aprendizaxe autónomo en foros, chats, correspondencia e páxinas adecuados e seguros sobre aspectos de interés en lingua francesa.

Páxinas de interese :

Apprendre le français

http://www.fle.fr/index-page-cartable_prof.html

<http://nathan-cms.customers.artful.net/fdlm-v2/>

<http://www.weblettres.net/>

<http://flenet.rediris.es/wpcours/> FRANCOPHONIE

<http://www.ac-rouen.fr/> BD

<http://www.bdparadisio.com/>

<http://www.eurobd.com/>

<http://marquebd.free.fr/>

<http://www.maisondequartier.com/cours/cours.php?lang=fisites.radiofrance.fr/franceinterprogrammes>, écoutez le direct

www.polarfle.com

Le point du Fle

<http://françaisenligne.free.fr>

<http://leonardofrances.en.resmas.com/exercice>

www.education.vic.gov.au/langagesonlines.htm.

www.curiosphere.tv/video-documentaire

http://www.oddcast.com/home/demos/tts/tts_example.php?sitepal

<http://françaisenligne.free.fr> :

www.isabelperez.com.

<http://www.stars-celebrites.com/>

www.france-pittoresque.com

www.france-voyage.com

<http://www.frances.8k.com/> le site du IES A CARBALLEIRA, avec beaucoup d'activités, des jeux, des exercices variés et ludiques.

<http://orthonet.sdv.fr/>, pour consulter le lexique, les doutes...

<http://www.clemi.org/> le centre de liaison de l'enseignement et des médias de l'information, pour apprendre aux élèves la pratique des médias, c'est curieux.

<http://www.capeutservir.com/verbes/> très utile pour la conjugaison des verbes.

<http://www.studentsoftheworld.info/indexfr.html>,

<http://www.lepointdufle.net>

<http://www.bonjourdefrance.com>

<http://www.iletaitunehistoire.com>

<http://www.jeux-geographiques.com> (un site de jeux géographiques gratuits en flash)

<http://clicknlearn.net/> (un site avec des idées pour préparer des jeux)

<http://www.marmiton.org> (un recueil francophone de recettes en ligne. On peut y ajouter ses spécialités)

<http://www.ados.fr> (musique, cinéma, santé, tests,...)

<http://www.pedagonet.com/other/enigme.html> (des énigmes à résoudre)

www.cavilamenligne.com

<http://www.languageguide.org/french/> et <http://lexiquefle.free.fr/>

Pour les élèves de français première langue (Bach par exemple)

<http://www.ikonet.com/fr/ledictionnairevisuel/>

Pour des dictées interactives et des quiz sur des pièges du français:

<http://www.bescherelle.com>

Pour ceux ou celles qui ont la veine du théâtre:

<http://www.iletaitunehistoire.com/enseignants>

<http://www.leproscenium.com/>

Un peu d'audiovisuel avec des dossiers thématiques et des exploitations différentes:

http://www.rfi.fr/lffr/listes/001/liste_dossiers_pour_la_classe.asp

http://www.tv5.org/TV5Site/enseigner-apprendre-francais/accueil_apprendre.php

<http://www.varietygames.com/CW/>

<http://francais.mcgill.ca/newsroom/facstaffresources/op-ed/>

<http://www.sculfort.fr/articles/ecrire/ecrireparagraphe.html>

www.leconjugueur.com.

Imágenes de BD:

1. <http://www.vayacine.com/images/2009/01/tintin-y-compania.jpg>

2. http://www.craaltaribagorza.net/local/cache-vignettes/L400xH413/Asterix_Obelix_e_Ideafix_2-1927d.jpg

3. <http://www.eljinetepalido.es/wp-content/uploads/lucky-luke.jpg>

4. http://images.serialgamer.com/sg_images/wall_616x452/bd/gaston_lagaffe/gaston_lagaffe_016.jpg

5. http://data0.eklablog.com/fou2bd/perso/boule_et_bill2.jpg

6. http://www.acelf.ca/c/bap/fichiers/975_bap10_un-appetit-dogre.pdf

7. http://www.acelf.ca/c/bap/fichiers/974_bap10_jours-de-fete.pdf

Cinéma

8. WWW.cinemafrancais-fle.com

9. www3ac-clermont.fr/cinemaV/

10. <http://www.filmfrancaisenflandre.org/fr/accueil/>

Banques d'images

11. <http://www.picto.qc.ca/>

12. <http://recitpresco.qc.ca/pages/ressources>

Sites humoristiques

13. <http://www.diaporamas-a-la-con.com/>

Activités

14. <http://zutjunior.languageskills.co.uk/juniorbeginner/exercises.html>

15. <http://apprendre.over-blog.fr/>

16. <http://www.francaisfacile.com/>

17. <http://www.franparler.info/accueil/>

18. **RADIO**

19. <http://www.radiofrsolo.info/>

Enseignement / apprentissage

20. <http://www.oasisfle.com/>

21. <http://peinturefle.free.fr/>

22. http://www.francofil.net/fr/fle_fr.html

23. <http://www.prof-fle.com/>

24. <http://www.ciep.fr/carnetadfle/>

25. <http://www.univ-paris3.fr/tele3/PORTAIL>

26. <http://www.restode.cfwb.be/français/index.asp>

18. Actividades complementarias e extraescolares para a ESO e Bacharelato

- Realizarase **unha viaxe cultural** cunha duración dunha semana para os alumnos de 3º, da E.S.O.

- No caso de que o Centro organice **Xornadas Culturais**, este departamento participará coa realización de actividades, xogos didácticos, etc.

Viaxe a Francia.

Obxectivos:

- Complementar os contidos do currículo da nosa materia tanto nos aspectos culturais coma lingüísticos, os alumnos coñecen de primeira man a vida diaria dos franceses así coma o seu patrimonio cultural e artístico; tamén teñen que ser quen de comunicarse en situacións habituais e comprender as mensaxes orais e escritas.
- Valora-la importancia do coñecemento das linguas estranxeiras e aprecia-la riqueza que supoñen as distintas linguas e culturas.
- Fomenta-la participación activa e conseguir que os alumnos se sintan motivados para continuar co estudo do francés.
- Favorece-la convivencia, a relación con outras persoas e a superación persoal.
- Participar nas actividades de grupo, superando as inibicións.
- Toca-los temas transversais de solidariedade, tolerancia, prexuízos, discriminación, racismo, xenofobia xa que os alumnos vense mergullados nunha sociedade multirracial e multicultural e iso fai que se teñan que replantexar moitos prexuízos.
- Formar unha conciencia crítica que favoreza a súa formación integral como persoas.

19. Procedementos e instrumentos de avaliación: Criterios de avaliación e de cualificación

19.1. Procedementos xerais

Para obter a cualificación teranse en conta os seguintes aspectos:

- Tanto as probas escritas ou orais coma o traballo de clase serán cualificadas cunha nota de 0 a 10 puntos, tendo en conta que a nota mínima para superar a materia deberá ser un 5.
- As faltas de asistencia aos exames só serán xustificadas presentando documentación relevante ante o profesor ou profesora da materia, que informará o titor da circunstancia que demostre que a causa que motivou a falta non podía facerse noutro momento.
- Sorprender a un alumno copiando por calquera medio mecánico ou tecnolóxico implicará a retirada inmediata do exame, e unha nota de “0” nesa proba.
- A partir das probas escritas ou orais establecerase unha nota, obtida por media matemática. Nestas probas haberá que obter un 3 como nota mínima de aprobado para poder facer esta media matemática. Valorarase o grao de adquisición de contidos. O profesorado de segunda lingua estranxeira, francés, intentará facer polo menos dúas probas por trimestre, pero será a nota ponderada de todas as probas, xunto coa

cualificación do traballo de clase ao longo do trimestre, o que establecerá a nota final de cada avaliación.

- Poderá haber unha proba específica de lectura, ben puntual, ben ao longo do trimestre, que constituirá unha nota máis para a avaliación.

- Traballo de clase: Xunto coas probas orais e escritas, valorarase a actitude do alumnado na clase, centrado nos seguintes aspectos: respecto cara á materia, profesorado e compañeiros; a asistencia a clase e a puntualidade. Tamén se valorará o hábito de traballo reflectido no caderno de clase (debe de estar completo, correcto, sen faltas de ortografía e ben presentado), nas redaccións ou outras actividades que se realicen; terá especial valoración a participación do alumnado en francés durante as clases.

- Respectando a liberdade de cátedra, o profesorado deste Departamento resérvase o dereito de realizar a recuperación dalgún exame, se así o estima conveniente. E de forma excepcional, con previa consulta e reunión con acta dos membros do Dpto. de francés, poderase realizar unha proba de recuperación en xuño, no caso de que algún alumno ou alumna xustifique unha baixa puntual do seu rendemento por graves circunstancias familiares ou de saúde.

- A nota final de avaliación resultará da media ponderada entre as distintas probas orais e escritas e o traballo de clase.

- Nota final en convocatoria ordinaria: Ao tratarse dunha materia de contidos progresivos, se o alumnado suspende unha avaliación e aproba a seguinte, recupera de forma automática a avaliación suspensa. Todos os alumnos que en xuño obteñan unha cualificación positiva, terán aprobado o curso. En caso contrario, terán que recuperar a materia en setembro.

- Nota final en convocatoria extraordinaria: A nota resultará da proba escrita realizada na convocatoria de setembro.

19.2. Recuperación de alumnos pendentes

1. Os alumnos que cursen francés no curso actual recuperarán a materia pendente se aproban as dúas primeiras avaliacións do presente curso. En caso contrario, terán que realizar o exame oficial de maio.

2. Os alumnos que non teñen o francés como optativa no curso actual deben facer dous exames parciais, o 1º en xaneiro e o 2º en abril, e entregar unas fichas de actividades. Estas fichas teñen que estar completas e ben realizadas para así sumar 1,5 puntos á nota de cada exame parcial.

3. A nota final en convocatoria ordinaria será a media matemática dos dous exames. Se aínda así non consiguen acadar unha nota positiva para superar a materia, entón terán que examinarse da parte ou das partes suspensas no exame final de maio.

4. A nota final en convocatoria extraordinaria resultará da proba escrita realizada na convocatoria de setembro. Nesta proba os alumnos examinaranse só da parte ou partes suspensas en convocatoria ordinaria, polo que se lles gardará a nota se teñen un exame parcial aprobado durante o curso.

20. Medidas de atención á diversidade

Non existe a homoxeneidade nunha aula. Para tratar a diversidade como unha riqueza e non como un freo, respóndense ás necesidades de todos desenvolvendo a cooperación e a solidariedade entre os diferentes niveis. Tratamos de sensibilizar os alumnos para que non emitan comentarios negativos sobre a capacidade de comprensión ou de produción dos seus compañeiros. Permitimos a maior liberdade posible, en canto a expresión se refire, aínda que non se alcade unha total corrección.

Para favorecer estes principios propóñense:

- Unha pluralidade de modalidades de aprendizaxe na aula (individual, en grupos de dous, tres ou por equipos, gran grupo)
- Exercicios graduados máis ou menos guiados, repetitivos ou libres, diversas fórmulas de avaliación, etc.
- Pluralidade de acceso aos contidos (acceso visual, auditivo, ou audiovisual, via internet).

A maioría dos alumnos que precisan atencións máis personalizadas non cursan Francés Segunda Lingua posto que se derivan á materia que se oferta para a exención de francés.

21. Contribución ao plan de convivencia

Dende a materia de francés foméntanse os principios de convivencia, paz, tolerancia, igualdade sexual, respecto do medio ambiente e saúde. Ademais, trabállanse de forma específica, cando o punto a tratar se presta, a educación para un consumo sostido, a educación para a comprensión e a tolerancia, así como un traballo concreto de comprensión e de aceptación de todos os pobos, tratando de que nos sintamos unidos a eles por medio da lingua, co obxectivo primordial de que deixe de percibirse como unha barreira para converterse nunha ponte de unión das diversas culturas.

Actuacións xerais :

Contribuiremos activamente nas seguintes actuacións,

- Actuacións encamiñadas a facilitar a participación e integración do alumnado

- Actuacións dirixidas a favorecer a relación das familias co Centro
- Actuacións dirixidas á sensibilización fronte ao acoso e intimidación entre iguais
- Actuacións dirixidas á sensibilización da Comunidade Educativa na igualdade entre homes e mulleres

Medidas para a mellora da convivencia no Centro a través da Mediación Escolar.

Actuacións Específicas:

- Seguemento das normas específicas para o grupo clase que impliquen aos alumnos e aos profesores
- Cumprimento das normas internas de convivencia e aplicación das correccións que do seu incumprimento se deriven
- Énfasis especial en atallar calquer manifestación xenófoba ou racista que poida darse
- Realización das actividades dirixidas aos alumnos referidas a habilidades sociais, fomento da convivencia, integración e participación activa dos alumnos na vida do Centro, destacando as seguintes habilidades sociais: empatía, asertividade, autoestima, resolución de problemas e habilidades de intelixencia emocional.

Manteremos unha comunicación continua co Departamento de Mediación e Orientación do Centro, seguindo as pautas que nos recomenden.

22. Educación en valores

Desde o departamento de Francés, procúrase atender de forma específica os seguintes aspectos da educación en valores:

- Desenvolver comportamentos solidarios. Trabállase o recoñecemento de conflitos e a súa transformación en oportunidade beneficiosa para todos. Apréndese a tomar decisións, a ser consecuentes co decidido e a acatar as normas e regras consensuadas. Apréndese a escoitar e a responder de maneira constructiva.
- Xerar correntes de pensamento crítico. Isto é esencial para a formación das actitudes no cognitivo, o afectivo e o conductual.
- Traballar actitudes cooperativas dentro do grupo. É imprescindible para a comprensión da interdependencia, asentar valores de solidariedade e de cooperación. Trátase de transformar a competitividade individual en superación de si mesmo en beneficio do grupo, no que o papel de cada alumno/a é necesario para o éxito desexado.

23. Apoio ás TICs

Nas clases de francés úsanse de maneira cotiá os ordenadores e as actividades multimedia dispoñibles en internet coa fin de que o alumnado dispoña dun contacto real co francés para ir máis alá das adaptacións pedagóxicas realizadas polos libros de texto.

24. Procedemento de avaliación da aplicación e desenvolvemento da programación docente. Indicadores de logro para avaliar o proceso de ensino e práctica docente.

Esta programación será revisada periodicamente polo departamento de francés ao longo do curso co obxectivo de adaptala á realidade social do alumnado que a integra.

INDICADORES. 1: Nada adecuado 2: Pouco adecuado 3: Adecuado 4: Moi adecuado

FICHA DE PROGRAMACIÓN DA AVALIACIÓN DOCENTE					
	INDICADORES DE LOGRO				PROPOSTAS DE MELLORA
	1	2	3	4	
Os obxectivos didácticos formuláronse en función dos estándares de aprendizaxe avaliábeis que concretan os criterios de avaliación.					
A selección e temporalización de contidos e actividades foi axustada.					
A programación facilitou a flexibilidade das clases, para axustarse o máis posible ás necesidades e intereses do alumnado					
Os criterios de avaliación e cualificación foron claros e coñecidos dos alumnos e permitiron facer un seguimento do progreso do alumnado.					
A programación realizouse en coordinación co resto do profesorado do departamento.					

25. Publicidade da programación

Ademais da que se envía á inspección, unha copia desta programación estará dispoñible na sala de profesores do IES Parga Pondal para quen desexe consultala.

Asdo. JESÚS PENSADO FIGUEIRAS (XD).

Asdo. MARÍA DEL CARMEN CANEDO FONTENLA